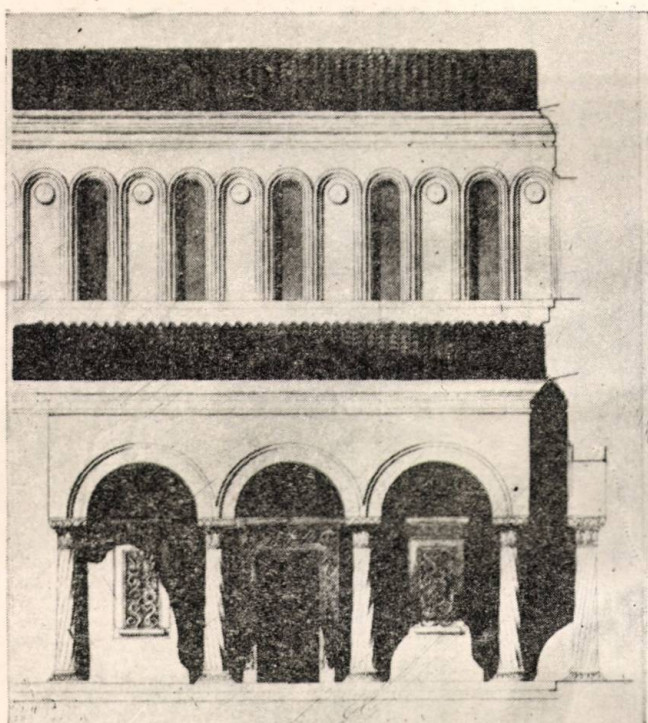
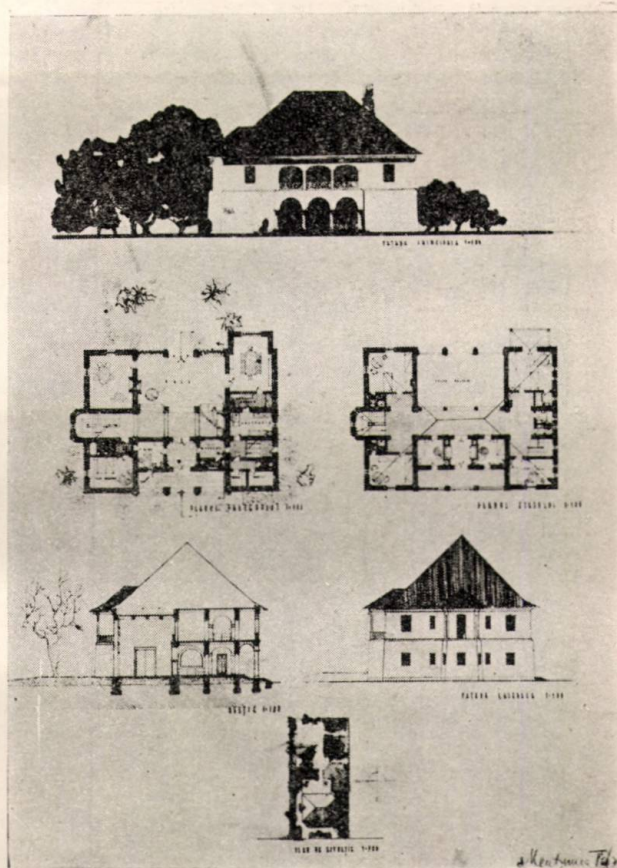

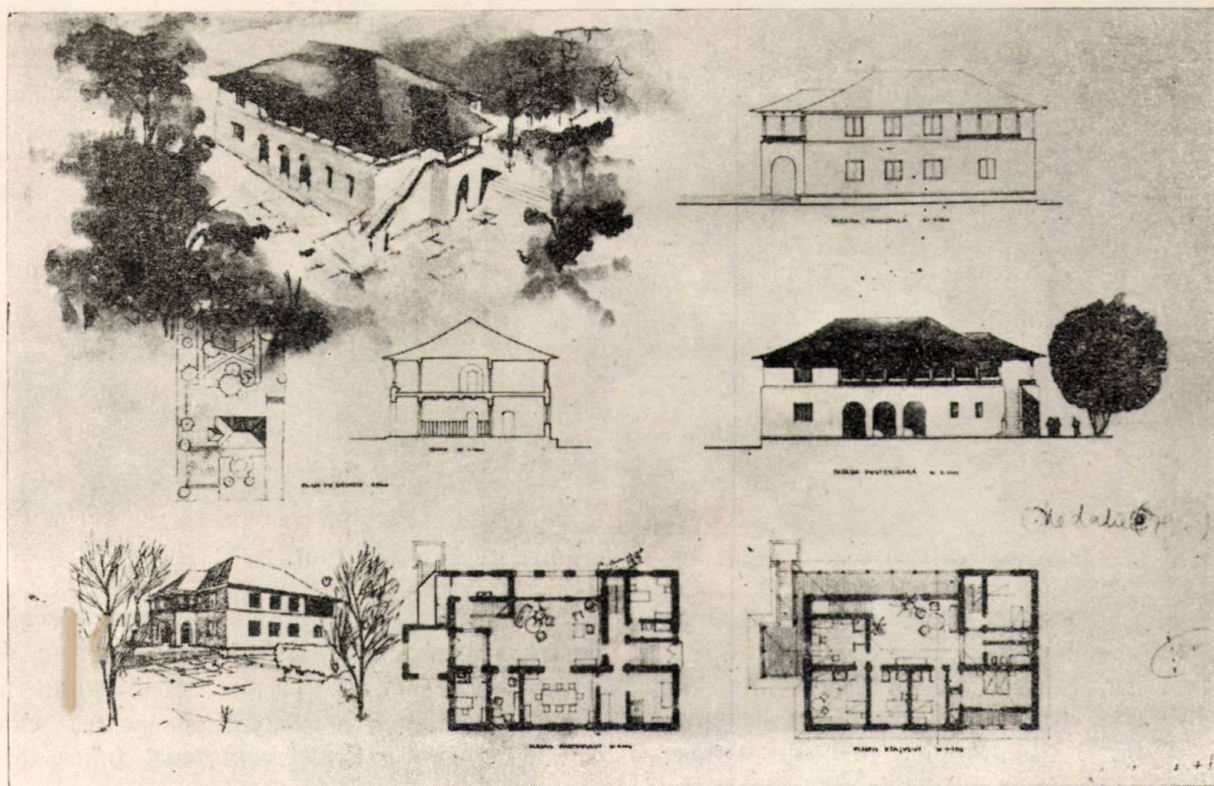
Muzeu (anul III)
Detaliu: Ștefan Ion (atel. Prof. P. Macovei)

nouă) și Ionescu Ștefan Radu (atelierul prof. D. Marcu) — Mențiunea I (nota nouă).

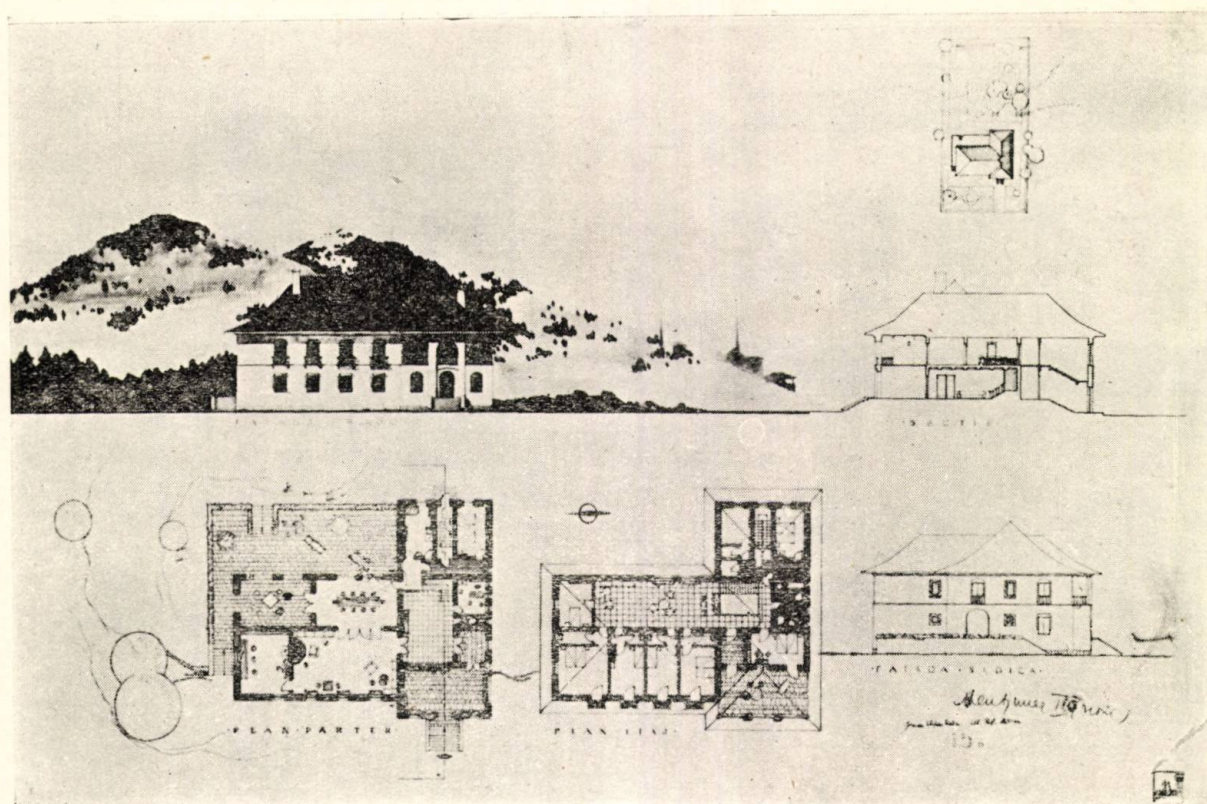
Anul V. Institutul de Construcții din București a constituit subiectul primului program al

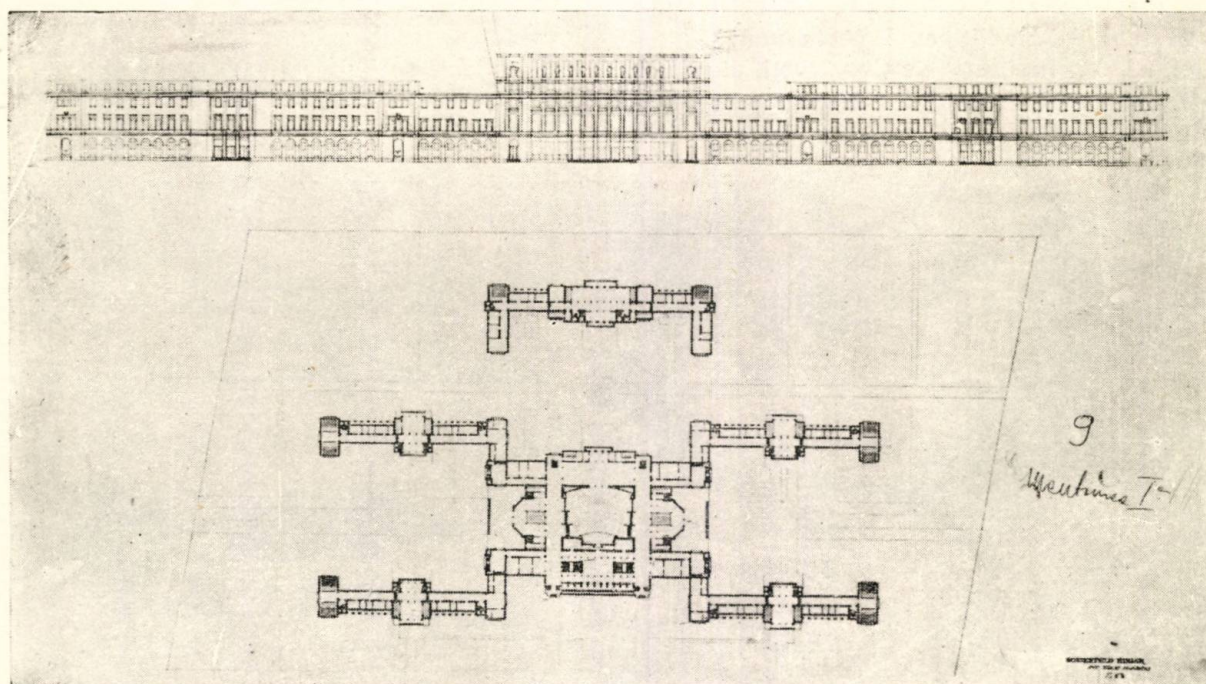
O casă de oaspeți (anul IV)
Chițimia C. anul IV (atel. Prof. H. Stern)

O casă de oaspeți (anul IV). Calinovschi Mihai (atel. Prof. D. Marcu)

O casă de oaspeți (anul IV): Ionescu Ștefan (atel. Prof. D. Marcu)

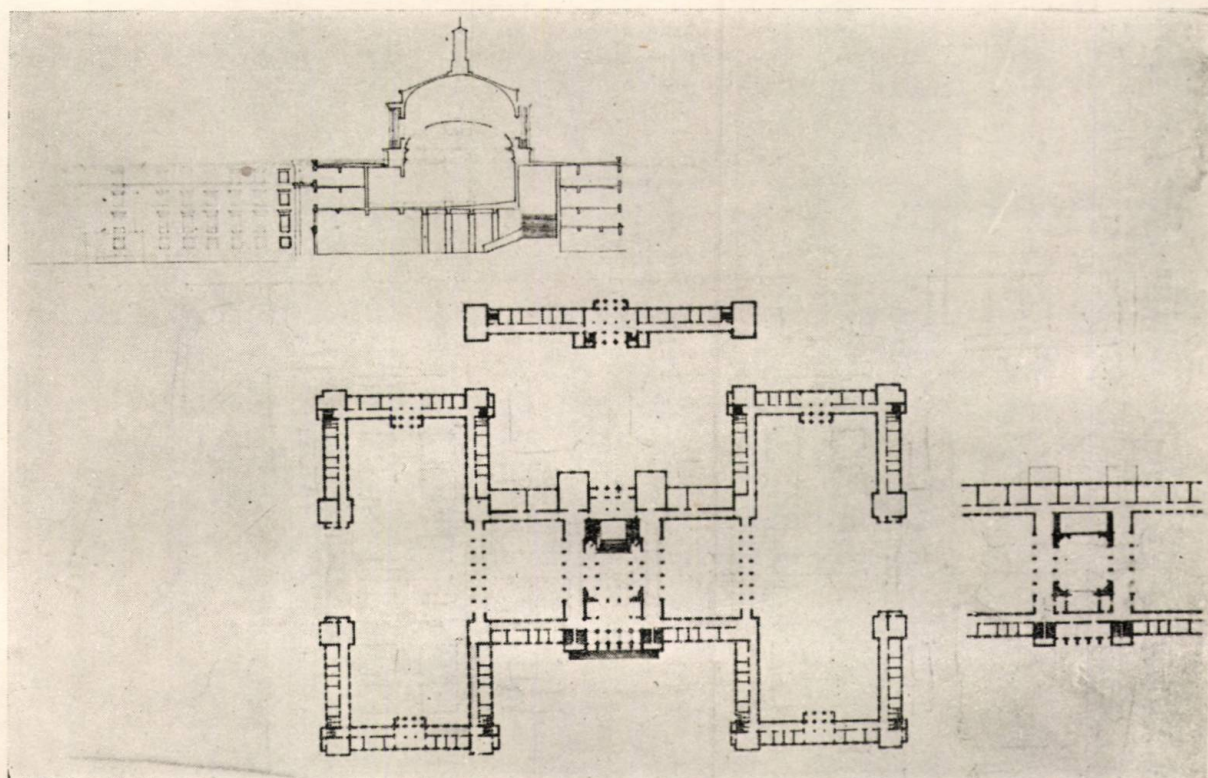
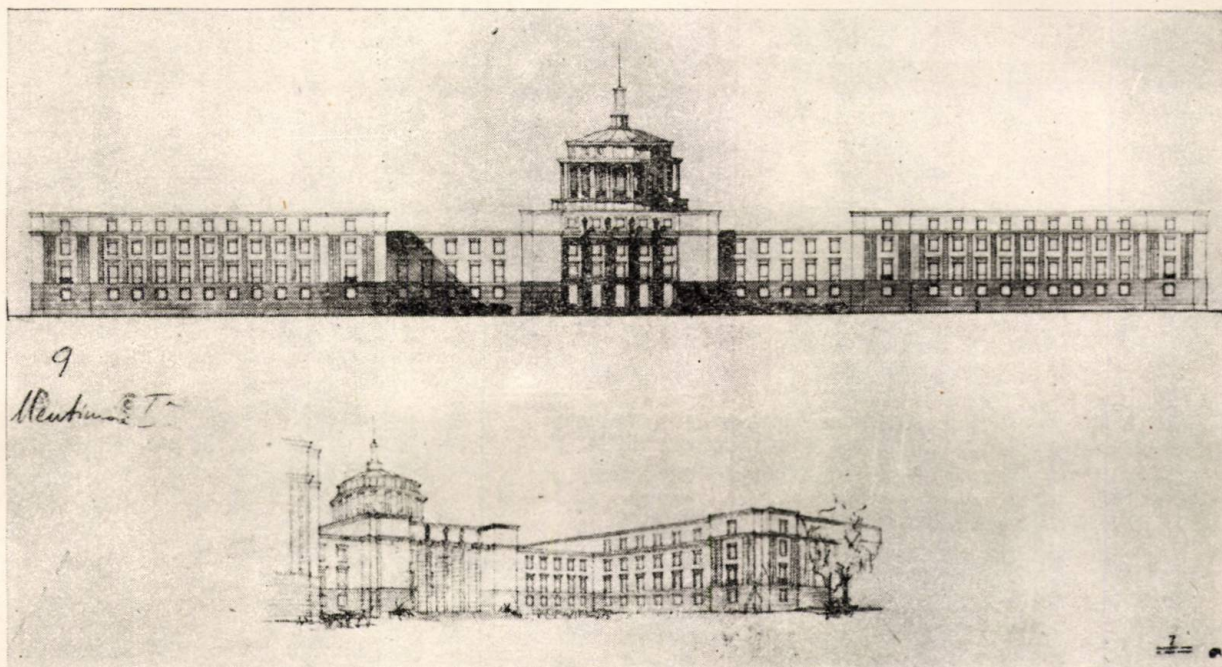
Institutul de Construcții (anul V): Sonnenfeld Edgar (atel. Prof. D. Marcu)

anului V, propus a se proiecta în cadrul viitorului centru universitar, pe terenul dintre Calea Plevnei, str. Știrbei-Vodă și G-ral Angheliescu.

Ansamblul trebuia să cuprindă construcții pentru cele 5 Facultăți ale Institutului, Rectoratul și unele funcțiuni centrale (o mare aulă, un muzeu, o bibliotecă și administrația).

Studentii anului V au făcut eforturi deosebite pentru a rezolva cât mai just acest program, de o amploare cu care nu fuseseră obișnuiți în proiectele din anii precedenți și pentru care timpul de studiu a fost cam scurt (circa șase săptămâni).

Mulți studenți au căutat în studiul acestui

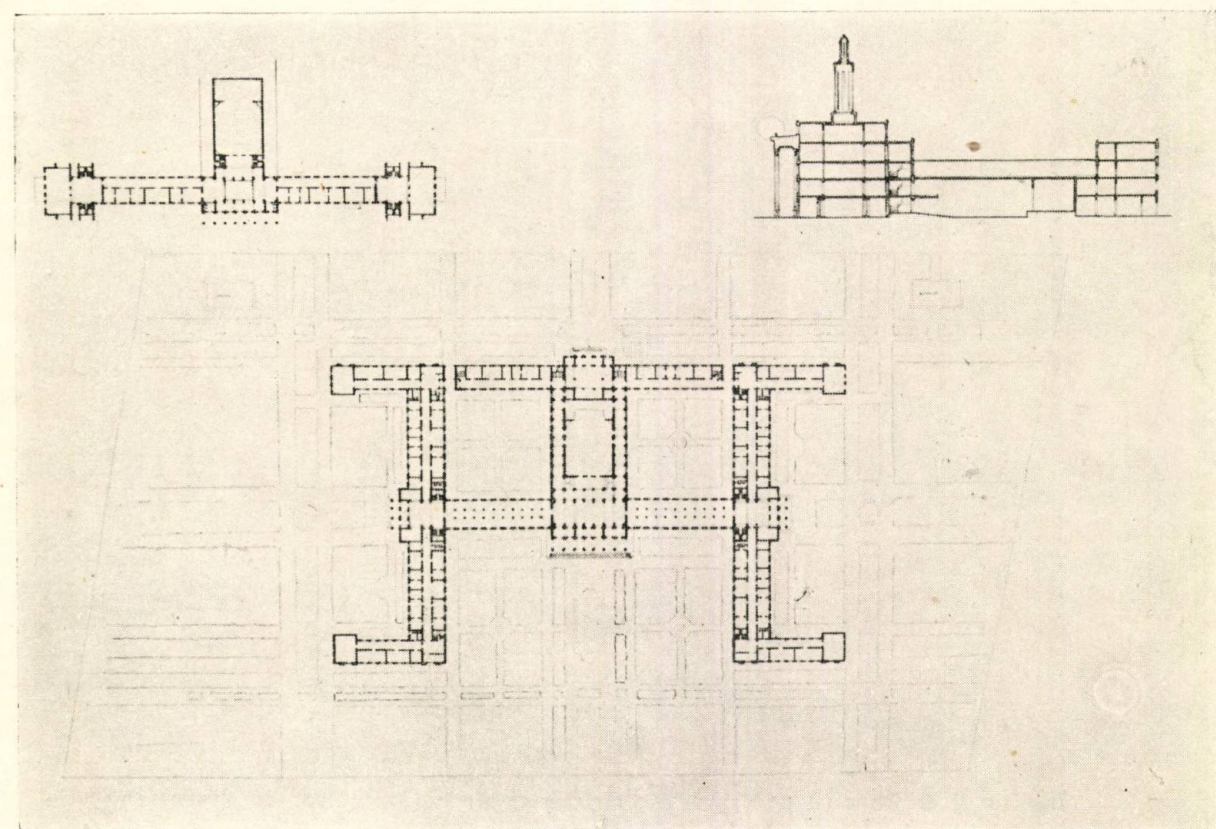
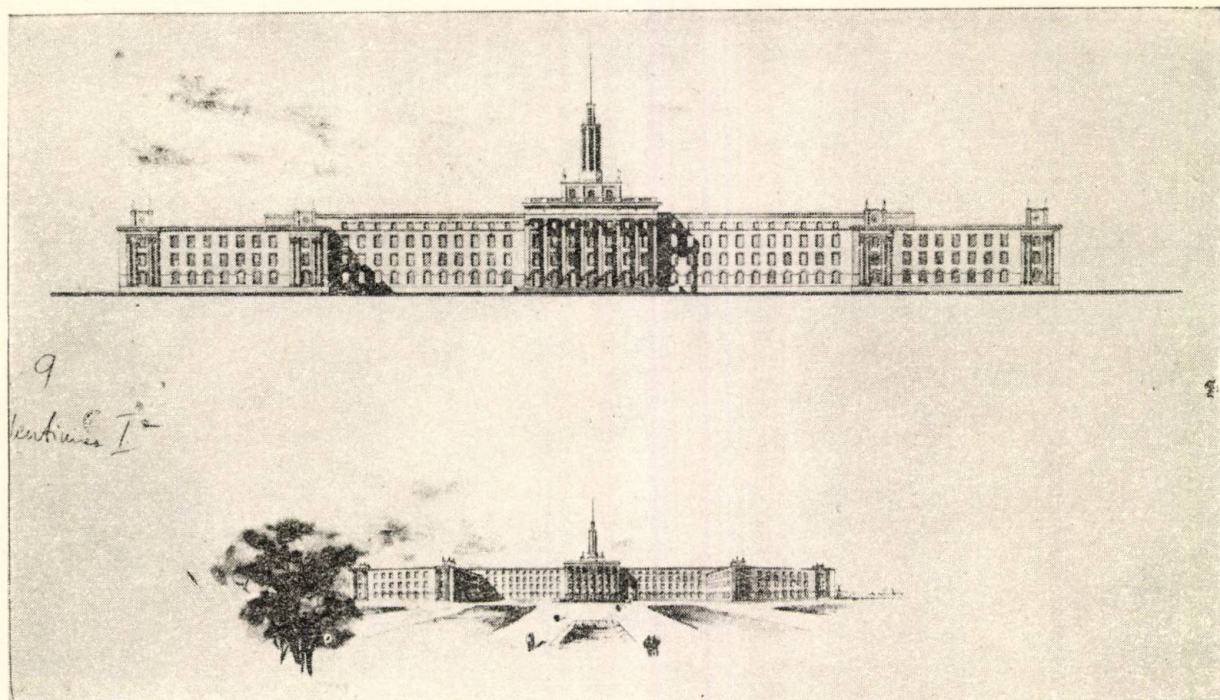
Institutul de Construcții (anul V): Grumberg Aron (atel. Prof. H. Stern)

proiect să folosească exemplul clădirilor înalte sovietice și în special al Universității din Moscova. Soluțiile de plan au fost în general clare, căutându-se o grupare judicioasă a elementelor pentru a se asigura circulații ușoare și a se pune în valoare un element central, dominant.

Dacă au fost multe proiecte care au arătat preocuparea studenților de a-și însuși principiile

realismului socialist și de a exprima cu mijloace clare, arhitecturale, un conținut nou, avântat și luminos, s'au mai manifestat însă și unele tendințe greșite.

Astfel, au fost destule proiecte, care deși rezolvau corect cerințele programului, erau lipsite de îndrăzneală și elan în folosirea elementelor monumentale și mai ales a celor naționale,

Institutul de Construcții (anul V): Fotescu Maria (atel. Prof. N. Bădescu)

mulțumindu-se cu aspecte plate și neinteresante, aproape funcționaliste. Desigur că remedierea acestor lipsuri nu înseamnă să se treacă în greșala opusă, de a încărea abuziv construcțiile cu elemente adăugate, nestructurale și false, tendință care se putea semna la câteva proiecte.

Dintre lucrările evidențiate, reproducem trei proiecte care au obținut Mențiunea I (nota nouă) și care aparțin studenților: Grünberg Aron (atelierul prof. H. Stern), Fotescu Maria (atelierul prof. N. Bădescu), Sonnenfeld Edgar (atelierul prof. D. Marcu).

DIN ACTIVITATEA CEROURILOR DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM „A. S. I. T.” FILIALA BUCUREȘTI

Arh. DANIEL FARB

Trimestrul IV al anului 1951 a reprezentat o etapă importantă în activitatea arhitecților din A.S.I.T.-Filiala București.

Constituit de relativ puțină vreme, Comitetul de Specialitate Arhitectură și Urbanism a avut de luptat dela început cu o serie de greutăți, din care cele mai însemnate erau: lipsa unei activități organizate a arhitecților și lipsa de orientare în vederea unei activități științifice.

Deaceia, Comitetul de Specialitate și-a îndrumat dela început munca sa pe 2 căi importante: organizarea cerourilor de arhitectură din instituții și institute de proiectare și începerea unei activități de studiu, dela Comitetul de Specialitate până la cerourile din instituții.

În ceea ce privește prima latură a activității, s'au format până la 31 Dec. 1951 5 cercuri: la Institutul de Proiectare a Construcțiilor (IPC), Ministerul Afacerilor Interne (MAI), Institutul de Proiectare a Construcțiilor, Lucrărilor Edilitare și Urbanism (IPCLEU), Institutul de Proiectări în Metalurgie (IPROMET) și Sfatul Popular al Capitalei.

Este regretabil că tovarăsi: dela Institutul de Studii și Proiectări Energetice (ISPE) și Institutul de Proiectări Sovromconstrucție nu au arătat suficientă înțelegere pentru importanța formării cercului de arhitectură și, deși și-au luat angajamente, nu au făcut nimic în acest sens.

Deasemenea Comitetul de Specialitate nu a reușit să cuprindă în muncă restul de arhitecți din Instituțiile și întreprinderile unde numărul lor mic nu permite formarea de cercuri. Cu toate aceste lipsuri, putem aprecia că în trimestrul IV s'au pus bazele unei activități rodnice atât a cerourilor cât și a Comitetului de Specialitate.

Astfel, la I.P.C. s'a organizat o consfătuire de producție asupra orașului Hunedoara și o expoziție a proiectărilor mai importante pe anul 1951, urmată de o ședință de discuții, la care au fost invitați și tovarășii din alte instituții și unde s'au discutat o serie de probleme foarte interesante, cum este problema locuințelor muncitorești. Din păcate, ședința nu a fost continuată cu alte ședințe similare, însă ea a constituit un important schimb de experiență demn de urmat și de alte cercuri.

O acțiune asemănătoare a avut loc și la IPCLEU, unde la 27 Noembrie, tov. arh. Petrescu N. a prezentat proiectul de sistematizare a regiunii Bicz.

La M.A.I. arhitecții au făcut o vizită la Sta-

dionul DINAMO, prezentarea fiind făcută de tovarășul Arh. Medianski.

Și resortul de conferințe a avut o activitate vie. Astfel, la I.P.C. s'au ținut 5 conferințe, dintre care menționăm conferințele tovarășilor arhitecți Alifanti M., Staderker V. și Sburcu N., cu privire la „Casa Scânteii” și a tovarășului arhitect Silvan Ion, cu privire la construcția de locuințe în Republica Polonă; la IPROMET, conferința despre „Modulare și proporționare în istoria Arhitecturii”, ținută de tovarășul arhitect Bleyer; la M.A.I. o serie de conferințe legate de teoria și istoria Arhitecturii.

Interesul arhitecților pentru conferințe a crescut în trim. IV; aceasta se poate ilustra prin numărul participanților, care a ajuns dela 15—20 la început, la 70—80, câți au fost la ultimele conferințe din ciclul „Casa Scânteii”.

Este de remarcat că numărul arhitecților veniți să asculte conferințele a fost cu atât mai mare, cu cât subiectul acestora a fost mai legat de probleme concrete, atât în domeniul tehnicii construcțiilor, cât și al plastice.

Trebue totodată semnalată preocuparea unor cercuri cum sunt IPROMET și IPCLEU, pentru înființarea și îmbunătățirea unei vitrine A.S.I.T.

Din păcate, aceste vitrine au încă un caracter general; ele nu oglindesc în suficientă măsură realizările arhitecților din instituțiile respective și ca atare, nu au un caracter mobilizator. Îndreptând aceste lipsuri, Comitetele de Arhitectură vor trebui, în același timp, să dea atenție folosirii vitrinelor pentru a ilustra minunatele realizări ale arhitecturii sovietice.

În ceea ce privește activitatea de studii, Comitetul de Specialitate, analizând situația la începutul trimestrului IV și bazat pe experiența filialei București, a apreciat că acest fel de activitate reprezintă veriga principală a întregii munci A.S.I.T., că prin studierea unor probleme de actualitate, pot fi cointeresați cât mai mulți arhitecți și tehnicieni și totodată se poate lega concret activitatea A.S.I.T. de realizarea Planului de Stat.

Experiența făcută ulterior a confirmat pe deplin justetea acestui punct de vedere. Referatul prezentat în cinstea zilei de 7 Noembrie de către tov. arh. Alifanti, privind lărgirea sortimentului de materiale de finisaj și ieftinirea prețului de cost în acest domeniu, referat care figura în planul de muncă al Comitetului de Specialitate, a reușit să mobilizeze în ședința din 2 Decembrie un număr de 45 arhitecți, ingineri și tehnicieni

valoroși, care au adus contribuții însemnate și la un înalt nivel științific. Referatul, în momentul de față este desbătut și adâncit în cercuri, rezultatele experiențelor urmând a fi generalizate și aplicate în practică.

Deosebit de important este și cel de al doilea referat al Comitetului de Specialitate, având ca responsabil pe tov. prof. Grigore Ionescu și privind „Bucureștiul, în evoluția arhitecturii țării Românești”.

Demnă de semnalat în domeniul studiilor este activitatea cercului de arhitectură dela IPROMET, care deși a luat ființă deabia la 7 Noiembrie 1951, a reușit ca în scurt timp să organizeze 3 colective de studiu. Acestea s'au ocupat de următoarele probleme: a) indicii tehnico-economi ai ansamblurilor industriale, b) specificul arhitecturii regionale în regiunea Roman, c) studii de ferestre metalice.

Ultimele două colective au reușit să termine lucrările, iar primul le va termina în curând.

Deasemenea și cercul dela IPCLEU a alcătuit 3 colective de studiu care se ocupă de „înverzirea orașelor”, „bilanțul general în calculul orașelor” și „locuințe muncitorești”.

Trebue semnalat ca un punct negativ faptul că cercul dela IPC, deși are mari posibilități, nu s'a preocupat în cursul trimestrului IV de nicio problemă de studiu.

Din cele expuse mai sus, se poate vedea că, deși mai există încă multe lipsuri, s'a făcut un mare pas înainte în activitatea organizatorică și științifică a arhitecților din București. Aceasta ne îndreptățește să prevedem pentru anul 1952 o activitate deosebit de bogată.

Desigur că pentru a realiza multiplele sarcini ce ne vor reveni, va fi nevoie de o întărire a muncii Comitetului de Specialitate, de un control și o îndrumare mai eficace a activității cercurilor și în cea mai largă măsură, de contribuția efectivă a tuturor arhitecților din București.

ANUNȚĂM PE CITITORII NOȘTRI CĂ ÎN ZIUA DE 27 APRILIE A. C.,
ORELE 10 A. M., VA AVEA LOC ÎN SALA A. S. I. T. DIN STRADA
MIHAIL EMINESCU Nr. 8

CONSFĂTUIREA CU CITITORII REVISTEI „ARHITECTURĂ ȘI URBANISM”

Pentru ca această consfătuire să-și poată atinge scopul: ridicarea nivelului revistei prin îmbunătățirea conținutului și a prezentării, rugăm pe toți cititorii noștri să reflecteze asupra felului în care revista și-a îndeplinit până în prezent sarcinile și să participe activ la consfătuire, aducând critici, sugestii și angajamente pentru munca în viitor. Propunem drept criterii de analiză a revistei următoarele chestiuni:

Cum se reflectă în revistă activitatea de proiectare a arhitecților din R.P.R. în cadrul Planului de Stat.

Cum se preocupă revista de problemele ideologice ale Arhitecturii și Urbanismului.

Cum prezintă revista realizările și problemele teoretice ale Arhitecturii și Urbanismului sovietic.

Cum s'a preocupat revista de problemele economiei prin proiectare.

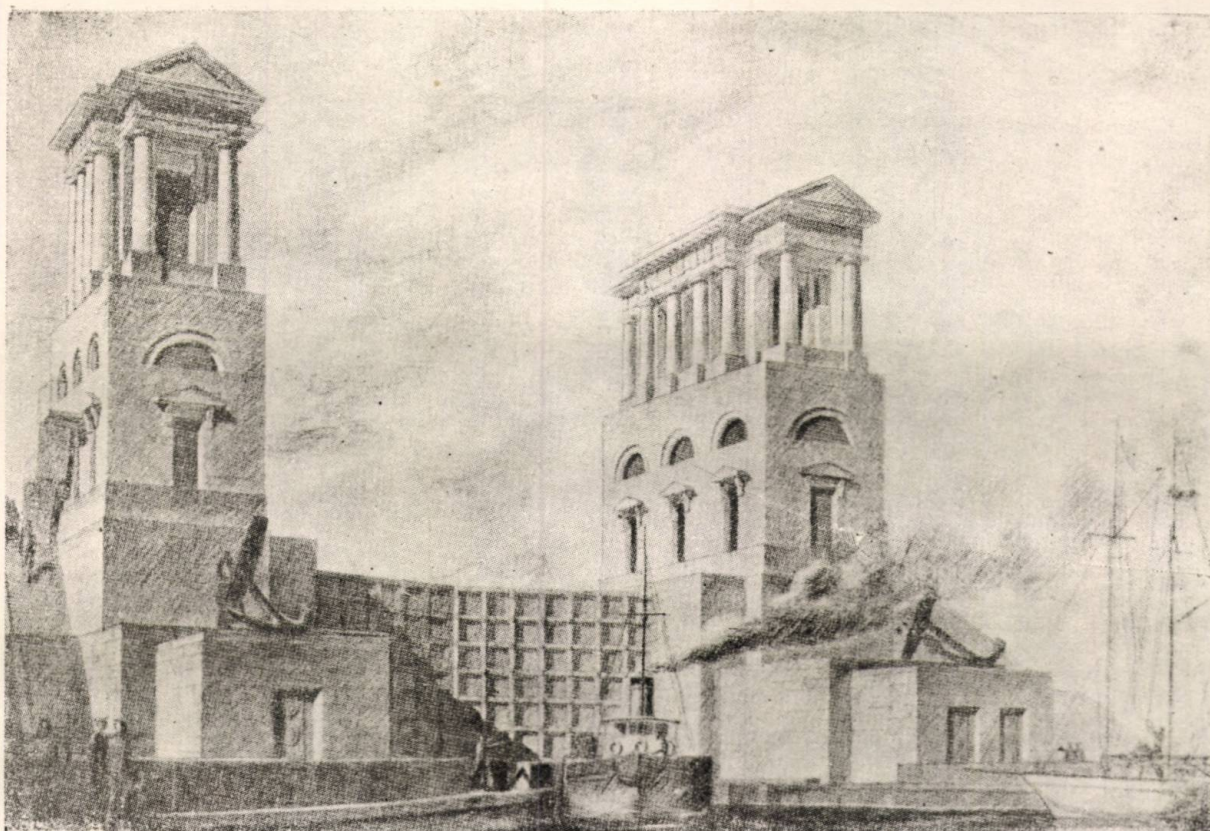
Cum s'a preocupat revista de problemele tehnice și de legătura dintre proiectare și execuție.

Cum a oglindit revista activitatea arhitecților în cadrul A.S.I.T.

Cum s'a preocupat revista de studiul arhitecturii vechi românești.

Cum a ajutat revista schimbul de experiență dintre Institutele de proiectare.

Rugăm pe cititorii noștri din provincie să trimită în scris observațiile critice, precum și propunerile și angajamentele lor, pe adresa redacției revistei, Str. Episcopiei Nr. 2, București.

Canalul Volga-Don: Ecluza, Nr. 10

PREZENTAREA REVISTEI: ARHITECTURA U. R. S. S. Nr. I NOEMBRIE 1951

Apariția revistei „Arhitectura U.R.S.S.”, organ al Academiei de Arhitectură a U.R.S.S., al Uniunii Arhitecților sovietici și al Comitetului pentru arhitectură de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. constituie un eveniment de mare însemnătate pentru arhitecții din țările de democrație populară. Cunoașterea activității creatoare a arhitecților sovietici, realizatorii celei mai înaintate arhitecturi din lume, constituie o condiție esențială în dezvoltarea arhitecturii noastre pe calea realismului socialist.

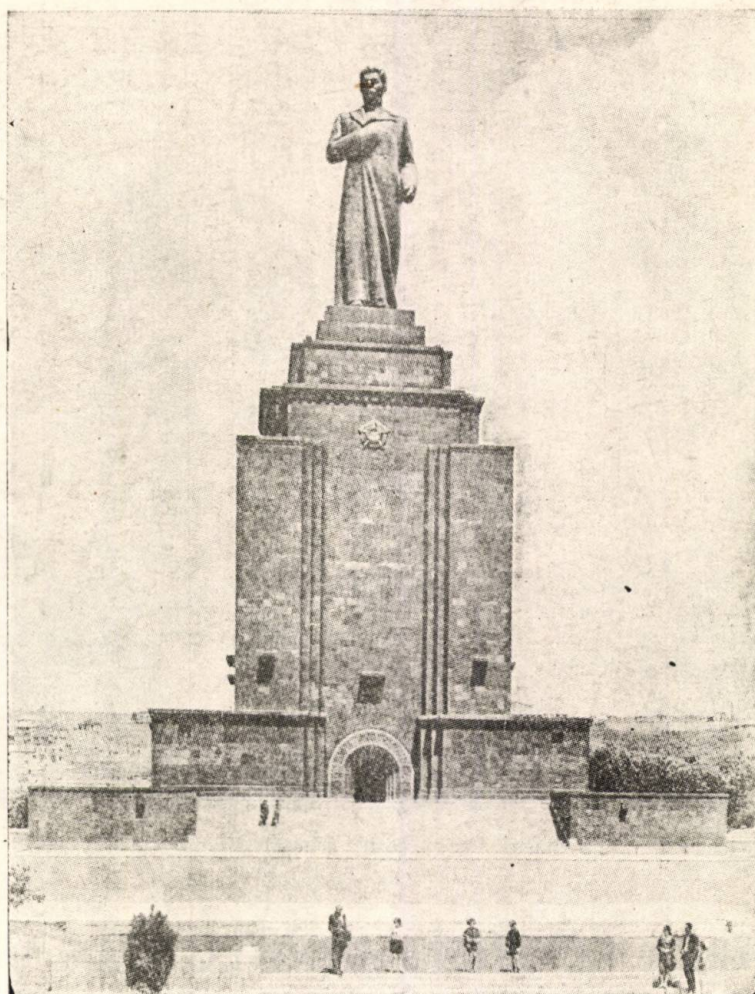
Revista apare în condiții tehnice și de prezentare foarte bună și prezintă un bogat, interesant și variat material critic și grafic.

Primul număr apărut cuprinde articole despre arhitectura construcțiilor canalului Volga—Don, Monumentul I. V. Stalin la Erevan, Stadionul Kirov din Leningrad, rezultatele concursului pentru cele mai reușite clădiri din R.S.F.S.R., despre blocul de locuințe din piața Smolensk, proiectat de academicianul Joltovski, despre proiectele de diplomă ale Facultății de Arhitectură din Moscova, Bibliografie și Cronică.

În articolul despre „Arhitectura Construcțiilor Canalului Volga—Don” (întocmit de colectivul autorilor proiectelor de arhitectură), se face o

prezentare a ansamblului de construcții proiectate să fie executate dealungul unui traseu de 540 de kilometri. Din acest complex grandios fac parte ecluze, stații hidroelectrice, poduri, gări fluviale, etc. În prezentare sunt arătate o parte din ecluzele proiectate. Colectivul de arhitecți, în frunte cu membrul Academiei de Arhitectură a U.R.S.S., L. Poliacov, s’au condus în proiectare de principiile înaintate ale arhitecturii sovietice. Ei au căutat și au isbutit să redea profunzimea ideologică și popularitatea arhitecturii, inovația curajoasă bazată pe însușirea critică a moștenirii clasice a arhitecturii ruse și a realizărilor înaintate ale constructorilor sovietici și o înaltă expresivitate artistică — ținând seama în același timp de economia în construcția și exploatarea clădirilor.

Construcțiile canalului navigabil propriu zis, ce se întind pe o distanță de circa 100 km, au fost rezolvate în așa fel, încât constituie un ansamblu arhitectonic unitar și încheat, păstrându-se în același timp individualitatea fiecărui element în parte. Arhitecții au reușit ca, folosind un limbaj arhitectonic foarte reținut și forme laconice, să exprime sub aspecte foarte variate, frumusețea și măreția societății sovietice în

Monumentul „I. V. Stalin“ din Erevan

drum spre comunism, forța majestuoasă a poporului sovietic victorios. Arhitecții au reușit să rezolve plastic cele mai complicate probleme funcționale și tehnologice, dovedind încă odată că aceste construcții desconsiderate de arhitectura burgheză decadentă — proiectarea lor ajungând în țările capitaliste în cel mai bun caz o varietate a desenului industrial — pot și trebuie să fie frumoase și că arhitectura lor este o parte integrantă a patrimoniului artistic al poporului sovietic.

Cel de al doilea articol de M. Iaroslav, candidat în arhitectură, prezintă „Monumentul I. V. Stalin” din Erevan, operă distinsă cu premiul Stalin pe anul 1950.

Autorii sunt sculptorul S. D. Mercurov și arhitectul R. S. Israelian.

Tema pe care și-au propus să o exprime prin compoziția monumentului — unde este Stalin, acolo este victoria — a fost strălucit rezolvată de autori. Rolul determinant în această operă îl are statuia marelui conducător, care încoronează pedestalul înalt de 33 m, înălțimea totală a monumentului fiind de 51 m.

Compoziția postamentului constând din trei

volume rectangulare, din ce în ce mai mici spre partea superioară a fost condiționată de faptul că servește de pedestal pentru statuie și de lăcaș pentru Muzeul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Monumentul are o mare însemnătate urbanistică, fiind așezat pe un platou ce domină tot orașul și în axul prospectului Stalin. De asemenea, este vizibil în diferite poziții de pe mai multe magistrale, îmbogățind perspectiva acestor artere. Monumentul ocupă poziția cea mai importantă în structura planului orașului și constituie centrul său de compoziție. Prin felul cum a fost realizat, el se leagă organic cu ansamblul arhitectonic al orașului întreg.

O altă măreață realizare a arhitecților sovietici, distinsă cu premiul Stalin, este Stadionul „Kirov” din Leningrad, după proiectul lui A. S. Nicolski, membru al Academiei de Arhitectură a U.R.S.S., al candidatei în arhitectură Kașina-Linde și al arhitectului N. N. Stepanov.

Stadionul poate cuprinde un număr de 80000 de spectatori. Soluția realizării dată de autori, este extrem de interesantă și reprezintă un exemplu de curaj inovator în rezolvarea problemelor

Vederea generală a stadionului Kirov din Leningrad

dicile ce se pun în fața proiectanților unor asemenea construcții. Autorii au reușit să rezolve cu succes problemele dificile ale compoziției generale a Stadionului, asigurarea unei vizibilități perfecte pentru toți spectatorii, modul de așezare al spectatorilor în tribune și organizarea accesului și evacuării lor.

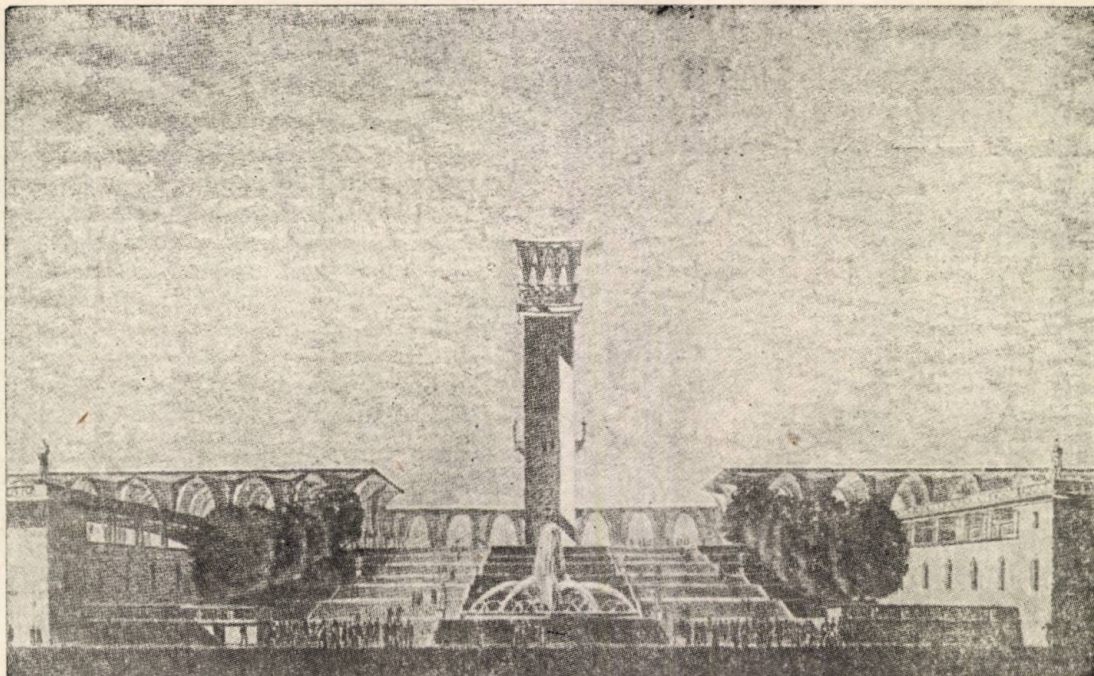
Tribunele stadionului sunt așezate pe o structură formată din umplutură de pământ, ceea ce face ca „movila”-stadion, acoperită spre exterior cu plantații verzi, să se lege organic cu relieful liniștit al spațiului înconjurător, fiind în același timp o soluție foarte economică. Ansamblul stadionului, așezat pe o insulă, încheie compoziția unui mare parc de odihnă și cultură.

Este de un deosebit interes pentru noi prezentarea unei realizări recente a marelui maestru, academicianul I. Joltovski, blocul de apartamente din piața Smolensk din Moscova. În această operă, autorul își dovedește încă odată marea sa măiestrie de compoziție în tratarea unei teme grele rezolvată într-un chip foarte îndrăzneț.

Autorul are marele merit că și de astă dată, a pășit la rezolvarea sarcinilor sale de pe o poziție urbanistică fermă; el a dobândit o legătură armonioasă între clădire și construcțiile încon-

jurătoare. Pornind dela condițiile sistematizării și alinierilor spațiilor alăturate, I. Joltovski a pus accentul principal în compoziția clădirii într-o parte a sa, către piața Smolensk; în această parte a clădirii se află și o intrare în vestibulul unei stații de metro, care necesită și ea o expresie distinctivă față de arhitectura restului clădirii. Acest colț al clădirii, foarte vizibil dela intersecția principală a străzilor, constituie centrul compoziției întregii clădiri. Autorul a știut să folosească toate mijloacele plastice pentru a-i sublinia importanța și a îndrepta atenția privitorului către acest centru al compoziției.

Compoziția ansamblului se distinge printr-un puternic dinamism, exprimat prin dozarea diferită a mijloacelor plastice, în raport cu apropierea de colțul principal: repartizarea la distanțe inegale a accentelor pe fațada principală, îndesindu-se spre intrarea în Metro, tratarea diferită a cornișei și a subasmentului către colțul din stânga (cornișa este de piatră, iar subasmentul colorat diferit pe cea mai mare parte a fațadei principale învecinată cu acest colț, iar pe partea cealaltă, cornișa este mai ușoară, de lemn, și fațada are o tratare mai sobră), apropierea intrării principale în locuință de același colț, totul culminând cu intrarea în Metro, care este partea

Intrarea principală a Stadionului Kirov din Leningrad

cea mai bogată ca tratare, cât și turnul lateral, așezat nesimetric deasupra vestibulului Metro-ului.

Acest turn face ca locul de intrare în stația de Metro să fie vizibil dela o distanță aprecia-bilă și permite exprimarea caracterului public al acestei părți a clădirii.

În cea ce privește fragmentarea orizontală a volumului clădirii, I. V. Joltovski socotește că fiecare construcție trebuie compusă în așa fel în-cât să apară ușurarea proporțiilor și modenatu-rii dela partea de jos înspre partea de sus a clă-dirii. El își respectă acest principiu și în această operă a sa. Etajele de jos sunt realizate ca un soclu monumental; cu cât se află mai sus, ele-mente se ușurează și capătă o modenatură din ce în ce mai prețioasă.

O grijă deosebită a fost acordată sub toate as-pectele distribuției interioare, rezolvării plastice a intrărilor, studiului detaliilor, etc., toate aces-

tea contribuind la realizarea unei opere valoroa-se a arhitecturii sovietice ce oglindește puterni-ca înflorire a marelui Stat sovietic.

„Noua generație a arhitecților sovietici” este intitulat articolul în care sunt comentate rezulta-tele examenului de diplomă al studenților Facu-tății de Arhitectură din Moscova. Proiectele pre-zentate fac dovada că învățământul sovietic pro-duce cadre de arhitecți tineri ce au un înalt nivel teoretic și artistic și pot face față cu cinste sar-cinilor mărețe ce le revin, de a contribui alături de ceilalți arhitecți la dezvoltarea arhitecturii so-vietice.

Revista se încheie cu o dare de seamă asupra discuției publice a cărții lui M. Rzianin „Monu-mente arhitecturii ruse” și cu o cronică a eve-nimentelor mai importante din viața arhitecților sovietici.

Arh. Anton Moisescu

★

BIBLIOGRAFIE

LUCRĂRI DE PLANTAȚII ÎN CAPI- TALĂ, ÎN ANUL 1951

SMIRNOV I. V.

Gorodskoie hoziaistvo Moscva
4 (1951)

În planul stalinist de reconstrucție a Moscovei se acordă o mare atenție planificării de arbori și tufişuri.

Dela instaurarea puterii sovietice până la Marele Război pentru Apărarea Patriei au fost create în Moscova 9 parcuri de cultură și odihnă, 15 parcuri pentru copii, 17 grădini comunale și s'au plantat arbori pe 103 străzi.

După 1945 a început din nou acțiunea de înfrumusețare a Moscovei cu ajutorul plantațiilor. Toți muncitorii și funcționarii din oraș au participat la munca voluntară pentru împodobirea orașului. Această frumoasă acțiune a avut rezultate minunate. În timpul anilor 1945—1947 s'au realizat 143 de squaruri, iar în 1947—1950, s'au mai construit încă 82 de squaruri. Începând din anul 1947, cele mai importante piețe și străzi au fost plantate cu arbori și tufişuri. Astfel se vor planta 21,5 mii de arbori mari, adică de cinci ori mai mult ca în ceilalți ani. O atenție deosebită va fi acordată îmbogățirii asortimentului arborilor.

Plantarea va avea ca prim obiectiv piața Universității de Stat din Moscova de pe dealurile Lenin și apoi Expoziția Agricolă.

În jurul Universității, pe o întindere de câteva hectare, se vor aranja alei cu arbori mari, tufişuri, flori.

Se prevede apoi plantarea cu arbori a câtorva șosele și străzi mai importante ale orașului. Pentru realizarea marelui volum de lucrări de plantare, este neapărat necesară o mecanizare a lucrărilor cu ajutorul macaralelor cu o capacitate de 5-10 tone, buldozerelor, tractoarelor și altor mijloace de mecanizare. Apoi trebuie asigurată aprovizionarea cu puieți, ceea ce necesită amenajarea de noi pepiniere.

Însfârșit trebuie organizată îngrijirea ulterioară a plantațiilor la care trebuie mobilizați toți locuitorii orașului Moscova, precum și toate instituțiile.

RECONSTRUIREA CLĂDIRILOR TEATRELOR DIN MOSCOVA

Gorodskoie hoziaistvo Moscva
5 (1951)

Pentru reconstrucții și reparații capitale la teatrele din Moscova, Departamentul Artelor din Moscova a cheltuit,

în 1950, suma de 11 milioane ruble. Lucrări vaste au fost executate pentru edificiul Teatrului de dramă „Pușchin” (Bulevardul Tver). Au fost construite săli de spectacole și scene, făcându-se mai multe amenajări.

Teatrul Tineretului din cartierul Sadova a fost deasemenea restaurat, făcându-se lucrări de arhitectură în sala de spectacole și transformarea scenei.

La teatrul de satiră și la teatrul Er-molov, scenele au fost reconstruite. Deasemenea au fost executate restaurări diverse la alte teatre.

Pentru anul 1951 s'a proiectat reconstruirea edificiului teatrului de dramă din Str. Herten, urmând în primul rând să se adapteze scena cerințelor noi ale tehnologiei teatrale. Gabaritele scenei vor fi lărgite considerabil, montându-se o placă turnantă, un sistem nou de elevare, cu culise de metal mobile și cu comanda automatizată. Se va instala o nouă cortină parafoc de beton armat și se va transforma sistemul instalațiilor electrice de scenă. Forma sălii de spectacole va fi schimbată pentru a se realiza o vizibilitate mai bună. Sala va fi utilizată cu fotolii noi tapitate cu catifea.

Deasemenea se proiectează lucrări de restaurare și la alte edificii de teatru din Moscova, sumele necesare fiind alocate.

ARHITECTURA SSSR

(Arhitectura U.R.S.S.)

1 (1951)

Către cititori.

Arhitectura construcțiilor canalului Volga-Don.

Iu. Parolov: Monumentul „I. V. Stalin” în Orașul Erevan.

N. Kolli: Stadionul „S. M. Kirov” din Leningrad.

S. Koleasnikov: Rezultatele concursului pentru cele mai bune clădiri din URFRS.

Gh. Oscepkov: Măestria unui arhitect.

B. Bubanenco: O nouă promoție de arhitecți.

Pe marginea cărții „Monumentele arhitecturii ruse”.

Cronica.

2 (1951)

Covaliov A.: Arhitectura construcțiilor nodului hidraulic din Tâmliansk.

Mișcenko G.: Problema economiei la construcții urbane în proiectele planificării orașelor.

Abrasimov P.: Arhitectura clădirii noi a teatrului în orașul Ciatur.

Bălinchin N.: Clădirea hotelului „Sovietskaia” în Moscova.

Cosenco S.: Rezultatele concursului pentru cea mai bună clădire construită în U.R.S.S.

Golidzamt Edmund: Arhitectura Republicii Populare Polone pe căile reînnoirii și avântului creator.

Cronica.

Cărți noi.

GORODSCOIE HOZIAISTVO MOSCVA

(Gospodăria comunală a Moscovei)

9 (1951)

Să îndeplinim înainte de termen planul construcțiilor de locuințe, așezăminte culturale și sociale.

Z. V. Mironova: Odihna de vară a tineretului din Moscova în taberele de pionieri.

A. V. Vlasov: Lucrările de proiectare-sistemizare și noua etapă.

V. P. Lagutenko: Noua metodă de construcție a acoperișului plat.

L. A. Lebedev: Fabricare în timp de iarnă a cărămizii la întreprinderile sezoniere (experiența fabricii de cărămidă Rossoșanski).

L. A. Timofeev, E. G. Tatt: Fabricarea (confecționarea) tuburilor scurte de beton armat la fabrica Dubninski.

M. P. Suslov: Raționalizarea alimentării cu apă a caselor (blocurilor) cu multe etaje.

S. A. Levant: Dezvoltarea întreprinderilor-spălătorii și spălătoriilor de pe lângă casă din Moscova.

Experiența stahanovistă.

P. D. Donnicova: Materialul rulant al transportului urban trebuie să fie predat (spre păstrare) după metoda socialistă.

Informații tehnice.

M. G. Juralev: Noua metodă de întocmire și copierea rapidă a planurilor.

Malaxor (moară) rotativ pentru măcinat cretă.

Bibliografie.

Recenzia cărții A. E. Stramentov „Drumurile urbane” (din oraș).

Cărți noi privitoare la gospodăria comunală.

Pe copertă: Vederea caselor (blocurilor) noi din partea scuarului din piață lângă gara Rijsinski.

10 (1951)

Aniversarea Marelui Octombrie.

N. C. Gromov: Problemele principale în exploatarea sistemului de termoficare a Moscovei.

A. N. Zemschi: Să urgentăm întocmirea proiectelor și devizelor și să îmbunătățim calitatea lor.

J. S. Rozenbaum: Noua clădire administrativă din strada Bolșaiă Sadovaia.

A. C. Timofeev: Proprietățile de izolație ale planșelor și pereților despărțitori din blocurile de locuințe ale orașului Moscova.

A. N. Dorohoi: Fundații prefabricate din beton armat.

S. S. Visnepolski: Pentru specializarea trusturilor de construcții generale.

G. V. Solomon: Fondul de rulment al întreprinderilor de construcții și metodele de a accelera rularea lor.

N. V. Dobrodeev, L. S. Axelrod: Problema construirii drumurilor de beton de ciment în Moscova.

B. N. Budrin: Coordonarea transportului urban de călători din Moscova.

Experiența stahanovistă.

Experiența meșterilor fruntași escavatori pentru toate șantierele Capitalei.

G. I. Parhomciuc: Două norme anuale îndeplinite în cinci luni.

A. V. Golinenko: Să îmbunătățim folosirea parcului de mașini escavatoare.

Cronica.

În paginile revistelor

Cărți noi

Pe copertă: Strada Gorki.

ISCUTSVO

(Arta)

4 (1951)

Pentru noi succese ale artei plastice ucrainiene.

Dimitrieva N.: Despre ilustrațiile pentru cărți.

Orlov M.: Pictorii din Bielorussia la expoziția Unională.

Drujinin S.: Pictor și savant (cu ocazia împlinirii a 80 de ani dela naștere și 60 de ani de activitate creatoare a lui I. Grabari).

Jidkov G.: Expoziția operelor lui S. V. Reanghin (cu ocazia împlinirii a 60 de ani dela nașterea și a 30 de ani de activitate creatoare).

Servud L. V.: L. Latt (cu ocazia împlinirii a 80 de ani dela nașterea lui).

Expoziția artei plastice ungare la Moscova.

Iacoblev V.: Pictorul poporului din R.S.F.S.R. Despre pictură.

Sandor Ek.: laureat al premiului Kosuth și Munkacs: Lupta pentru realismul socialist în arta plastică ungară.

Publicații.

Nemenov V.: Lucrarea regăsită a lui I. V. Suricov „Petru I și Mensicov“.

Fedorov A., Davâdov: Despre două tablouri noi ale lui Scendrin.

Sarabianov V.: Despre „Istoria universală a artei“.

Stambok A.: Despre principiile întocmirii istoriei artei. Prin sălile de expoziție (pe copertă).

EPITÉS EPÍTÉSZET

(Construcții—Arhitectură)

5—6 (1951)

Arhitectura sovietică în serviciul poporului.

Concursul de proiecte pentru construirea Institutului Agrotehnic din Godolio.

Intocmirea proiectelor de organizare.

Un nou procedeu de calcul al pierderilor de căldură la construcții.

Varșovia se construiește.

7—8 (1951)

Lux Laszlo: Prefabricarea — o decizie a guvernului. Prefabricarea elementelor de beton și beton armat.

Comentariile lui Matrai Gyula

Comentariile lui Szécsi Pal.

Comentariile lui Major Sandor.

Costincoschi: Căile de dezvoltare ale sistemelor de beton armat.

Gnadig Miklos: Construirea halei Anöd, prin metoda prefabricării.

Matrai Gyula, Fekete Béla: Importanța arhitectonică a uzinei energetice Inota.

Liudovschi I. G., Lurije L. L.: Case de beton armat din panouri mari fabricate în serie.

Szabó Béla: Prefabricarea în construcția de locuințe.

Hegadüs Béla: Problemele prefabricării în construcția agricolă.

Arató Béla: Problema prefabricării în serie.

Gyengö Tibor: Elemente de beton armat pretensionate în slujba prefabricării.

Popovics Sándor: Materiale pentru prefabricare.

Soch Isidn: Prefabricarea elementelor de instalare a clădirilor.

Mérei György: Problemele de fabricare a instalațiilor tehnice ale clădirilor.

Egyed Zoltán: Despre unele probleme ale prefabricării în construcție, în învățământul superior.

Dávid Béla, Csordas Tibor: Sarcinile pregătirii cadrelor de specialiști pentru prefabricare.

Katona József: Despre problemele prefabricării parțiale.

Valkö Odón: Studiul economic al elementelor de clădiri prefabricate.

Lomb Marcel, Teseik János: Problemele de normă ale prefabricării betonului armat pentru construcțiile dela suprafață și influența introducerii normelor asupra industriei de construcții.

I. S.: Revista Arhitecturii sovietice.

Z. P.: Revista Arhitecturii cehoslovace.

Cărți noi apărute.

Informații dela Asociația Științifică a Construcțiilor.

ARCHITECTURA WARSZAWA

3—4 (1951)

Choinaca Z.: Protecția monumentelor de cultură în Polonia.

Zachwatowicz J.: Printre monumentele arhitecturii poloneze.

Swiszcowski S.: Restaurarea castelului Jordan în Cracovia.

Denkel S.: Atelierele de reconstrucție.

Choinaca Z.: Probleme tehnice de restaurare a monumentelor arhitectonice.

Lucrările executate la Sandomier de grupul de studenți dela Facultatea de Arhitectură.

Congresul restauratorilor.

ARCHITECTURĂ (C. S. R.)

1—2 (1951)

Stary Oldrick: Arhitectura sovietică.

Amenajarea văii Gottwald din Brno.

O fabrică de ciment.

Instalațiile frigorifere.

Descrierea tehnică a proiectului unei hidrocentrale.

Proiectul unei clădiri administrative.

Proiectul fabricii de bere din Saracov.

Reconstrucția castelului din Rekovice.

Adaptarea unei vechi clădiri industriale pentru o nouă uzină productivă.

Mordvinov G.: Arhitectura clădirilor de locuit cu mai multe etaje.

Jech P.: Casă de locuit cu multe etaje.

Afansev K.: Noile stații ale metropolitului din Moscova și ornamentele sculpturală.

3—5 (1951)

Tloczka I., Jaszumschi I.: Clădirea administrativă a Oficiului de Planificare din Bratislava.

Proiect pentru o casă de cultură.

Clădirea Consiliului Sindical Regional din Zilina.

Proiectul Școlii Naționale din Tistin.

Proiectul unui combinat pentru producție.

Proiectul unei școli industriale la Povazske Bistrica.

Descrierea unui garaj pentru autocamioane (proiectul).

Proiectul hotelului „A“ la Bratislava.

Gară de oraș la Slovacia.

Proiect de gară la Cehia.

Chruscev N. S.: Construirea și înregistrarea colhozurilor.

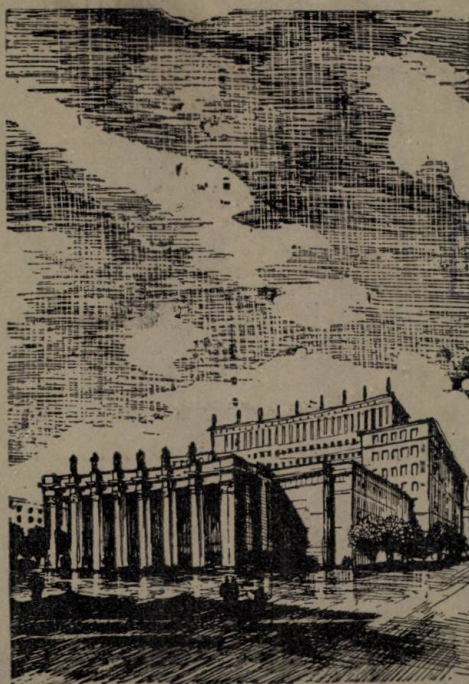
Premiile Stalin pentru arhitectură.

Mordvinov A. D.: Arhitectura caselor de locuit cu multe etaje.

Expoziția muncii birourilor de proiectare din Varșovia.

E 1660

XD

KÖZPONTI TECHNIKAI KÖNYVTÁR

ARHITECTURA SI URBANISM

3

1952

EDITURA TEHNICA

ARHITECTURA SI URBANISM

ANUL III, Nr. 3

MARTIE 1952

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ȘTIINȚIFICE A INGINERILOR ȘI TEHNICIENILOR DIN R.P.R. ȘI AL MINISTERULUI
CONSTRUCȚIILOR ȘI AL INDUSTRIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII

APARE LUNAR SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

REDACȚIA: BUCUREȘTI, Str. EPISCOPIEI Nr. 2 • TELEFON: 3.57.28, 3.07.30

SUMAR

	Pag.
Răspunsul tovarășului Stalin la întrebările puse de un grup de redactori ai unor ziare americane	1
Arh. L. Garcea: Probleme plastice la Casa Radiofoniei	3
Arh. Popescu-Negreanu: Proiecte tip de locuințe individuale	7
Conf. Arh. M. Alifanti: Utilizarea rațională și lărgirea sortimentului materialelor de finisaj (partea II-a)	16
Prof. Arh. P. Macovei: Sesiunea examenului de stat din Februarie 1952 la facultatea de Arhitectură și Urbanism	33
Arh. A. Moisescu: „Arhitectura” U. R. S. S. Nr. 2 Decembrie 1951	44
Bibliografie	47

СОДЕРЖАНИЕ

	Стр.
Ответ тов. Сталина на вопросы заданные группой редакторов американских газет	1
Гарця Л., арх.: Вопросы пластики в деле строительства дома Радиофонии	3
Попеску-Негряну Г., арх.: Типовые проекты и индивидуальные квартиры	7
Альфанти М., арх.: О рациональном использовании и расширении сортов отделочных материалов	16
Маковей П., арх.: Сессия Государственного экзамена в феврале 1952 года на факультете Архитектуры и Градостроительства	33
Моисеску А., арх.: Изложение содержания журнала „Архитектура СССР.” No. 2 декабря 1951 года	44
БИБЛИОГРАФИЯ	47

RĂSPUNSUL TOVARĂȘULUI STALIN

LA ÎNTREBĂRILE PUSE DE UN GRUP DE REDACTORI AI UNOR ZIARE AMERICANE

Moscova, Agenția TASS transmite:

Un grup de redactori ai unor ziare americane de provincie a adresat tovarășului Stalin, în numele a 50 de redactori ai acestor ziare, patru întrebări, la care tovarășul Stalin a dat următoarele răspunsuri:

Întrebare: Este oare un al treilea război mondial mai aproape în prezent, decât acum doi sau trei ani?

Răspuns: Nu, nu este.

KÖZPONTI TECHNIKAI KÖNYVTÁR

Întrebare: Ar aduce folos o întâlnire între conducătorii marilor puteri?

Răspuns: Este posibil că ar aduce folos.

Întrebare: Considerați că momentul actual este potrivit pentru unificarea Germaniei?

Răspuns: Da, consider.

Întrebare: Pe ce bază este posibilă coexistența capitalismului și comunismului?

Răspuns: Coexistența pașnică a capitalismului și comunismului este pe deplin posibilă atunci când există de ambele părți dorința de a colabora, când există voința de a-și îndeplini obligațiile asumate, când se respectă principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state.

Fig. 1. Casa Radiofoniei — Proiectanți arhitecții: M. Ricci, T. Ricci, I. Beral și L. Garcea

PROBLEME PLASTICE LA CASA RADIOFONIEI

Arh. L. GARCEA

Complexul Casei Radiofoniei este menit să adăpostească serviciile administrative, tehnice și de exploatare ale Comitetului de Radio.

Intr'un viitor apropiat complexul va fi astfel completat, încât va putea satisface nu numai nevoile radiofoniei, dar și ale televiziunii în faza experimentală.

Proiectarea Casei Radiofoniei a început în anul 1949. În vara aceluiaș an s'au și turnat o bună parte din fundații, astfel că la finele lunii Decembrie 1949, cadrele de beton armat ale uneia din aripile complexului erau gata ridicate pe înălțimea celor 6 etaje.

Amplasamentul construcției a fost în primul rând dictat de existența nucleului inițial al Radiodifuziunii și în același timp de o serie de condiții tehnice specifice Radiofoniei.

Acest amplasament prin încadrarea lui de vechi străzi bucureștene, cu un traseu frământat, ridică o serie de piedici în organizarea arhitectonică a maselor mari ale ansamblului.

Axul principal al compoziției a fost trasat pe bisectoarea unghiului format de străzile adiacente, ax pe care se va trasa și o nouă arteră legând una dintre străzi cu piața ce se proiectează în fața Casei Radiofoniei.

Dificultatea unghiului ascuțit format de cele două străzi adiacente a fost soluționată prin arcuirea fațadei principale, care formează astfel unghiuri de 90° cu fațadele laterale.

În privința utilizării terenului, necesitatea imperioasă de a utiliza fiecare metru pătrat de teren — de două ori prețios: atât prin nevoia unei suprafețe utile construite cât mai întinse, cât și pentru valoarea intrinsecă a terenului în centrul orașului — a dus la exploatarea maximă pe limita perimetrului, fără rezalături și fără jocuri de volume generos diferențiate.

În 1949 ne lipsea o documentare clar exemplificată a plastice unei arhitecturi realiste. Aceasta, cât și leștul credințe greșite, că exprimarea strict funcțională a planului poate crea frumosul, a produs confuzii și a îngreunat munca arhitecților.

Exprimarea pur constructivă sau funcțională, care este valabilă în inginerie, nu este la fel de valabilă în arhitectură, unde are ca rezultat o imagine arhitectonică săracă, cu un caracter ascetic și ostil.

Or, menirea arhitecturii este de a crea, de a armoniza și a organiza cadrul urbanistic și arhitectural, oglindind viața poporului, prezentul lui, visurile lui de viitor, materializând înțelegerea și prețuirea frumosului.

Și acest frumos se referă nu numai la fațade, ci la înțelegerea însăși a compoziției arhitecturale, la ordonarea întregului plan.

Colectivul de proiectare al Casei Radiofoniei a fost preocupat în primul rând de rezolvarea funcțiunilor tehnice ale complexului, care să asigure în condiții optime desfășurarea elaborării,

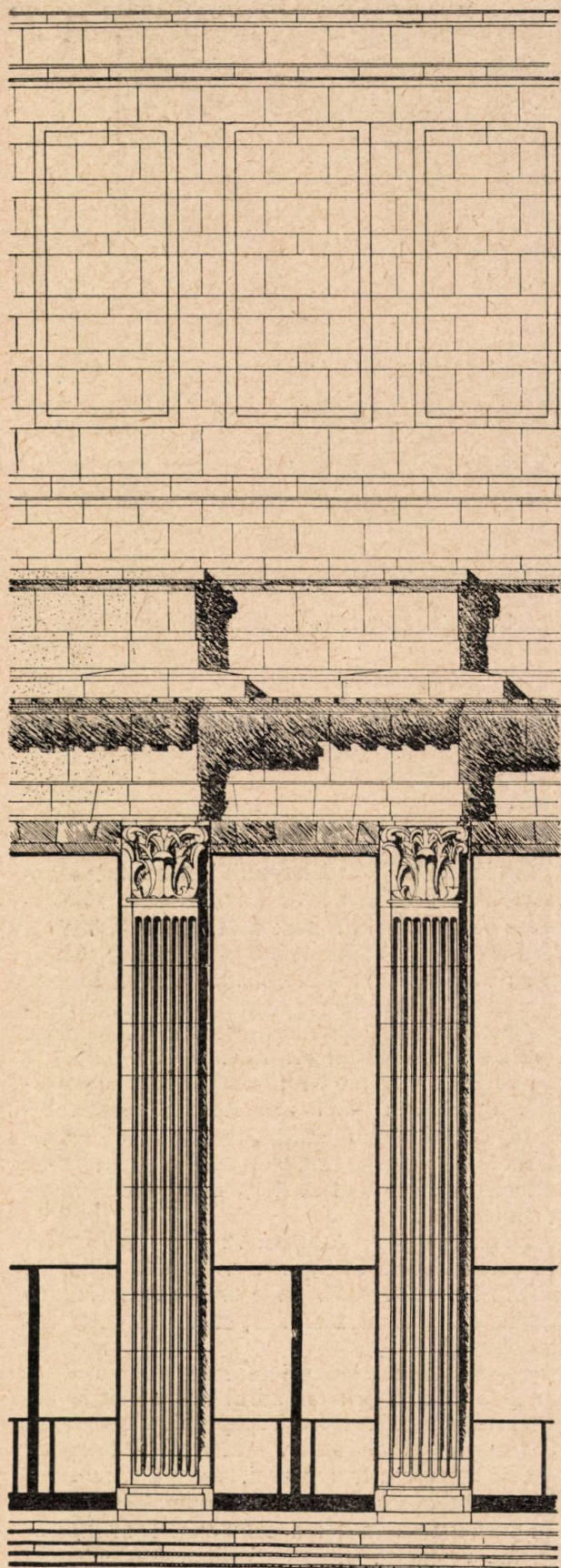

Fig. 2. Detaliu fațada principală a sălii de concert

coordonării, emiterii și transmiterii programelor.

Intregul „proces tehnologic” cu serviciile principale și anexele lor, a fost organizat în mai multe corpuri de înălțimi diferite, îmbrățișând un corp central de 11 etaje, dominat de o colonadă ce formează un coronament clădirii.

Considerente tehnice, de legături între corpuri la toate nivelele, au împiedecat crearea de articulații care să permită conturarea mai categorică a volumelor acestor corpuri.

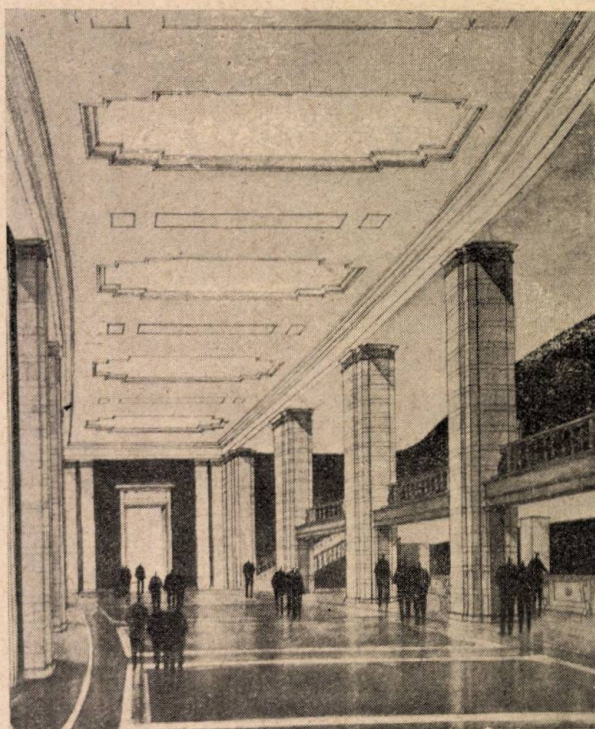

Fig. 3. Studiu pentru foyerul principal

Am arătat că forma terenului, complexitatea programului, considerente tehnice și economice, cât și termenele scurte între începerea proiectării și punerea în operă, ridicau piedici serioase nu numai în rezolvarea temei, dar mai ales în exprimarea plastică a edificiului.

Soluția nu putea veni prin eludarea dificultăților, ci numai prin adâncirea și stăpânirea lor.

Compunerea planului pe o tramă cu o cadență uniformă, și marele număr de etaje al fațadelor nu îngăduiau utilizarea cu succes a canoanelor clasice, oarecum rigide. Utilizarea însă a elementelor clasice într-o interpretare nouă s'a dovedit calea de urmat; bogăția ornamentației fiind subordonată proporției volumelor și importanței lor ca destinație.

Complexul Casei Radiofoniei, înafara încăperilor pur tehnice și a birourilor, are ca extrem de importantă componentă, un mare Studiou de Concert.

Pe ansamblul acestei săli, cu foaierele și anexele sale, s'a pus accentul unei plastici mai pro-

nunțate și în fațadă. Intrarea publicului se face printr'un portic monumental, sprijinit pe pile cu antablamentul decroșat la fiecare pilastru și decorat cu statui la partea superioară.

Capitelele sunt inspirate după cele dela Hurezi iar profilele sunt interpretate într'o modenatură simplificată.

Proporția gurilor prin verticalitatea lor accentuată tinde să dea avânt fațadelor. Ușile de intrare au bogate decorațiuni în alamă. Fațadele laterale ale foaielor sub aceeași înălțime de

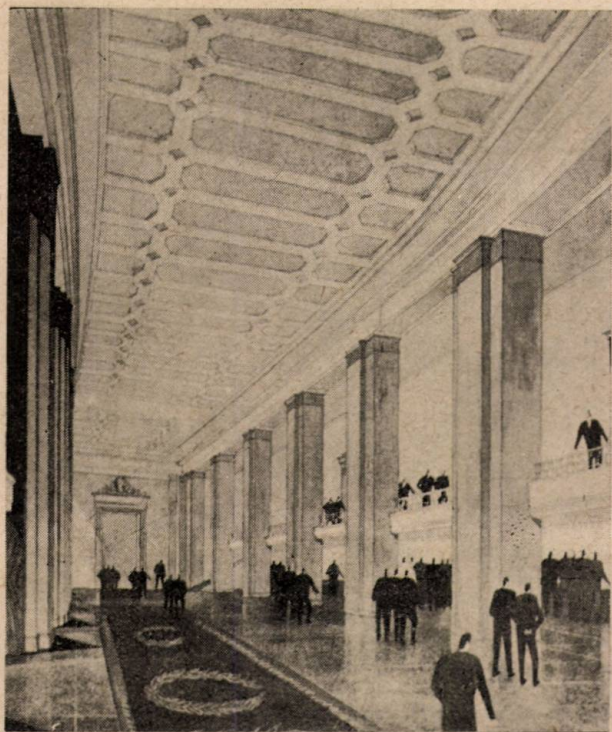

Fig. 4. Studiu pentru foyerul principal

cornișă au o arhitectură mai plată, pentru ca interesul privitorilor să se oprească pe motivul central al intrării.

Masa foaielor este legată de complexul administrativ prin două articulații, cari marchează în același timp eșirile laterale.

Jocul frământat de volume, de umbre și lumini al sălii de concert se proiectează în mod fericit pe masele liniștite și ample ale grupurilor administrative și tehnice. Înălțimile diferite ale acestor grupuri formează un crescendo plăcut ochiului și se termină cu o colonadă sveltă ce înconjoară restaurantul dela ultimul etaj. In unele studii, coronamentul ansamblului, colonada, era completată cu o serie de pinacoli, care aduceau o vibrație vizuală suplimentară prin dantelarea lor pe cer.

In ceea ce privește fațadele corpurilor ce adăpostesc serviciile tehnice și administrative, ele sunt mai simple, cu un soclu înalt ce înglobează parterul și cu o cornișă proporționată să sublinieze înălțimea volumelor.

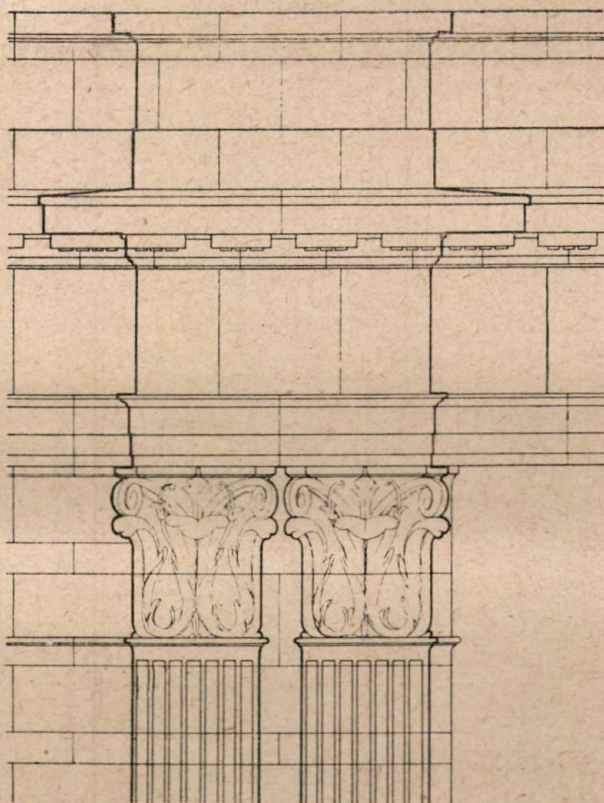

Fig. 5. Detaliu fațadă

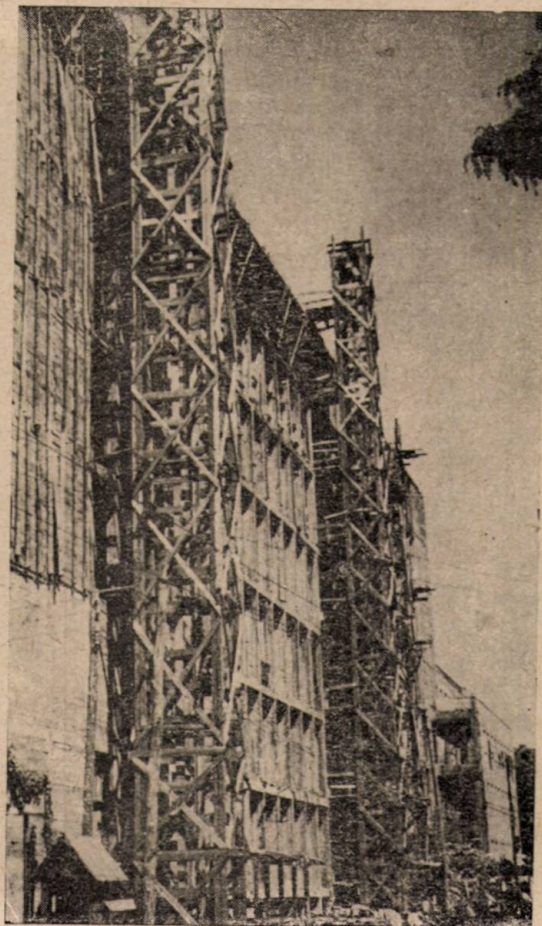

Fig. 6. Aspect din timpul construcției

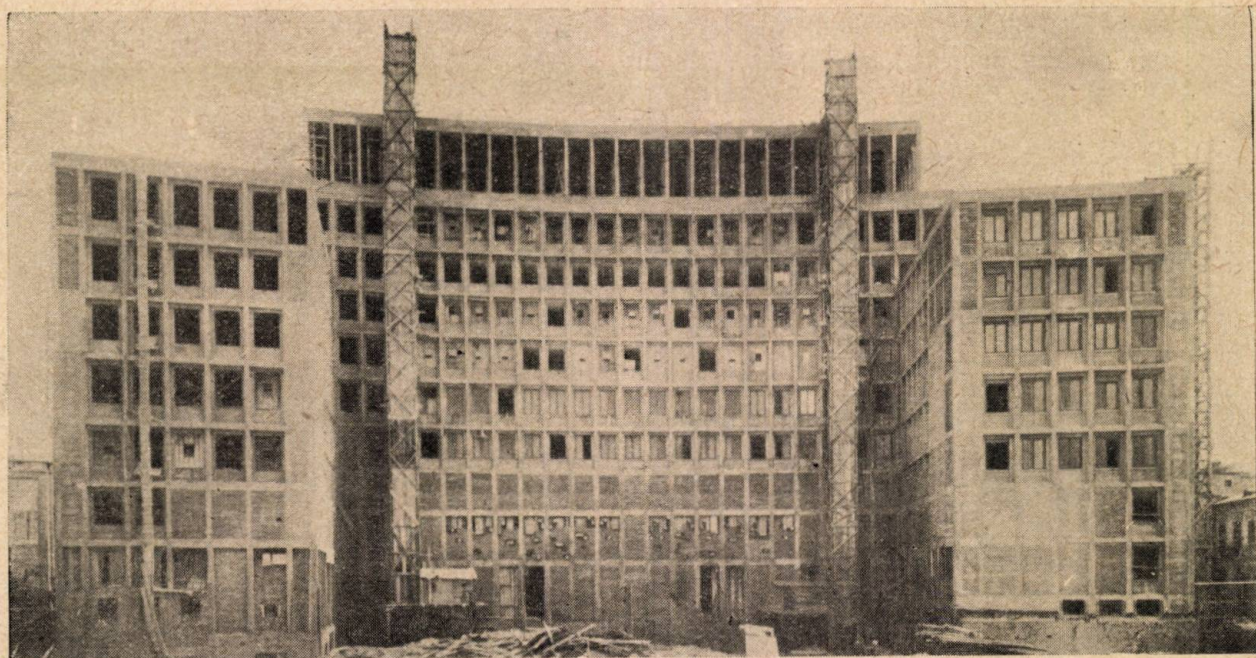

Fig. 7. Casa Radiofoniei — Corpul administrativ în construcție

Ornamentația în general va utiliza inspirația motivelor tradiționale dar nu într-o folosire mecanică. Trăsăturile fundamentale vor fi conservate într-o interpretare ce va corespunde epocii noastre.

În soluția inițială, fațada laterală spre Sud, de pildă, avea aproape 80 de metri și se oprea la limita vechiului imobil ce urma să fie conservat. Acum însă, se pune problema extinderii complexului cu încă 100 m, astfel că această fațadă se va desfășura, numai la corpul de birouri, pe 180 m.

Altă dată, în București, unde proprietatea particulară fărâmițase terenurile, cu greu se puteau realiza fronturi de fațade unitare de asemenea amploare. Pentru a da impresia de monumental, fațadele erau tocate în 3 sau chiar 5 corpuri, cu câte un mic număr de goluri fiecare și cu diferențe de planuri slab indicate. Proiectanții Casei Radiofoniei își propun să trateze marile fațade laterale cu volume mari, de sine stătătoare, în

care ritmul golurilor să fie accentuat din loc în loc cu balcoane și balustrade.

Principiul a fost realizat de arhitectul sovietic Joltovski cu strălucite rezultate.

Problemele plastice nu s'au rezumat însă numai la fațade. Stilul în arhitectură este în primul rând unitatea între lucrurile mari și cele mici.

Fie că a fost problema decorării unei săli de conferințe sau a unui foaier, fie că era problema unei balustrade sau a unei uși, colectivul de proiectare a socotit că acestea trebuie temeinic studiate ca să întregască exprimarea arhitectonică.

Frământările colectivului, nu au fost zadarnice. Dacă nu întotdeauna eforturile erau îndreptate dela început pe o cale justă, critici constructive ajutau la îndrumarea și revizuirea principiilor.

Arhitecții trebuie să lupte cu hotărâre pentru ca operele lor să fie la înălțimea măreției vremii noastre, a realizărilor minunate ale poporului, corespunzând exigențelor artistice sporite ale acestuia și contribuind la dezvoltarea lor.

★

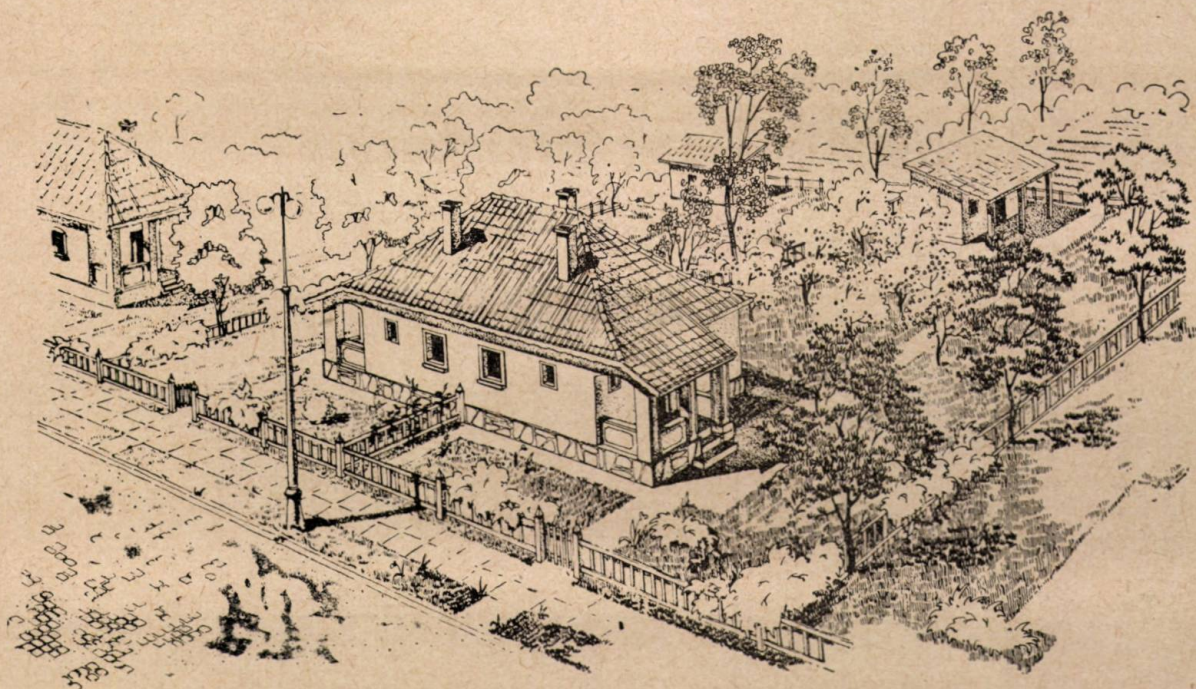
ВОПРОСЫ ПЛАСТИКИ В ДЕЛЕ СТРОИТЕЛЬСТВА ДОМА РАДИОФОНИИ

Резюме

Один из авторов проекта указывает затруднения с которыми столкнулись при решении вопросов пластики, из-за неровности грунта стройплощадки и необходимости максимального использования ее периметра

Архитектурные элементы навеяны классическими элементами, а декоративные — румынской традиционной архитектурой.

★

PROIECTE TIP DE LOCUINȚE INDIVIDUALE

Arh. GH. POPESCU-NEGREANU

Prin grija Partidului și Guvernului Republicii Populare Române, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii s'au introdus vaste prevederi în Legea Planului Cincinal în domeniul construcțiilor de locuințe muncitorești. Pe aceeași linie a îmbunătățirii condițiilor de locuit, în vederea creerii unor cadre permanente pe lângă întreprinderi și a sprijinirii celor ce voiesc să construiască locuințe pentru folosirea personală, Guvernul a elaborat Hotărîrea 758 din 20 Iulie 1951, pentru finanțarea construcțiilor de locuințe individuale.

Prin aceasta se stabilesc condițiile de acordare, prin Banca de Investiții, muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din întreprinderile și organizațiile economice de Stat, a unor credite individuale până la 300.000 lei (vechi) în scopul construirii unei case de locuit pentru folosința lor și a familiei lor. Beneficiarii acestor împrumuturi sunt obligați să investească în construcție, mijloace proprii în sumă de cel puțin 30% din costul construcției, fie în numerar, fie prin aport în muncă sau materiale.

Sfaturile Populare au primit sarcina de a atribui terenurile necesare construirii locuințelor in-

dividuale, potrivit cu planurile orașelor și centrelor muncitorești, de preferință în raioanele bine amenajate, având lumină electrică, apeduct și mijloace de transport. Deasemenea să organizeze împreună cu Directorii Întreprinderilor consultații tehnice pentru persoanele care construiesc locuințe individuale. Dimensiunile terenurilor urmează a fi stabilite ținându-se seama de construcția clădirilor gospodărești și de înființarea de gospodării de livezi și grădini de zarzavat.

În cadrul aceleiași hotărîri, Ministerul Construcțiilor a primit sarcina să elaboreze și să publice în tiraj de masă proiecte tip pentru case de locuit, construcții individuale, ținând seama de posibilitățile de folosire a materialelor locale.

În cursul anului 1951, sarcina de proiectare s'a trasat pentru următoarele tipuri :

Proiect de casă compusă dintr'o cameră, bucatărie, cămară, closet, cu instalație de lumină electrică.

Proiect de casă compusă din: două camere, bucatărie, cămară, closet, cu instalație de lumină electrică.

Proiect de casă cu două apartamente compuse

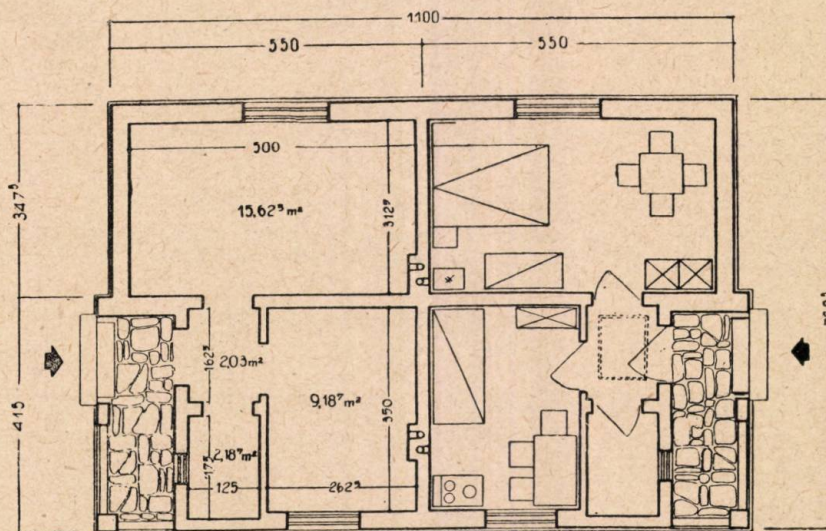
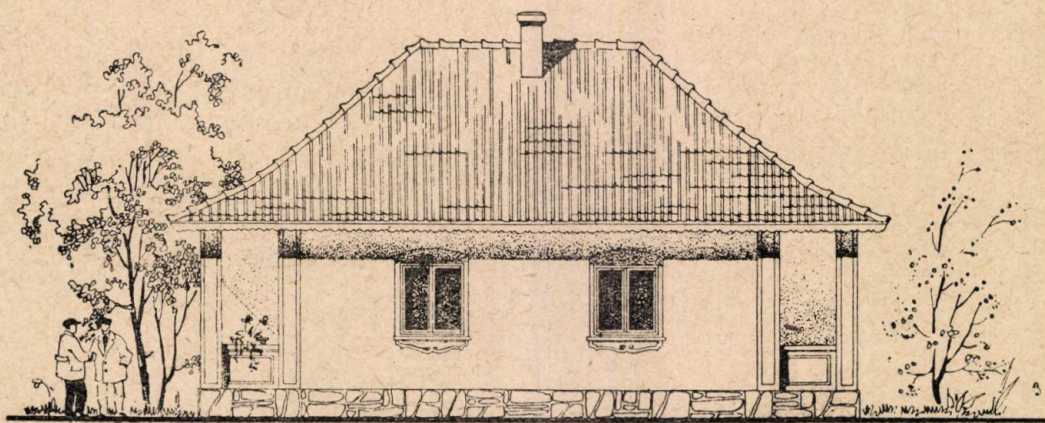

Fig. 1. Locuință tip 1 cu 2 apartamente cu câte o cameră, bucatărie, vestibul, cămară

fiecare din: două camere, bucatărie, cămară, closet, cu instalație de lumină electrică.

În consecință Institutul de Proiectare a Construcțiilor a trecut la elaborarea planurilor tip de locuințe individuale.

Problemele de bază ale acestei proiectări erau: materialele și sistemul de construcție, costul și economia de spațiu, confortul și plastica locuințelor.

În cursul studiului și în dezvoltarea proiectelor, aspectele diferite ale acestor probleme au dus la concluziile care au format programul detaliat și definitiv al proiectelor.

Alegerea materialelor pentru construcție tre-

bue să țină seama de resursele locale și de economia celor planificate.

Intrucât nu există o hartă detaliată a materialelor de construcție cu răspândirea lor pe zone și centre, s'a căutat a se da soluții cât mai generale cu posibilitatea de a satisface toate cazurile.

S'au prevăzut dela început piatra și varul Trass pentru fundații, lemnul rotund sau cioplitura pentru pod și șarpantă.

În ceea ce privește zidăria pereților, s'a făcut o primă propunere de a se utiliza pământul stabilizat cu var, fie sub formă de cărămizi, fie bătut în cofraje. Aceasta atât pentru costul redus

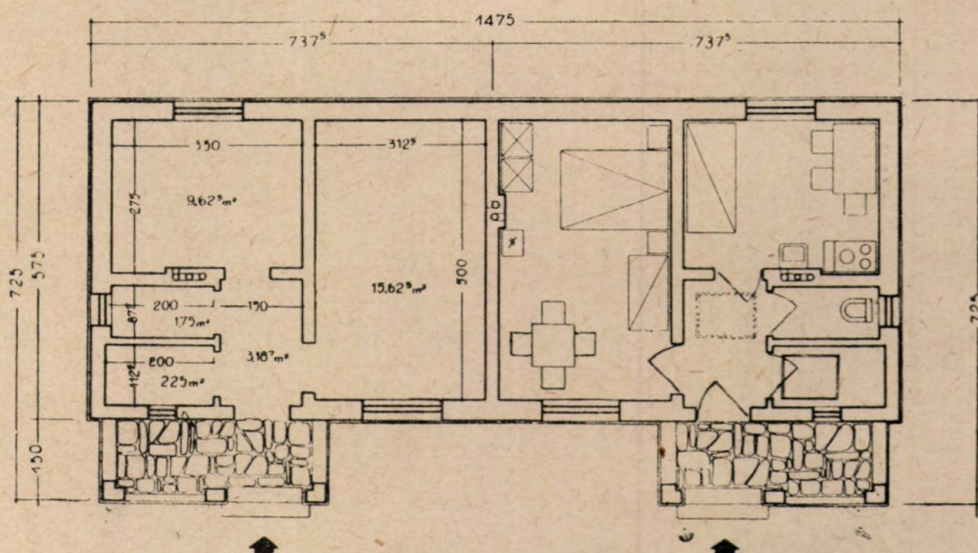
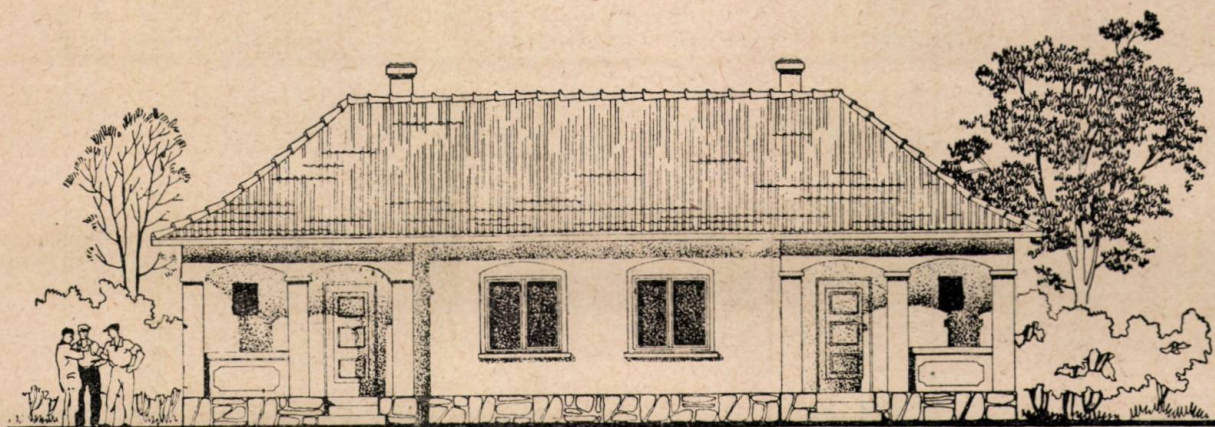

Fig. 2. Locuință tip 2 cu 2 apartamente de câte o cameră, bucatărie, vestibul, cămară

al sistemului cât și pentru faptul că industria ceramică avea producția deja planificată și repartizată altor sectoare de construcție.

Comisiile tehnice de avizare (M.C., C.S.T., C.G.M.) au respins această soluție și au recomandat utilizarea cărămizii arse de fabricație manuală la fața locului.

Invelitorile s'au prevăzut din țiglă cu falț tip Marsilia prinsă direct pe șipci, eliminându-se dela început tabla sau șindrila (urmărind economia materialelor planificate) stuful pentru aspect și combustibilitate.

Intrucât la realizarea acestor construcții se

prevede o mână de lucru în cea mai mare parte necalificată, fiind vorba de utilizarea mijloacelor proprii, nu s'a recurs la nici un sistem tehnic mai avansat sau la elemente prefabricate, care dau o aparentă economie dar sunt practic în acest caz nerealizabile.

Aceleași considerente au împins și studiul planurilor la realizarea unei structuri foarte simple fără rezalituri și fără penetrări de acoperișuri.

Lipsa unor studii științifice de normare și în consecință lipsa unor norme precise de spații, au făcut ca dimensionarea încăperilor să fie determinată practic prin încercări.

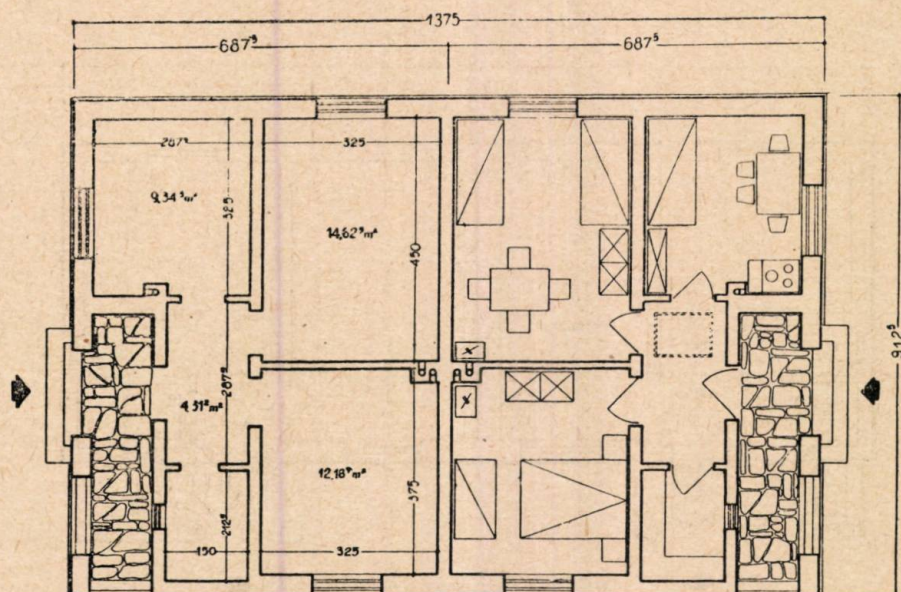
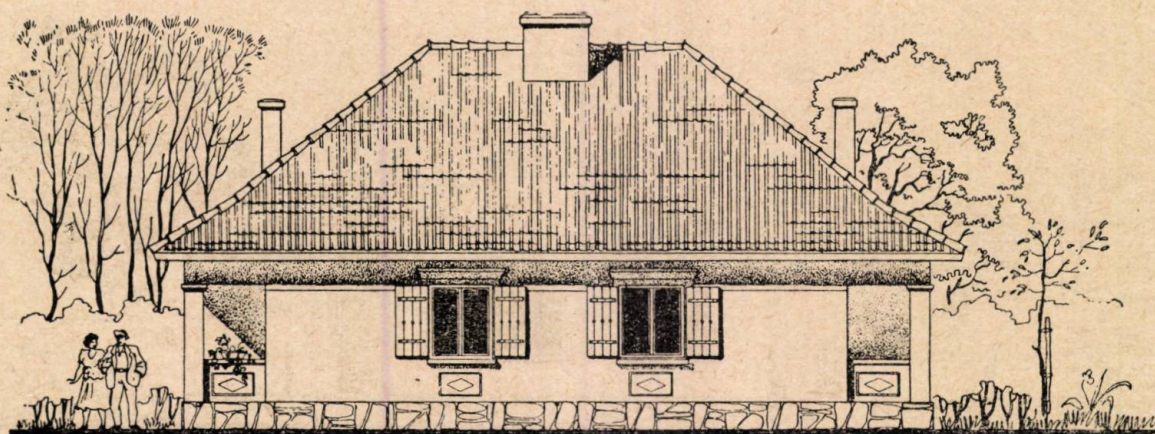

Fig. 3. Locuință tip 3 cu 2 apartamente de câte 2 camere, bucatărie, cămară, vestibul

Intr'un prim stadiu s'a plecat dela limitarea suprafeței de construcții prin prețul de cost unitar și plafonul sumei de lei 300.000 (vechi) credit plus 30%, fixând astfel contribuția beneficiarului la limita inferioară a obligației din H.C.M. 758. Suprafețele, raportul dimensiunilor și dispoziția în plan a încăperilor (camere comandate) au fost stabilite prevăzând pentru mobilier spații de trecere și circulații minimale.

Rezultatele acestui studiu nu au fost considerate însă satisfăcătoare din punctul de vedere al standardului de locuit, așa încât s'a dat o creș-

tere rațională spațiului și s'au degajat circulațiile pentru a se realiza un indice de confort mai ridicat.

S'au stabilit ca principii de program capacitățile de cazare și dotare cu mobilier pentru fiecare tip astfel:

La locuința cu o singură cameră s'a considerat aceasta ca piesă principală servind și de dormitor și de cameră de zi. Spațiul necesar a fost dimensionat pentru a primi un pat dublu cu noptiere, un pătuț de copil mic, dulapuri de haine și o masă normală cu scaune.

La locuința de două camere, una s'a proiectat

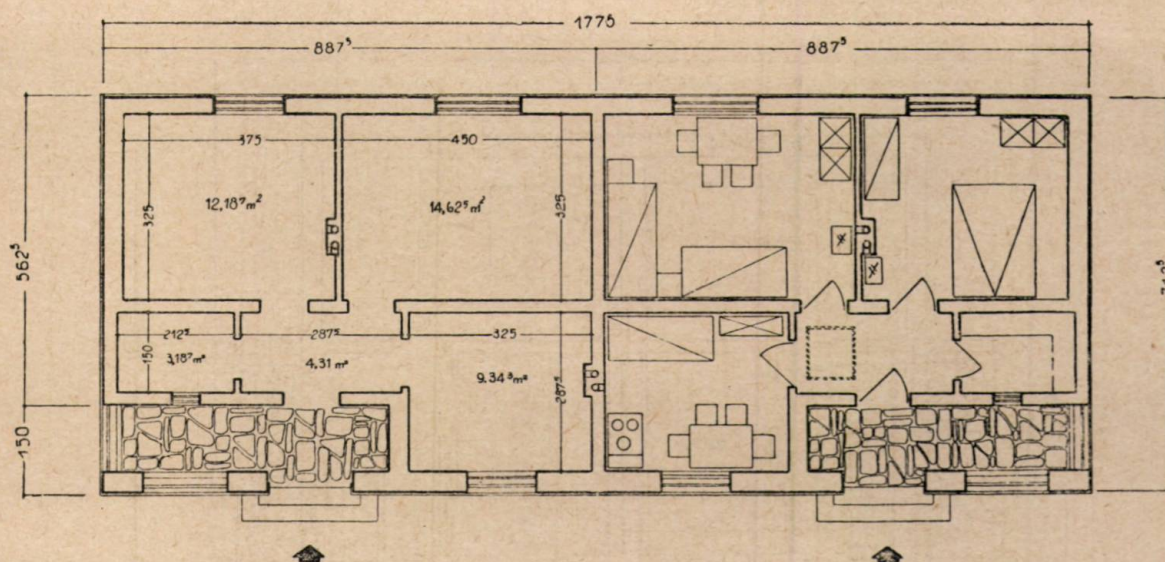
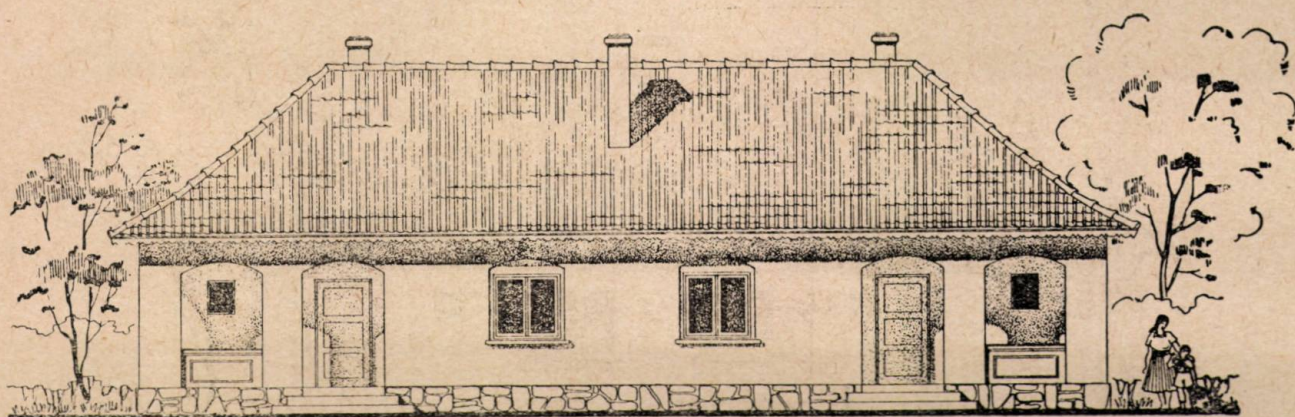

Fig. 4. Locuință tip 4 cu 2 apartamente de câte 2 camere, bucatărie, vestibul, cămară

ca dormitor al părinților, primind același pat dublu, pătuțul de copil și dulapul de haine, iar cealaltă ca dormitor pentru copii și cameră de zi, cu două paturi separate, dulap de haine și o masă cu patru scaune.

Pentru ambele tipuri s'a dat o mărime de bucatărie depășind strictul necesar pentru pregătirea meselor. Aceasta permite familiei a lua aici uneori masa și chiar instalarea eventuală a unui pat de dormit pentru o persoană.

În ceea ce privește echipamentul sanitar al locuinței, acesta a fost determinat de gradul posibil al lucrărilor edilitare de cartier.

Pentru terenuri având numai instalație de apeduct, nu și de canalizare, nu s'a prevăzut nici

un fel de echipament sanitar în interiorul locuinței. Apa urmează a fi adusă dela fântâni de stradă sau de curte, iar closetul se face înafara locuinței pe o hazna simplă cu golire periodică.

Documentarea sovietică, ce a stat la baza și a acestei proiectări de locuințe individuale, a arătat că alte sisteme de instalații sanitare (cum ar fi „Luftcloset” în locuință, cu hazna ventilată printr'un canal vecin unui coș de fum), nu sunt indicate decât pentru regiuni cu climă foarte rece și uscată, altfel ele devenind vara focare de insalubritate.

Pentru terenuri care ar avea și apeduct și canalizare s'a prevăzut o instalație de closet obișnuit în locuință și o chiuvetă în bucatărie.

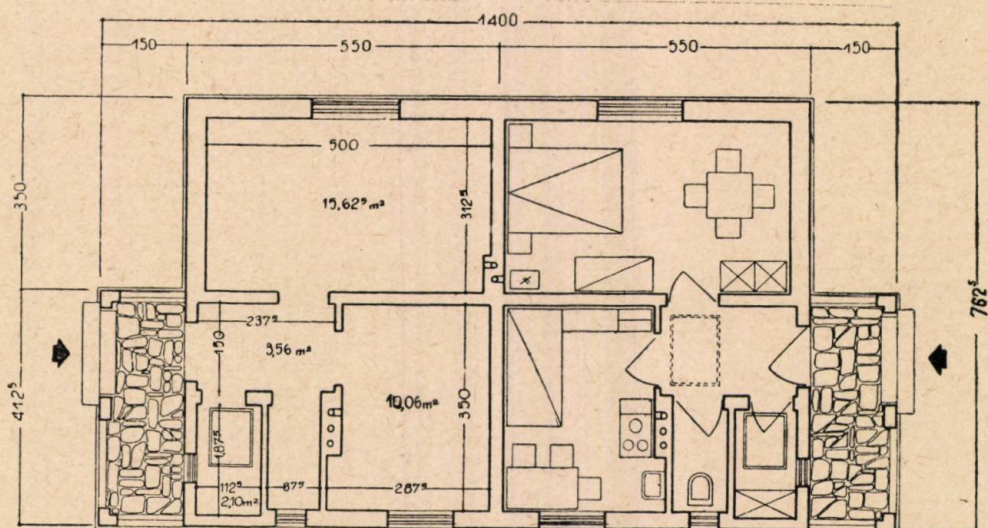
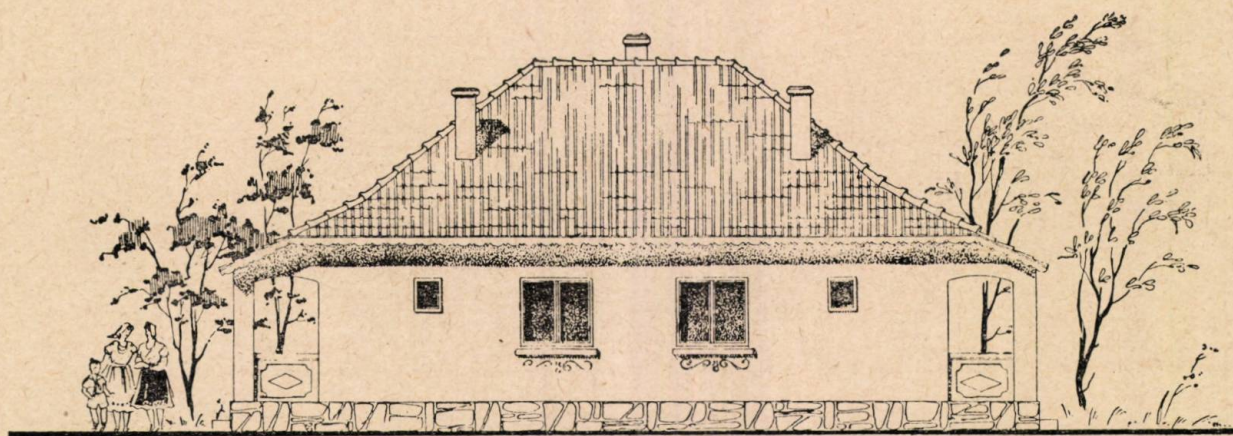

Fig. 5. Locuință tip 5 cu 2 apartamente de câte 2 camere
bucătărie, vestibul, cămară

Closetul se plasează lângă bucătărie având în peretele comun coșul de fum al acesteia, pentru a tempera încăperea și a feri instalația de îngheț.

S'a renunțat în proiectele tip pentru anul 1951 la instalarea unui duș, întrucât aceasta scumpește construcția și are o utilizare redusă atâta vreme cât nu se poate asigura o preparare ușoară și rentabilă de apă caldă,

Tot la aceste tipuri de locuințe, cu echipament sanitar, s'au prevăzut și pivnițe sub construcție și anume sub încăperile dependințelor dar nu și sub bucătării.

În consecință s'au elaborat două serii de proiecte pentru un același program de locuit.

Tipurile pentru 1951 au fost prevăzute a fi nu-

mai locuințe cuplate, de câte două apartamente similare. Un studiu comparativ a arătat că economia realizată numai în construcție reprezintă din această cuplură 12—15% din costul unui apartament, la care se adaugă economia de teren și de instalații edilitare aferente. S'a renunțat însă la cuplarea a patru apartamente (și aceasta posibilă numai la locuințele de o singură cameră), din cauza dificultăților de orientare și de amenajare a gospodăriei în cadrul urbanizării raionului, luându-se în considerare și faptul că economia de construcție propriu zisă rămâne în aceleași limite, deoarece sporul de reducere prin dublarea cuplării se anulează prin creșterea nerațională a volului de pod și prin urmare a

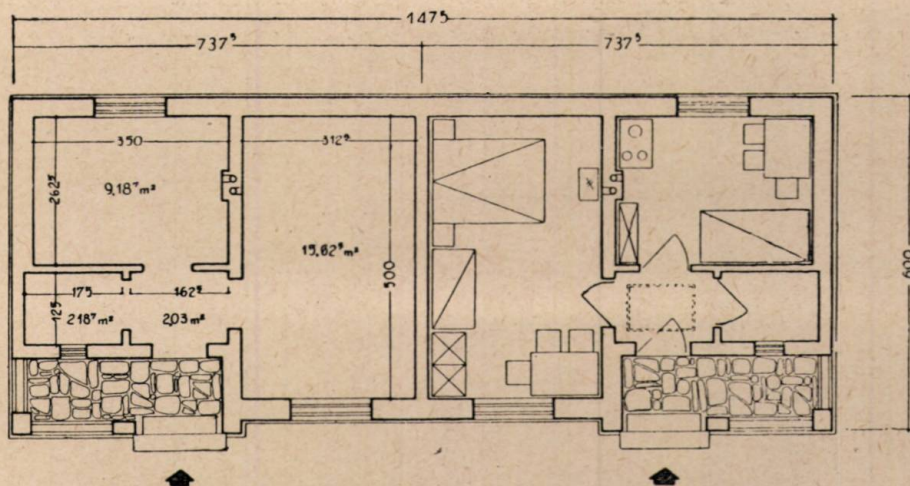
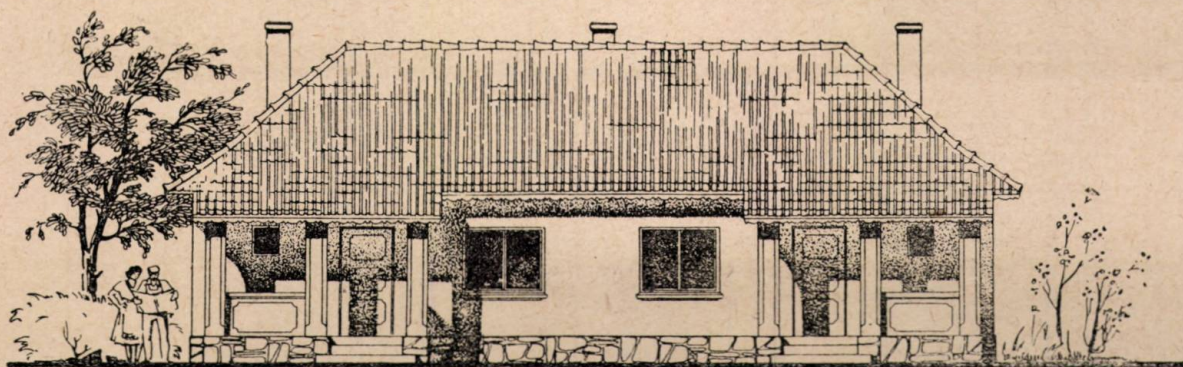

Fig. 6. Locuință tip 6 cu 2 apartamente de câte o cameră, bucatărie, cămară, vestibul, W. C. pivniță

șarpantei și a învelitoarei. Tot din motive urbanistice nu s'a luat în considerare nici soluția de locuințe înșiruite.

În felul acesta apartamentul a fost proiectat ca celula tip cu două posibilități de cuplare.

Numărul tipurilor de locuințe s'a dublat prin aceasta acoperind astfel și toate soluțiile de orientare favorabilă a camerelor de locuit pentru orice fel de orientare a terenului și dând și posibilitatea de compunere a străzilor și cartierelor fără a cădea în monotonia repetiției inerente de locuințe tip.

Toate tipurile de locuințe cuprind în linii mari, din punctul de vedere al construcției, aceleași elemente:

Fundații de piatră și ziduri din cărămidă arsă de mână, grinzile tavanului din bile rotunde de lemn cu o tăvuniuială simplă din margini de

lemn și o umplutură izolantă termică de moloz, zgură sau pământ. O șarpantă simplă în patru ape din căpriori pe scaune executată tot din bile rotunde sau cioplitură. Zidul median care desparte cele două apartamente s'a prelungit până sub învelitoarea de țiglă cu protecție contra incendiului și delimitare strictă de proprietate.

Toate camerele de locuit și dependențele (exceptând closetul acolo unde este) au pardoseală din dușumea, nut și feder pe grinzi din jumătăți de bilă și umplutură. Accesul la pivnițe și la poduri se face cu scară simplă de lemn (mobilă la pod) și chepeng în pardoseală, din interiorul locuinței (din vestibul pentru pod și din cămară pentru pivniță).

Tâmplăria ușilor și ferestrelor de tip STAS, cu recomandarea să se monteze la ferestrele camerelor de locuit obloane de lemn.

În ceea ce privește plastica acestor locuințe,

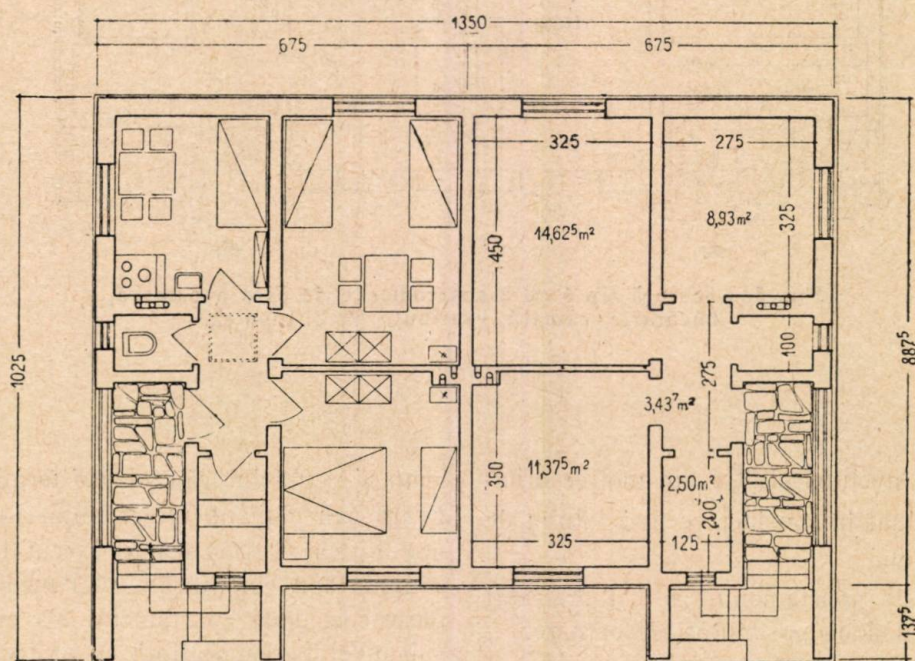
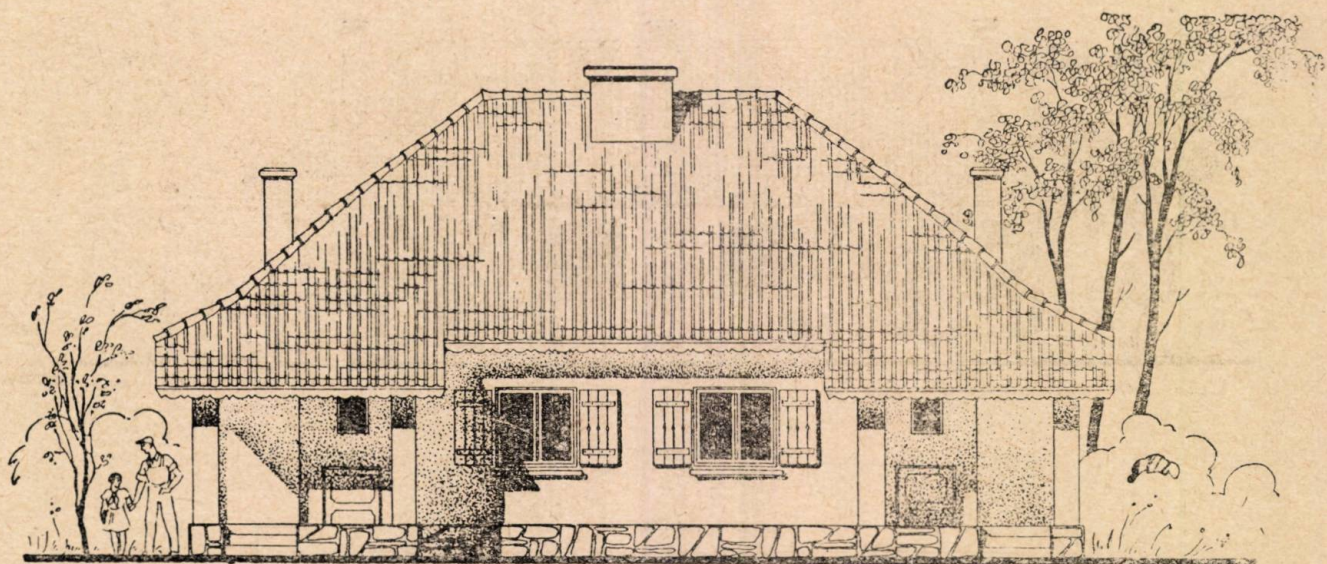

Fig. 7. Locuință tip 7 cu 2 apartamente cu câte 2 camere, bucatărie, vestibul, cămară, W. C. pivniță

ea a fost influențată de trei factori mai importanți: volumul mic al locuinței, economia de cost și mâna de lucru nespecializată pe care poate să o furnizeze beneficiarul. Elementele de arhitectură s'au redus la mica tindă ce adăpostește intrarea în casă, decorarea prin tăieturi și cioplituri a paziei și a căpriorilor aparenti, colorarea

unor panouri în tencuiala balustradelor, colorarea și transformarea obloanelor, etc.

Pentru a pune la dispoziția celor ce voiesc să-și construiască astfel de locuințe, toate elementele și îndrumările necesare urmează a fi editate în nouă caiete. Primul dintre ele este un album catalog conținând texte explicative ale planurilor

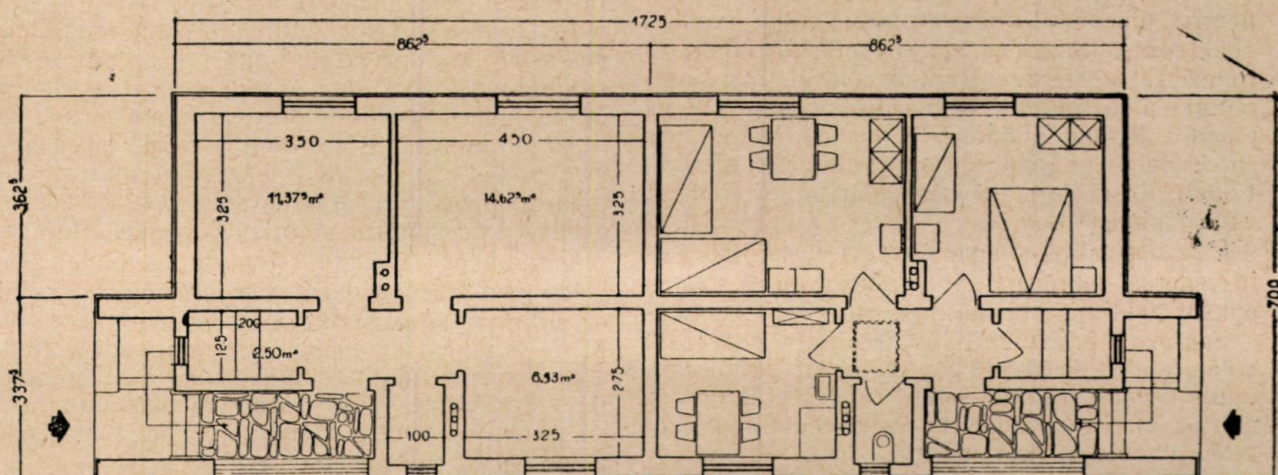
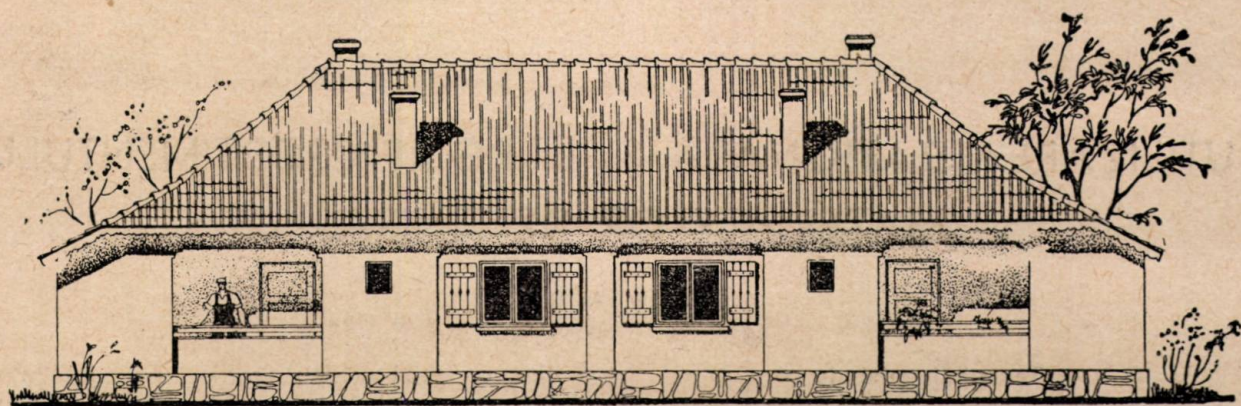

Fig. 8. Locuință tip 8 cu 2 apartamente, de câte 2 camere, bucatărie, vestibul, cămară, W. C., pivniță

și desenelor privind toate tipurile de locuință. Se dau pentru fiecare tip perspectiva exterioară și perspectiva interioară, cu așezarea mobilierului, colorate, două fațade, planul, secția și extrasul

principalelor materiale necesare. În celelalte opt caiete se dau, pentru câte un tip de locuință, toate planurile și detaliile de construcții, precum și extrasul-comandă de materiale.

ТИПОВЫЕ ПРОЕКТЫ ДЛЯ ИНДИВИДУАЛЬНЫХ ЖИЛЫХ ДОМОВ

Резюме

Согласно Решения Совета Министров No. 758 от 20 июля 1951 года, рабочим, техникам и служащим предоставляются кредиты, необходимые для строительства индивидуальных жилых домов для личного пользования.

Министерство Строительства разработало типовой проект, который будет опубликован для жилых домов, состоящих из: одной комнаты, кухни, уборной и кладовки и из жилых домов, состоящих из: двух комнат, кухни, уборной и кладовки.

Ввиду того, что эти жилые дома должны быть построены своими средствами, планы и архитектура их очень простые, причем система постройки-традиционная, т. е. кирпич для стен, древесина для крыши и черепица для кровли.

С целью экономии спроектированы только жилые дома с двумя квартирами из одной или двух комнат.

UTILIZAREA RAȚIONALĂ ȘI LĂRGIREA SORTIMENTULUI MATERIALELOR DE FINISAJ*)

Conf. arh. M. ALIFANTI

Tencuieli—placaje

În ceea ce privește acest capitol, prima chestiune ce urmează a fi luată în discuție este aceea a grosimii stratului de mortar utilizat pentru placaje, atât pentru exterior, dar mai cu seamă pentru placajele interioare obișnuite: faianță, sticlă, gresie-ceramică, etc. Cercetări de laborator trebuie să precizeze cât mai curând, grosimea optimă și cea minimă de mortar pentru prinderea plăcilor. Risipa de material și de spațiu ce se face cu cei 3—5 cm (sau mai mult) de mortar, tradiționali, justificați de neregularitățile zidăriei, este inadmisibilă.

Este normal să se amelioreze zidăria, mai ales în vederea îmbrăcării ei cu placaj, adică tocmai opusul tendinței obișnuite pe șantier.

Faptul că proiectanții păstrează încă această cotă „fatală” de circa 3 cm, nu înseamnă să se renunțe la căutarea unei soluții raționale. Risipa de mortar, din cauza zidăriei prost executată la montarea placajelor, este enormă.

În aceeași ordine de idei trebuie pusă în discuție chestiunea tencuielilor exterioare subțiri și mai ales răspândită utilizarea tencuielilor uscate (strat de ipsos cu rumeguș — circa 1,5 m grosime presat între foi de carton subțire), studiindu-se în prealabil amănunțit acoperirea rosturilor.

Pentru lărgirea sortimentului de placaje interioare, în afara posibilităților amintite anterior (cartoane impregnate, cartoane acoperite cu pânză și vopsea cu nitrolacuri, placaje de eternit, etc.) perspectivele cele mai largi sunt deschise de utilizarea materiilor plastice.

Problema plasticii fațadelor preocupă, cum este firesc, foarte mult pe arhitecți. Căile cele mai bune de urmat încep să fie lămurite. În această fază, este neapărat necesar să existe un număr mare de materiale pentru fațade, obținut cel puțin prin varietatea sorturilor fabricate, dacă nu prin varietatea materialelor utilizate. Pe baza acestora, arhitecții urmează să facă studiile lor. Este deci o primă sarcină să se studieze și apoi să se treacă la fabricarea unor alte cărămizi, blocuri și elemente de fațadă din felurite materiale, elemente variate atât ca formă și decor, cât și ca procedee de punere în operă, de

pildă: cărămizi pentru profile; cărămizi cu reliefuri ornamentale; cărămizi colorate și smălțuite, discuri, brăuri, profile, ornamente, elemente prefabricate din ceramică sau piatră artificială pentru realizarea traforurilor; plăci ceramice de dimensiuni mari, etc. (fig. 1).

În ceea ce privește ultima propunere, trebuie arătat că, înafara dificultăților de ardere, necesitatea construirii unor zidării groase la clădiri înalte, zidării cerute de plastica fațadelor sau de finisajul interior și instalații, indică fabricarea prin procedee avansate a blocurilor mari de fațadă, găurite, cu o față sau două finisate pentru exterior, ca singura soluție economică. Finisarea fațadelor clădirilor importante pune probleme constructive foarte serioase și este destul să amintim că un perete de cărămidă găurită nu poate fi placat cu piatră în bune condiții (mai ales peretele subțire al unei zidării cu goluri), iar zidurile groase din cărămidă obișnuită sunt neeconomice pentru construcții cu schelet de beton armat sau metalic.

În sprijinul celor spuse cităm tot din Revista Sovietică „Culegere de material și consultații în construcție” (traducere românească vol. V/1951, pag. 11):

„În scopul reducerii lucrărilor umede și a celor care necesită multă manoperă, pentru tencuirea fațadelor și executarea tencuielilor interioare, direcțiile generale și trusturile:

a) Vor întrebuința pe scară largă zidăria aparentă, curată, din cărămidă roșie și, silico-calcară și din blocuri ceramice cu folosirea pentru finisarea arhitectonică a unor fabricate, netede, din beton și ceramică.

b) Vor trece în anul 1951 la întrebuințarea pe scară largă a blocurilor de ipsos și ipsos cu șgură, pentru pereții despărțitori, a tencuielilor uscate din ipsos, a profilelor și fragmentelor decorative interioare prefabricate, a glafurilor prefabricate din ipsos, pentru uși și ferestre etc., pentru lucrări interioare de finisaj.

Placarea cu piatră a fațadelor este un capitol puțin studiat de arhitecți pentru că înainte — din cauza numărului redus de lucrări importante, îmbrăcate în piatră — problema avea pentru mulți arhitecți un caracter atât de nou, încât majoritatea dificultăților erau lăsate pe seama firmei executante, ei mulțumindu-se să aleagă culorile pietrei și să indice — destul de sumar — apareiajul.

*) Partea II-a a referatului. Partea I-a a fost publicată în Revista Arhitectura și Urbanism 1-2 (1952).

Astăzi, altă sarcină și alte răspunderi, cer schimbarea poziției arhitectului față de detaliile de construcție ale proiectului său.

Există la noi câteva lucrări sovietice (încă netraduse integral) în legătură cu prelucrarea pietrei decorative, lucrări de unde se pot trage multe învățăminte.

În primul rând trebuie făcut cunoscută arhitecților una din metodele cele mai răspândite — sovietice — de ancorare a pietrei de placaj, anume este vorba de înlocuirea ancorelor de fier lat

purî albe. După un calcul sumar se pot executa circa 10 000 m² de tencuială de fațadă colorată cu oxidul obținut astfel, în fiecare an.

Tot referitor la finisarea fațadelor urmează să se popularizeze procedeul utilizat la placarea cu cărămidă a fațadelor pavilionului industriei sovietice. Acolo s'au executat pe șantier plăci prefabricate din cărămidă de fațadă; caracteristicile erau: circa 6 plăci la m², greutate 30—40 kg fiecare placă, mortar de ciment 400 kg/m³ cu adaus de var, în grosime de 2—2,5 cm, armat cu

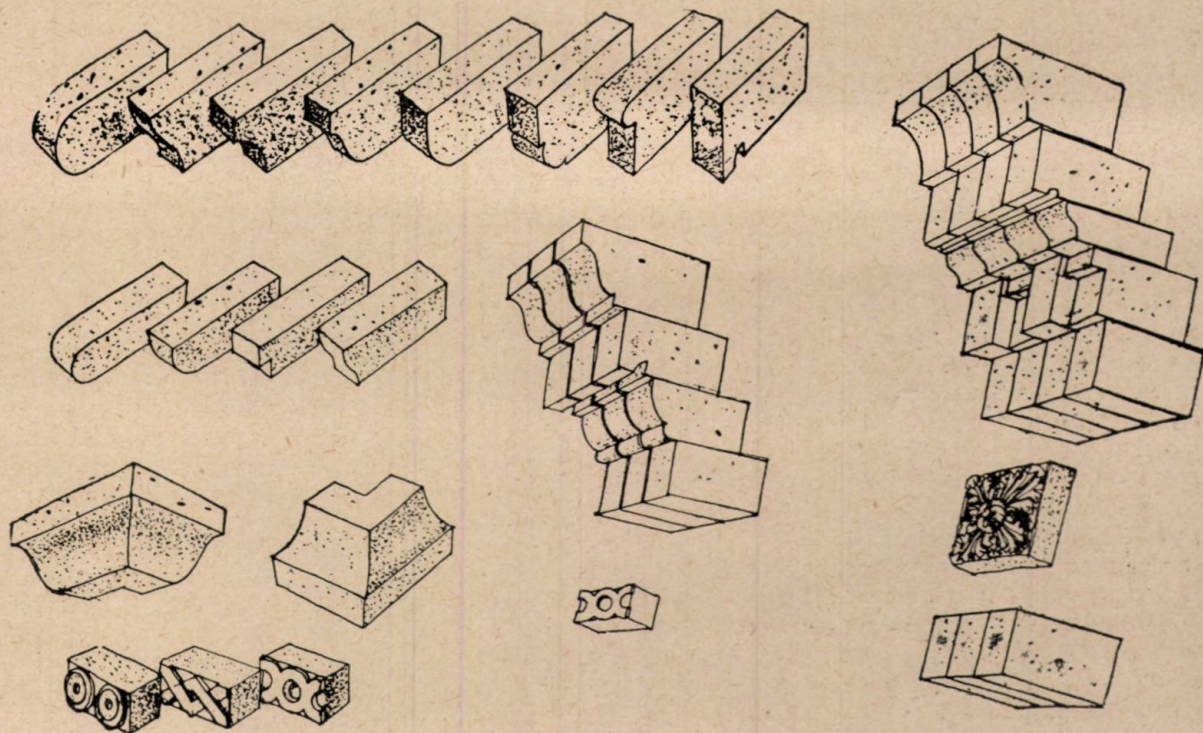

Fig. 1. Cărămizi profilate și cărămizi cu reliefuri ornamentale

(care le altfel la noi erau prevăzute ici color nesistematic), cu o prindere ordonată și ușoară, prin cârlige de fier rotund agățate la rândul lor, de alte bare verticale, dispuse regulat, din circa 50 în 50 cm; acestea din urmă sunt ancorate în zidărie pe măsura executării ei. Este evident că un astfel de sistem mărește precizia montajului, reduce operația complicată a săpării de cuiburi în zidărie, scurtând de altfel timpul de execuție și prin înlăturarea timpilor morți necesari prizei cimentului, la fiecare asiză în parte (fig. 2).

Ca procedee utilizate de noi, în domeniul tencuielilor și placajelor, amintim:

Din lipsa pigmentilor, pentru tencuieli de fațade colorate s'a utilizat oxidul de fier scos din masa rezultată ca deșeu la tăierea pietrei. Părțile de tencuială colorată au alternat cu câm-

plasă de sârmă sau cupoane de sârmă groasă de 3 mm. Mustățile lăsate în prealabil la zidărie au permis o sprijinire ușoară a plăcilor — până la facerea prizei. Dimensiunea plăcilor prefabricate poate varia în funcție de aspectul fațadei și de mecanizarea șantierului. Plăcile utilizate la pavilion n'au cerut o apăratură specială (fig. 3).

Pardoseli

În primul rând amintim aceeași problemă semnalată la placaje — aceea a grosimii inutile a mortarului de poză.

Nu s'a încercat niciodată la noi stabilirea științifică a acestei grosimi, pe baza încercărilor de laborator. Imperfecțiunile de turnare a betonului — mai ales pe suprafețe mari, vin mereu în

discuție, iar arhitecții se mulțumesc să prevadă în proiectele lor sporuri de înălțime de 3—5 cm și mai mult, pentru a fi siguri că vor obține în cele din urmă un finisaj corect; ipoteză care nu se verifică întotdeauna, cu toate aceste „prevederi” atât de costisitoare. Aceste înălțimi inutile, care se cumulează pentru toate etajele, duc la o

cienilor asupra calităților lui și încercările de laborator în vederea utilizării acestui material ca pătură superficială de uzură, după impregnarea și colorarea lui.

Însfârșit, o a treia problemă este colorarea asfaltului în vederea fabricării plăcilor de pardoseală.

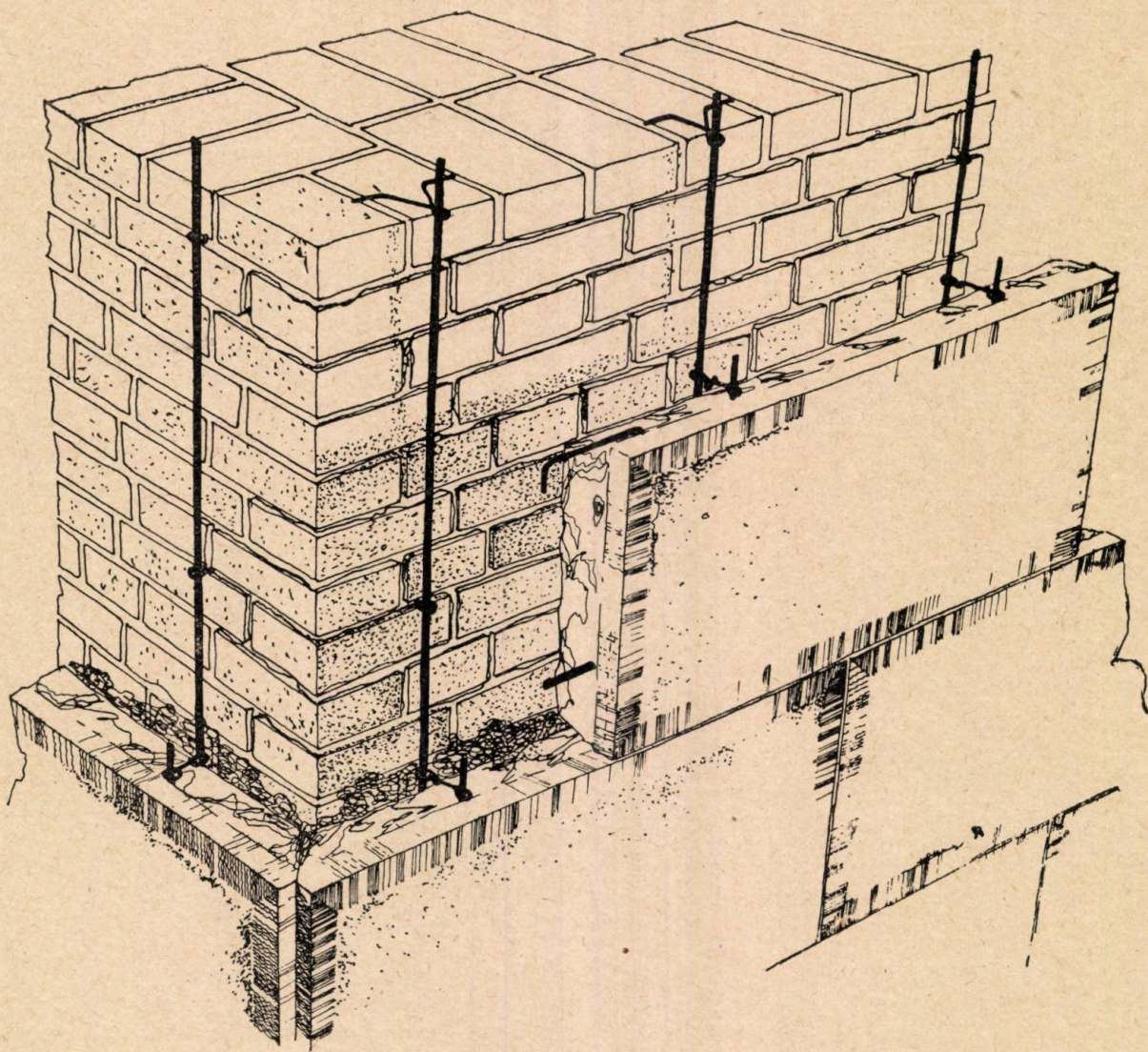

Fig. 2. Metodă sovietică de prindere a placajului de piatră

reală scumpire a construcției (scumpire sporită și prin sarcinile moarte, mai mari) — destul de însemnată ca să justifice declanșarea studiului problemei și considerarea tuturor posibilităților de remediere ca: îmbunătățirea cofrajelor, utilizarea planșelor prefabricate, etc.

O altă problemă importantă este fabricarea pe scară largă a ipsosului de pardoseală. În legătură cu aceasta sunt necesare: lămurirea tehni-

Pentru îmbogățirea sortimentului de materiale propunem pe lângă cărămizile de fațadă standardizate:

- Calupuri de ceramică (prisme hexagonale) cu înălțime circa 8 cm. și suprafață mică (latura hexagonului de circa 2 cm) în felul pardoselilor foarte frumoase dela Sarmisegetuza;
- pișcoturi ceramice de dimensiune mare;
- o cărămidă specială de felul celei de fa-

țadă, dar cu marginile îndoită mai mici, pentru a permite reducerea înălțimii pardoselii (astfel de cărămizi s'au mai fabricat la noi);

— cărămidă plină, îngustă — de fațadă — având grosime de 5,25 cm, pentru a putea realiza ori ce desen pe suprafața pardoselii;

— plăci de mozaic din deșeuri de sticlă colorată, eventual înfrumusețate cu șpan de alamă;

— plăci din deșeuri de marmoră (aglomerate de marmoră);

grosime (ceea ce practic înseamnă utilizarea oricărui deșeu) așezate pentru montaj, în rame de lemn; fiecare bucată fiind prevăzută cu un cui — Wagnerstift. Bucățelele de lemn odată așezate sunt protejate cu o peliculă de irasbit, obținută prin sprițuire; peste această peliculă se toarnă — în aceeași formă care a servit ca tipar pentru așezarea lemnișoarelor — circa 2 cm de mortar. După uscarea cimentului, lemnișoarele rămân ancorate în ciment prin cuiele respective.

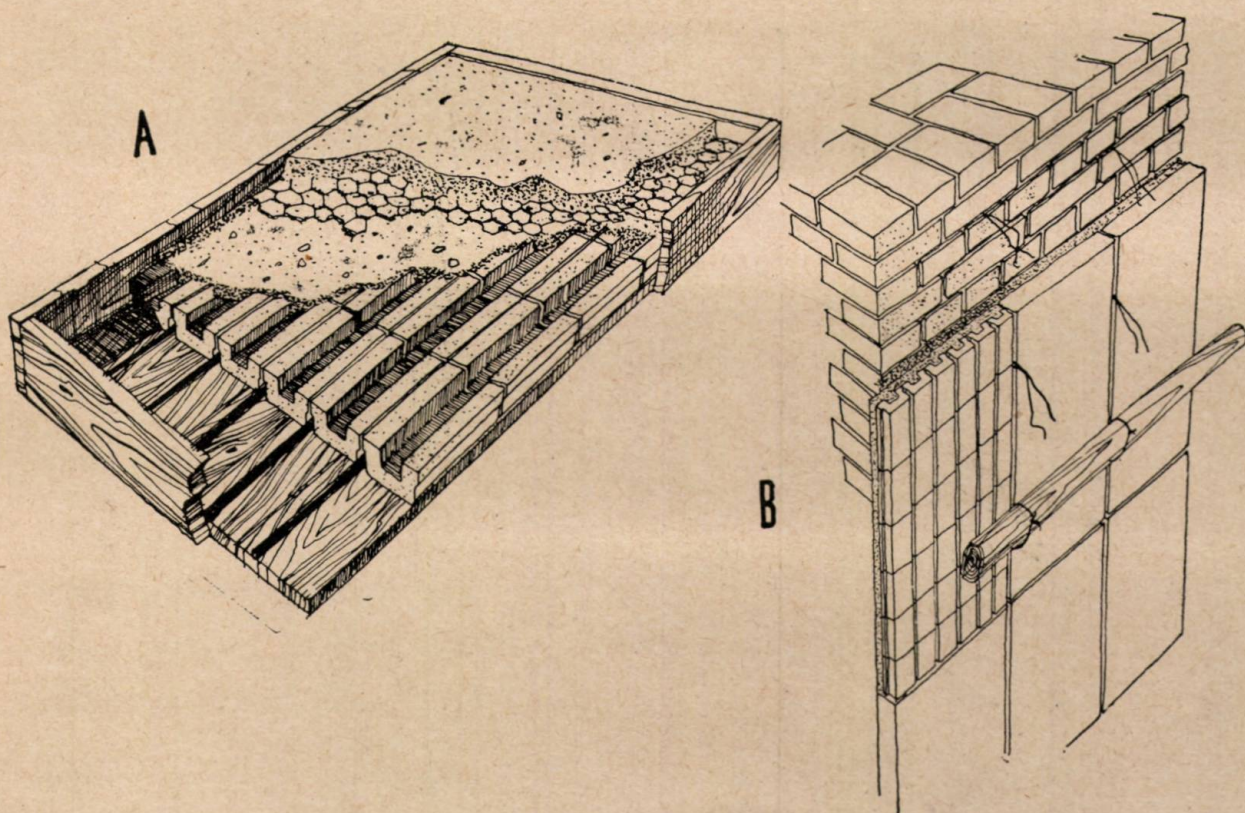

Fig. 3. Metodă perfecționată pentru placarea zidăriei cu cărămizi de fațadă
A. Execuția plăcii B. Detaliu de montare

— plăci de mozaic de marmoră, folosind bucăți mici de circa 2/2/2 cm;

— parchet din deșeuri de lemn montat pe ciment, pe un strat protector din irasbit; plăci din deșeuri de lemn aglomerat cu lac de bachelită, montate pe ciment.

Din materialele amintite mai sus au fost deja experimentate plăcile din mozaic de sticlă (Arh. Stern). Cele mai frumoase plăci au fost acelea care au avut în compoziția lor și deșeuri de alamă. Deasemenea au mai fost încercate tot de către Arh. Stern plăcile de pardoseală din deșeuri de lemn, din diferite esențe, tăiate în prizme foarte mici, 5—6 cm lungime și 1,5 cm

Dimensiunea plăcilor este de 20/20 și 30/30 cm; ele sunt montate apoi ca și plăcile obișnuite de mozaic, pe mortar.

Vopsitorie—Zugrăveli

Finisarea prin sablaj a unui grund de vopsea de ulei. Se pot obține suprafețe asemănătoare stofelor și tapetelor prin grunduri de culoare închisă, sau asemănătoare pietrelor naturale; gresii, calcare, prin grunduri de culoare deschisă. Se utilizează pentru sablaj nisip cuarțos, fin; nuanțele obținându-se prin culoarea grundului. Nisipul se aplică în două straturi pe suprafața proaspătă, încă lipicioasă, a grundului, cu ajutorul unor aparate de suflat cu presiune mică.

Stratul de nisip aplicat este foarte rezistent; se întreține prin frecare cu perii uscate sau spălare cu apă și săpun. Pentru grund se întrebuințează vopsele de ulei frecate, sau emailuri. Procedul poate fi utilizat atât pentru interior cât și pentru exterior.

Un alt procedeu care dă rezultate și mai bune este proiectarea prin presiune a sticlei granu-

bului; este netezită apoi prin topire superficială. În vederea acestei operații sfărâmătura de sticlă este amestecată cu cărbune măcinat fin, care împiedică lipirea granulelor între ele. Apoi sticla este curățită de cărbune prin ardere, spălată cu acid clorhidric, apoi spălată din nou, uscată și cernută încăodată.

Ambele procedee, folosite de sovietici, pot fi aplicate destul de ușor și pe șantierele noastre,

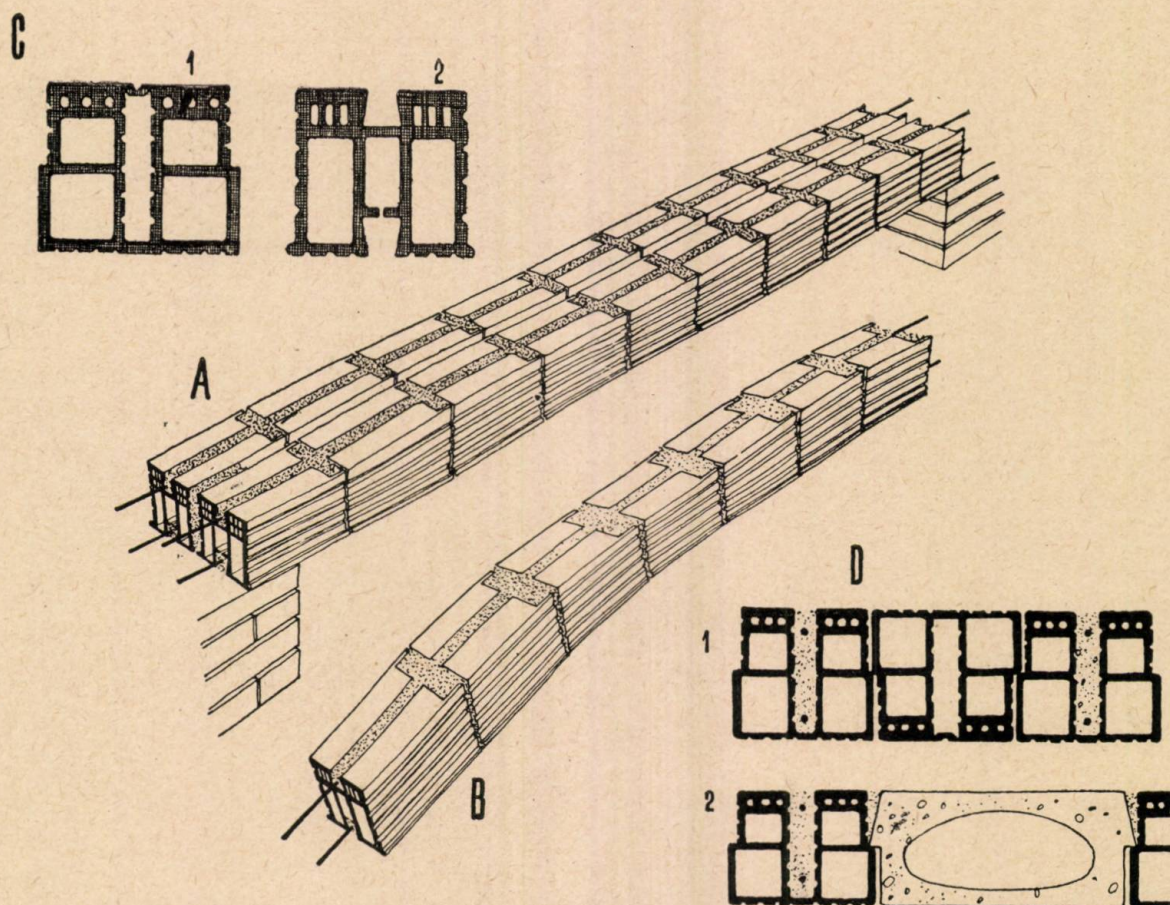

Fig. 4. Grinzi și arce din cărămizi găurite. A. B. Grinzi și fragment de arc; C. Tipuri sovietice de cărămizi de planșeu; D. Variantă de utilizare

late pe vopsea proaspătă de ulei. Efectul cel mai neașteptat este obținut la privirea piezișă a suprafețelor, sau la aplicarea acestui procedeu la mari suprafețe curbe. Rezultatele bune sunt condiționate de alegerea potrivită a grosimii stratului de vopsea în concordanță cu mărimea granulelor de sticlă. (O grosime necorespunzătoare a stratului de vopsea duce la înfundarea în vopsea a granulelor de sticlă și deci la micșorarea efectului plastic, sau la deslipirea granulelor). Procedul se poate combina cu sablajul descris mai înainte.

Sticla este măcinată mărunț (0,15—0,5 cm) și cernută, pentru a obține o uniformitate a bo-

în urma câtorva încercări de laborator și probe de execuție.

Pe șantierele noastre au fost aplicate o serie de procedee cerute de nevoile imediate ale șantierului. Într-o anumită perioadă existând numai cantități mici de vopsele de culoare deschisă și cantități mai mari de vopsele de culori închise, predominând maronul, s'a realizat o ameliorare a aspectului prin diferența de culoare și tehnica aplicării vopselii, la finisarea frizelor și tăbliilor ușilor. (Punând culoarea maron lângă alb-fildes, vopsitorie mată lângă cea tufuită). Eventual se

poate ameliora aspectul și prin apăsarea unui desen pe vopseaua încă neuscată.

Tot pe aceste șantiere s'au executat zugrăveli cu clei, ipsos și rumeguș, al căror aspect a fost îmbunătățit prin apăsarea de nuturi umplute cu ipsos sau vopsite.

Chestiuni generale

Boiandrugi și arce din cărămizi de planșeu. Pentru începuturile noastre în prefabricate, pentru

în arhitectura sovietică; acolo realizările au fost supuse la numeroase încercări de laborator. Este posibilă și la noi fabricarea unor astfel de cărămizi, chiar dacă se ivesc dificultăți inerente începutului (vezi și: M. I. Rogvoi și M. B. Râss — Ceramica de construcții).

Ignifugarea lemnului. În vederea utilizării raționale a lemnului și a economiei în exploatare a acestui material și eventual în vederea întrebuin-

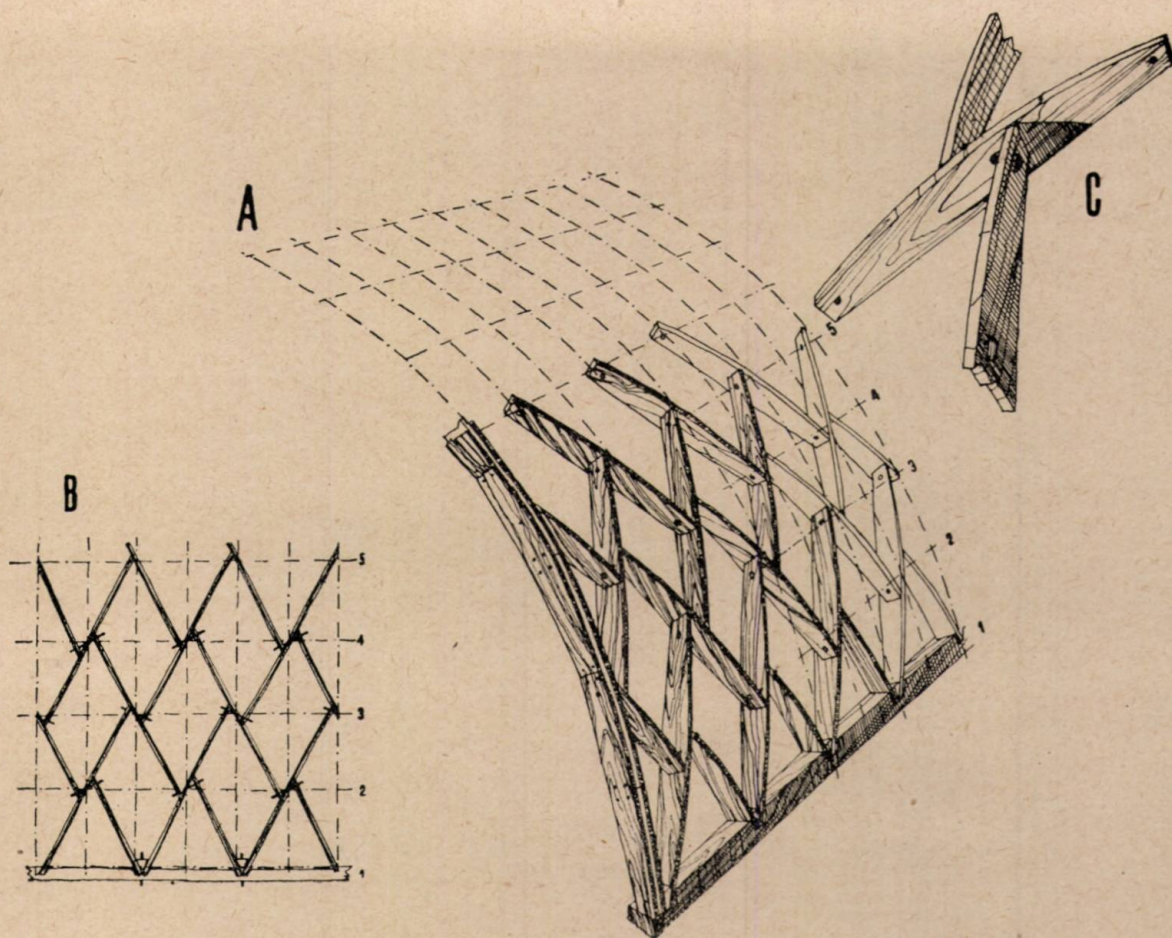

Fig. 5. Sarpante din lamele — rețea rombică. A — aspectul șarpantei; B — schema; C — detaliul de nod

o prefabricare simplă pe șantierele slab utilate, a unor elemente de bază pentru locuințele muncitorești, ca de pildă: planșee, partea de rezistență a scărilor, boiandrugi, etc. cât și pentru acoperirea de săli de dimensiuni mai mari prin arce, este necesară fabricarea de cărămizi cu goluri; cărămizi de forme și dimensiuni corespunzătoare, cu care apoi să se poată executa grinzi sau arce ușor de manevrat; prefabricarea acestor elemente se poate face pe șantier cât de slab utilate și cer o armătură foarte redusă (fig. 4).

Exemple asemănătoare sunt foarte numeroase

țării în construcții a altor materiale ieftine care să-l înlocuiască — de pildă, cartoane — se pune problema ignifugării acestor materiale.

Principalele procedee sunt:

1. Prin stropire sau pensulare cu soluții obținute pe bază de fosfați de amoniu.
2. Prin vopsiri și spoeli ignifuge: pe bază de var cu adăus de pigmenți, sau pe bază de ciment și umplutură inertă.
3. Prin chituri (șpacueli) ignifuge, pe bază de micro-asbest, material inert (ardezie măcinată), un antipiren (fosfat de amoniu) și cleiuri.

Prin impregnare se obțin rezultate satisfăcătoare iar efectele ignifugării sunt evidente: materialele netratate se aprind repede și ard complet chiar după înlăturarea focului, cele tratate nu se aprind deloc sau se aprind greu și se sting dela sine după îndepărtarea flăcărilor.

Și în acest domeniu de preocupări trebuie înfrântă o mare inerție, trebuie schimbată poziția neîncrezătoare a arhitecților față de aceste procedee.

Problema calității materialelor de construcție

În general, este necesar să se amelioreze calitatea materialelor de construcție fabricate la noi.

Unul din materialele mult utilizate și a cărei calitate este foarte mult discutată de tehnicieni, este cartonul asfaltat, mai ales în legătură cu utilizarea lui la etanșarea teraselor.

Începerea fabricării unor materiale speciale de bună calitate pentru izolarea hidrofugă a acoperișurilor plate este imperios necesară.

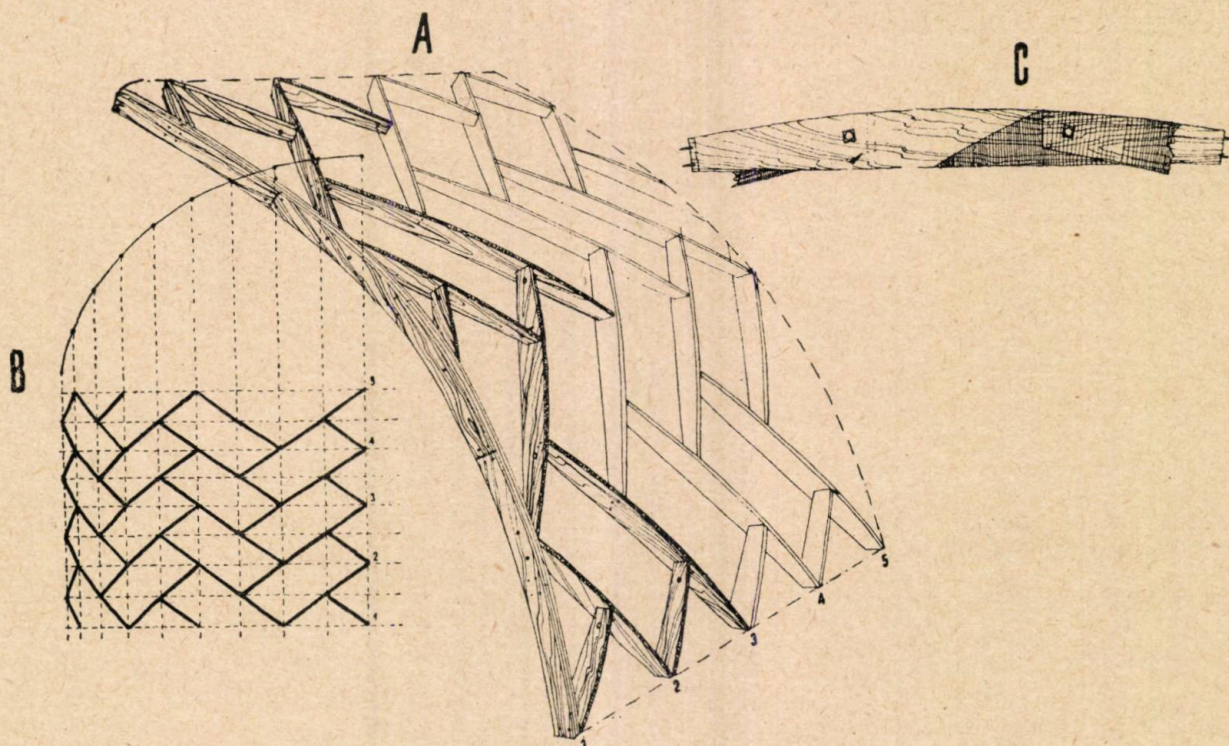

Fig. 6. Șarpantă din lamele; A — aspectul șarpantei; B — schema; C — detaliul de nod.

Problema fermelor din lemn rotund și a șarpantelor din lamele

Problema fermelor din lemn rotund și a șarpantelor din lamele sunt preocupări mai vechi în ceea ce privește economia de material lemnos și care studiate în amănunt ies din cadrul acestui articol. Ele au fost totuși amintite și susținute cu o serie de schițe — în special cea a șarpantelor din lamele pentru a îndemna încăodată proiectanții să privească problema economiei de material strâns legată de cea a aspectului.

Socotim că exemplele prezentate în schițe vor putea dovedi că preocupările de economie n'au redus varietatea realizărilor și nici n'au sărăcit aspectul lor. (Vezi figurile 5—16 inclusiv).

Lipsind aceste materiale, vom face mare risipă de fabricate necorespunzătoare scopului, încercând să suplinim prin cantitate lipsa calităților indispensabile la lucrări de mare importanță. Procedând astfel, nu numai că nu poate fi vorba de economie, dar nu se poate obține nici minimumul de siguranță în exploatare.

În lucrarea lui Iudovici „Materiale pentru hidroizolarea construcțiilor subterane din beton”, se precizează pe baza cercetărilor de laborator foarte numeroase și variate, făcute pentru soluționarea etanșării tunelurilor de metrou, că în general cartoanele din deșeuri textile sunt mai puțin supuse putrezirii, în timp, decât cele fabricate din celuloză și că o siguranță mai mare în construcții nu se poate obține decât prin cartoanele din fire de asbest, de felul „hidroi-

zol"-ului (singurele care nu putrezesc) și mai ales prin straturile de etanșare fabricate pe bază de foi metalice foarte subțiri de preferință aluminiiu — de tipul „metalizol”-ului sovietic.

Specialiștii noștri, consultați în această materie, se mulțumesc să afirme că produsele existente la noi, de felul cartonului C.T.B., sunt nesatisfăcătoare, fără să arate drumul unei economii reale și al unei execuții sigure la izolarea teraselor; fără să facă studii comparative asupra prețurilor, fără să aibă în vedere mai de-

Acest material poate fi utilizat sub toate formele în construcție, atât la ziduri cât și la finisaj; la construcțiile modeste precum și la edificiile reprezentative, fie ca material mărunț sau deșeuri, fie ca piese mari, masive, cu aspect desăvârșit, cu rezistență și durabilitate mare.

În anumite condiții, în funcție de anumiți factori pe care îi vom analiza și la anumite programe, piatra poate înlocui în foarte bune condiții alte materiale și mai ales lemnul deși în momentul de față aceste materiale — piatra și

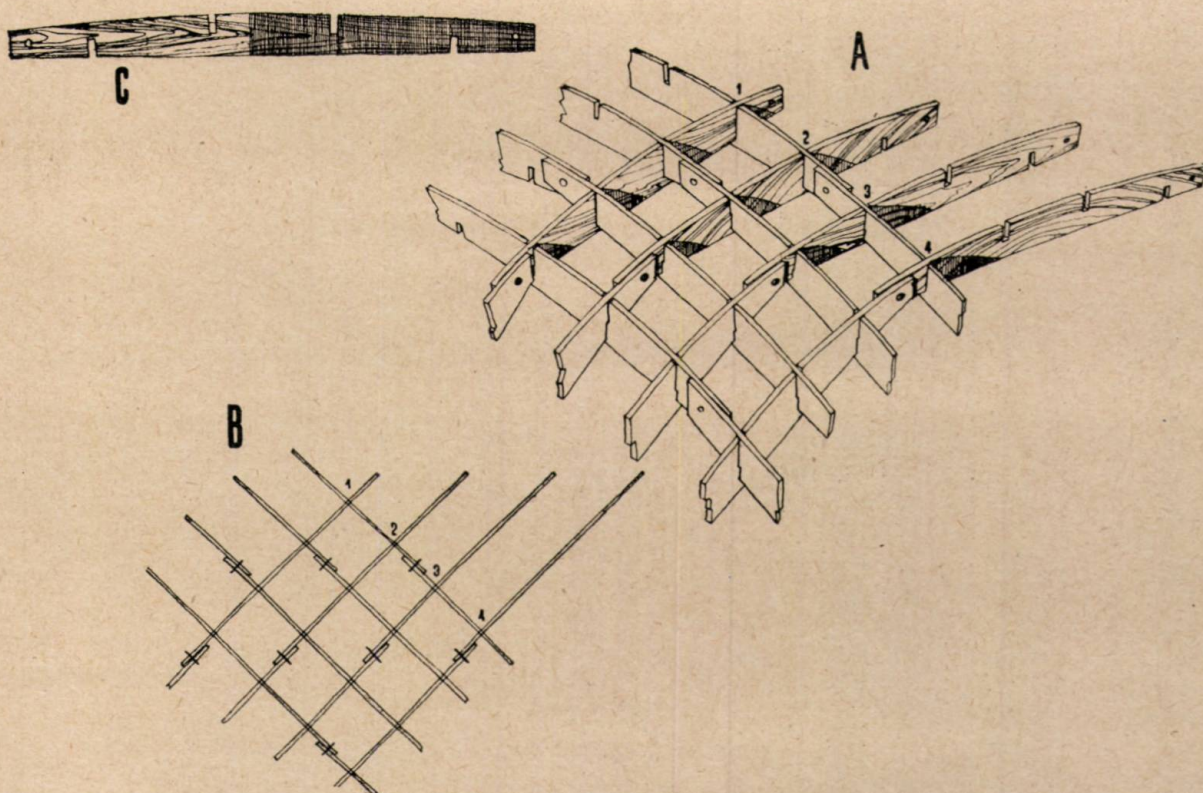

Fig. 7. Șarpantă din lamele
A — aspectul șarpantei; B. schema; C. detaliu de lamelă

parte, în timp, exploatarea și pagubele importante ce pot surveni.

Studiul acestei probleme este absolut necesar și urgent, de el depinzând hotărâri importante ce trebuie luate în proiectare, condiționând utilizarea teraselor în general, ducând eventual la interzicerea temporară, pentru anumite programe, a acestor învelitori.

Piatra de construcție. Problema pietrei de construcție este atât de importantă și prezintă atât de variate aspecte, încât studiată pe larg va face obiectul unui referat special.

Cum însă prin utilizarea acestui material, se deschid posibilități de rezolvare pentru unele probleme prezentate în referat, este necesar să expunem aici și câteva chestiuni în legătură cu piatra.

lemnul — apar în devize într'un astfel de raport de prețuri, încât proiectanții și constructorii nici nu îndrăznesc să pună astfel problema. Totuși această situație nu corespunde realității, întrucât utilizarea pietrei este frânată din cauze care într'un viitor destul de apropiat vor fi îndepărtate.

Carierile noastre de piatră și marmoră, exploatate în trecut barbar și la întâmplare, potrivit intereselor înguste ale unor firme particulare legate de o comandă slabă și capricioasă, interese oscilând mereu între importul de piatră străină, mai ieftină și exploatarea pietrei românești cu minimum de investiții, cer astăzi o acțiune multilaterală pentru a fi puse repede în valoare.

Urmele vremii trecute se fac încă simțite în toate etapele importante ale debitării și prelucrării pietrei:

- în situația generală a carierelor și a sistemelor de exploatare;
- în utilizarea carierelor;
- în situația drumurilor de acces;
- în situația mâinii de lucru de diferite calificări;

Toate acestea nu pot fi remediate fără mari eforturi coordonate.

Carierile existente trebuie aduse la viață printr'o serie de măsuri convergente; alte cariere noi trebuie să se deschidă. Arhitecții pot contribui la aceasta în mare măsură, susținând prin argumente serioase — de ordin constructiv și estetic comanda, ajutând-o pe de altă parte prin proiectarea judicioasă și planificată.

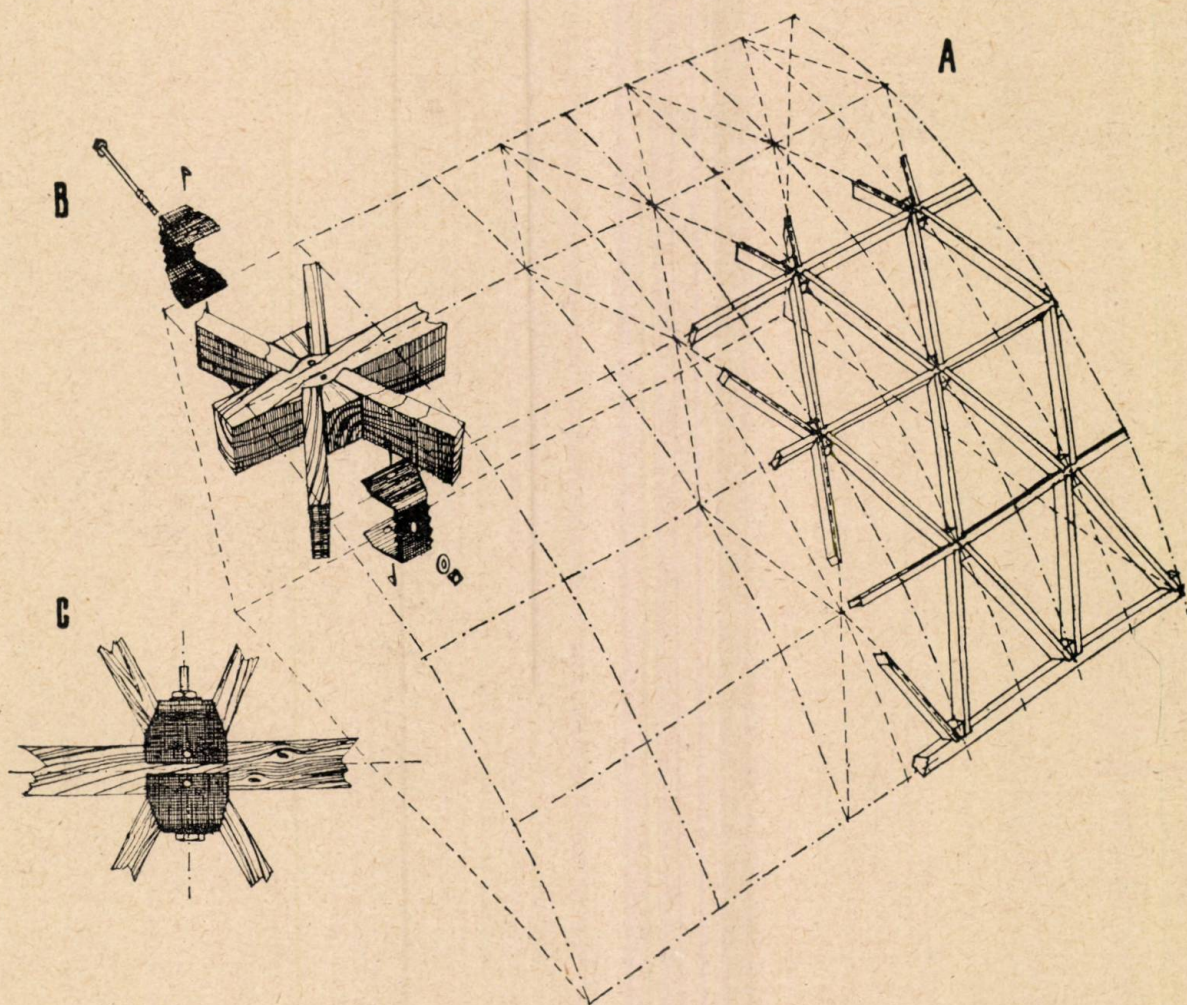

Fig. 8. Șarpantă din lamele; A — Aspectul șarpantei; B — detaliu de nod; C — aspectul nodului

— în sfârșit, în echiparea întreprinderilor prelucrătoare.

Ba mai mult, aceste urme se văd și în lipsa de studii în legătură cu acest material, în slaba acțiune de explorare și deschidere de cariere noi.

Pe de altă parte, arhitecții acceptând o serie de formule isvorâte din totala aservire economică a țării, considerau utilizarea pietrei în construcții ca un lux nepermis țărilor „mici”. Pe încetul au uitat aproape cu totul acest material, odată cu tehnica prelucrării lui și a proiectării constructive.

Pietrele și marmorele dela noi sunt frumoase și de bună calitate; unele din ele — de foarte bună calitate și excepțional de frumoase, sunt abia cunoscute, cum este de pildă marmora dela Albota.

Multe cariere mici, cu material foarte frumos colorat, n'au fost luate în seamă, sau au fost părăsite, pentru că nu puteau furniza blocuri mari. Multe din acestea și încă foarte multe noi vor fi în curând puse în valoare plecând dela nevoile actuale atât de variate în construcție: sfărâmatură de piatră colorată pentru mozaice,

blocuri de fațadă prefabricate, înfrumusețarea cartoanelor de învelitori, piatră pentru pardoseli economice, etc. În aceste condiții este normal să fie puse în valoare o mulțime de cariere, deocamdată puțin importante, din împrejurimile Vașcăului, sau tufurile verzi de lângă Cluj.

De altfel piatră — material de construcție cu atât de multe calități — într'un viitor apropiat (când debitarea și prelucrarea ei vor fi amelio-

rezistență la agenți chimici destul de mare, aspect plăcut, etc.

Compoziția și întrebuințările lor sunt extrem de variate, clasificarea lor se face foarte greu (tocmai din cauza acestei varietăți) privind fie materia primă din care sunt fabricate, fie felul de fabricație, sau comportarea la încălzire, fie în sfârșit utilizarea lor.

Plecând dela aceste materiale, se pot obține

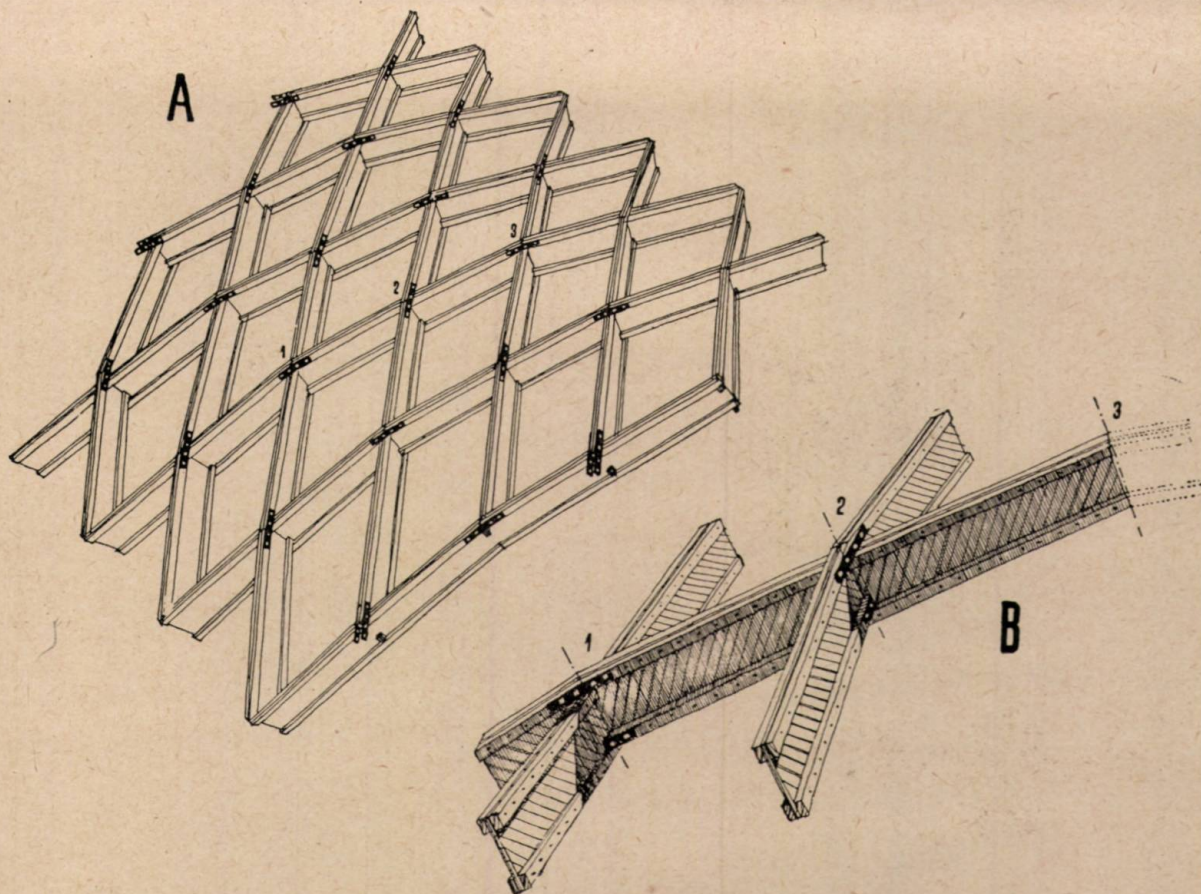

Fig. 9. Șarpantă din grinzi compuse — cu inima plină — rețea rombi că.
A — aspectul șarpantei; B — detaliu

rate) va putea înlocui complet lemnul la căptușirea ușilor, glafuri, lambriuri, plinte, trepte, pardoseli, pentru programe de importanță mare sau mijlocie ca: școli, case de cultură, teatre, hoteluri, gări, clădiri ale sfaturilor populare, săli mari de adunare, etc.

Inlocuirea mai departe a lemnului în unele lucrări de finisaj, chiar pentru programe mici de locuințe, este în funcție de reducerea prețului de cost al pietrei și de o proiectare judicioasă.

Materialele plastice

Sunt substanțe preparate sintetic, care au proprietatea de a-și păstra forma căpătată prin prelucrare. Utilizarea lor este din ce în ce mai mare datorită calităților lor: greutate specifică mică,

fel de fel de fabricate, fie exclusiv din materia plastică respectivă, fie aglomerând cu ajutorul ei alte materiale de umplutură care o fac mai rezistentă și mai economică.

Materialele plastice se pot presa, se pot turna în forme, pot îngloba felurite armături făcând cu ele un tot; se pot colora în cele mai bune condiții.

Ele au calități excepționale și ca materiale de construcție; sunt ușoare, calde, au rezistență mecanică bună, nu au pori, sunt insensibile la umiditate și neatacabile de acizi, se pot turna în forme, sunt bune izolante termice, pot fi considerate insensibile la temperaturile la care sunt utilizate în construcție, în sfârșit placajele făcute din aceste materiale se pot suda.

Ele pot înlocui perfect placajele de lemn și

pot ajunge mai ieftine decât acestea (după amortizarea instalațiilor necesare fabricării).

Posibilitățile de fabricare a felurilor materiale de construcție sporesc și prin numeroasele feluri de prelucrare a acestor materiale: presare, turnare în formă, turnare sub presiune, tragere în fire sau în foi, etc. În rezumat, utilizarea lor în construcție este foarte indicată, iar gama de produse foarte bogată: dela materiale de placaj

Problema șantierelor experimentale, a institutelor și laboratoarelor de cercetări

Din discuțiile avute cu arhitecții institutelor de proiectări, cu diferiți specialiști în procesele de fabricare a materialelor de construcție, sau din majoritatea articolelor de specialitate ale altor tehnicieni, cât și din experiența șantierelor mari dela noi, reiese ca imperios necesară

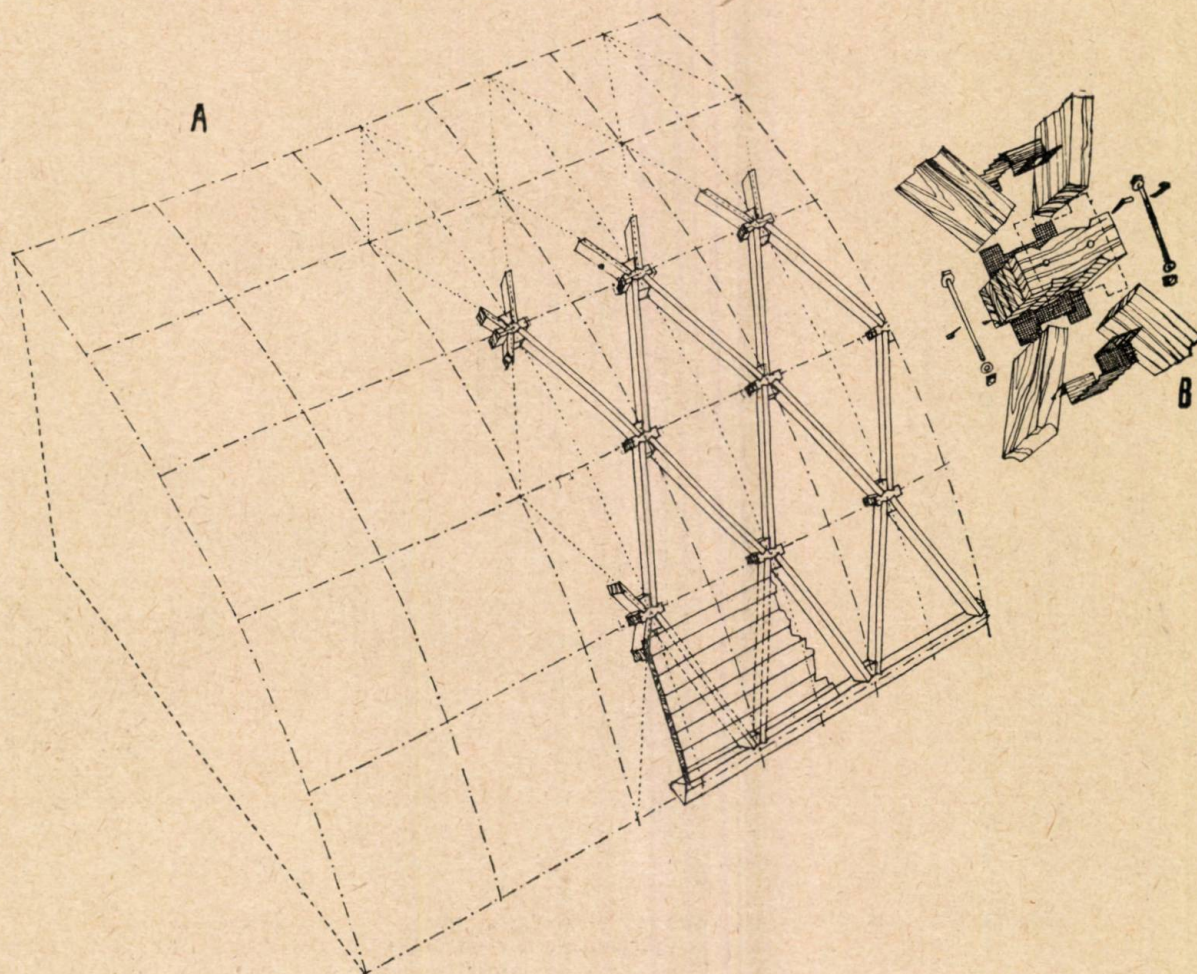

Fig. 10. Șarpantă din lamele.
A — aspectul șarpantei; B — detaliu de nod desfăcut.

și pardoseli până la obiecte sanitare și drukere; dela ornamente și panouri decorate până la cercevele și foi de ușe.

Există și la noi unele posibilități de fabricare. Oricum se pot realiza economii importante; astfel, până la fabricarea plăcilor de placaj, exclusiv din materii plastice, placajul de lemn de orice esență poate fi înlocuit cu placaj de fag (mult mai subțire decât ar fi fost necesar) acoperit cu lac de bakelită și presat în prese de construcție simplă (vezi catalogul sovietic de materiale și fabricate vol. XIII „Mase plastice“).

organizarea muncii științifice în construcții, în institutele de cercetări, laboratoare și pe șantierele experimentale, precum și coordonarea muncii acestora.

Dar, concomitent, se impune lămurirea masei proiectanților asupra acestor probleme, antrenarea lor la o colaborare activă, perseverentă, pe acest drum, la înlăturarea defetismului și scepticismului periculos de care uneori dau dovadă.

Trebuie ținut seama că acest scepticism provine, în majoritatea cazurilor, din necunoașterea

temeinică a problemelor și dintr'un fel defectuos de lucru (o rupere de munca științifică ordonată și perseverentă).

Și în această privință U.R.S.S. ne arată către ce trebuie să tindem; cităm pentru aceasta un exemplu lămuritor: în „Călăuza Arhitectului”, la redactarea căreia colaborează unii dintre cei mai de seamă arhitecți din U.R.S.S., ca: Alabian, Bâlinkin, Vesnin, Kuznețov, Mordvinov, Poliacov, Semenov, etc. (și este de remarcat atât componența colectivului cât și numărul mare de specialiști) în Vol. XII, referitor la tehnica zugră-

unor poziții învechite despre preocupările arhitectului.

Pentru a preciza mai în detaliu cât de cuprinzătoare și de serioasă trebuie să fie munca acestuia, am extras din „planul de elaborare a materialului normativ pentru nevoile proiectării” pe anii 1951—1952, aprobat de Comitetul de Stat pentru problemele de construcții de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., condițiile tehnice (norme de proiectare) ce revin să fie întocmite exclusiv, sau în colaborare, de către Academia de Arhitectură din U.R.S.S.

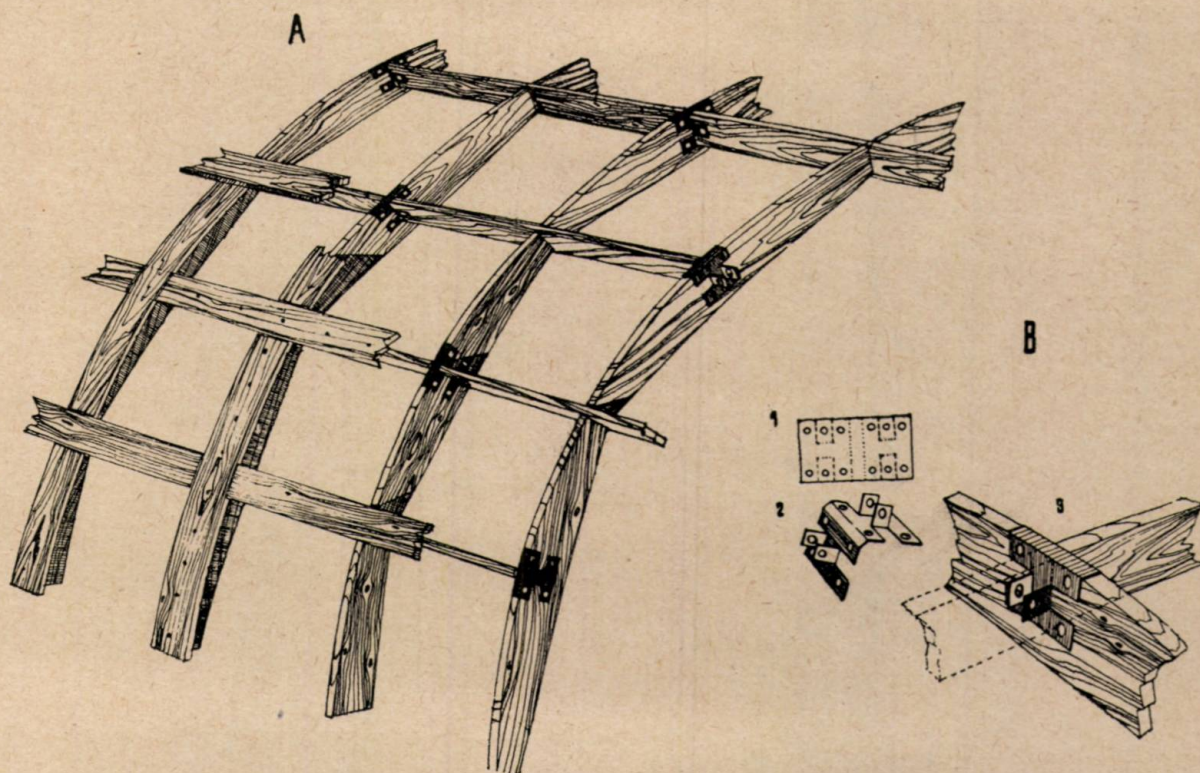

Fig. 11. Șarpantă din lamele.
A — aspectul șarpantei; B — detaliul nodului și piesa metalică de prindere

velii, la pag. 129, se scrie: „Emulsia de caseină (emulsia L.O.R. a laboratorului de lucrări de finisaj al Academiei de Arhitectură din U.R.S.S.) servește ca substanță liantă... etc.”, și mai departe la pag. 191: „Laboratorul de cercetări pentru lucrări de finisaj al Academiei de Arhitectură din U.R.S.S. a arătat că stratul de acoperire pe asbest-ciment din culori pe bază de lac de clorură de vinil, întrece în durabilitate și rezistență aproape toate straturile de acoperire cu vopsele (de ulei, de lac, emulsionate) existente, cât și cele de bază de rășini și celuloză”.

Citirea atentă a acestor câteva rânduri dă o mulțime de învățăminte; ne arată cât de variate trebuie să fie preocupările arhitectului în vremea noastră, cum se pun problemele, cine luptă pentru rezolvarea lor, în rezumat, cere revederea

Exclusiv Academia de Arhitectură:

Instrucțiuni pentru calculul de rezistență, rigiditate și stabilitate a clădirilor civile și de locuit.

Condiții tehnice pentru proiectarea elementelor de construcții ale clădirilor bloc, din panouri mari de beton armat.

Instrucțiuni pentru proiectarea elementelor de izolare acustică la clădirile de locuit.

Academia de Arhitectură ajutând Ministerul Construcțiilor de Întreprinderi pentru industria grea și Institutul de Cercetări Științifice respectiv:

Instrucțiuni pentru proiectarea și confecționarea elementelor de construcție, înclieate, pentru clădiri de locuit civile și industriale.

Academia de Arhitectură ajutând M. C., Institutul de Proiectare Industrială, Institutul de Proiectare Municipală și Institutul de Cercetări respectiv:

Condiții tehnice pentru aplicarea sistemului modular unic la lucrările de construcție.

Academia de Arhitectură ajutată de Ministerul Economiei Comunale:

Norme de proiectare a iluminatului electric în orașe.

ficitare și de lărgire a sortimentului de materiale, legate de studiul betoanelor ușoare, a ipsosului, a biturilor, a zgurei și a pietrei naturale... a lemnului (ignificarea, utilizarea chereștei de fag, etc.) sau preocuparea de procedee raționale de construcție, de punere în operă a materialelor, în ceea ce privește pereții despărțitori, pardoselile, învelitorile, etc.

Toate acestea dovedesc că și la noi activitatea de construcție merge pe drumul faptelor.

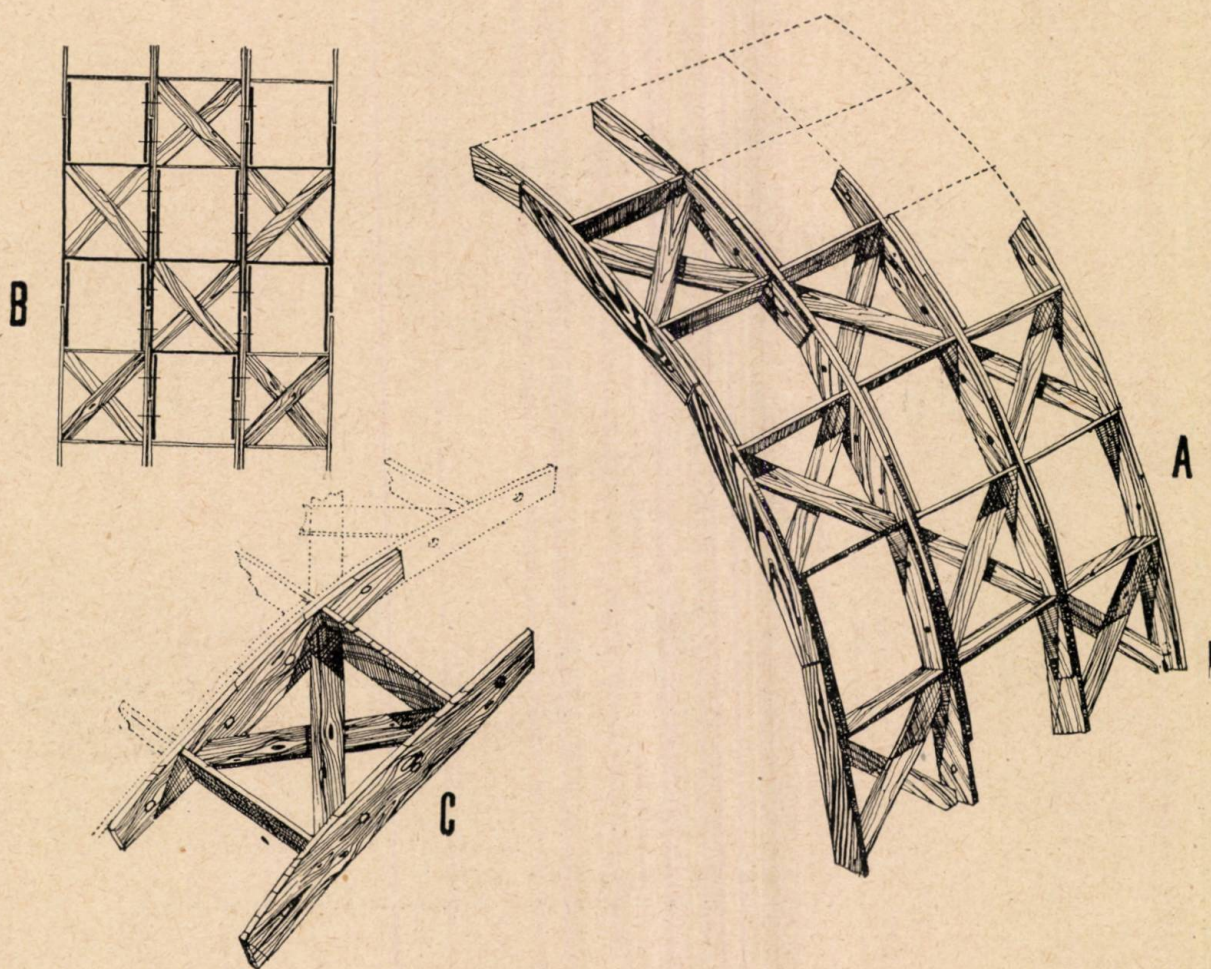

Fig. 12. Șarpantă din lamel.

A — aspectul șarpantei; B — schema; C — elementul tip

Problema fabricării

Multe din problemele discutate aici au făcut obiectul preocupărilor Direcției Tehnice din M.C.I.M.C. în 1951 și apar printre punctele care formează preocupările acestei Direcții pe anul 1952; fie ca propuneri de realizări pe șantierele M.C.I.M.C. (în anumite procente din totalul lucrărilor), fie ca probleme de cercetare științifică, sprijinită de crearea șantiierelor experimentale, a laboratoarelor de încercări, etc. Astfel apar preocupările de înlocuire a materialelor de-

Desvoltarea noastră economico-socială a cerut ca aceste probleme să ajungă de actualitate.

Prefabricarea — factor incontestabil de progres în construcție și arhitectură — apare necesară și este promovată de forurile cele mai înalte de conducere și coordonare a activității constructive dela noi, prin crearea de întreprinderi speciale de prefabricate, prin planuri de muncă concrete, etc.

Arhitecții nu vor putea rămâne înfara realităților.

Dar prefabricarea cere imediat studierea de proiecte tip, alcătuirea cataloagelor de prefabricate, etc. Schimbarea vechiului fel de lucru, varietatea programelor, nevoia satisfacerii aspirațiilor spre frumos ale maselor, înseamnă probleme grele pentru proiectare; chiar dacă — în aparență — se pun mai ascutit calculatorului și constructorului, în realitate ele sunt mai complexe și mai variate, pentru arhitect.

Construcțiile vremii glorioase în care trăim,

tea unei ample munci de lămurire pentru a face din prefabricare o preocupare de seamă a fiecărui proiectant.

Eforturile C.S.T.-ului, ale direcției tehnice din M.C.I.M.C. și ale altor foruri coordonatoare, vor fi mari și sterile fără antrenarea marelui masă a arhitecților în aceste probleme.

Cu colaborarea lor masivă construcțiile realizate cu elemente prefabricate vor corespunde și

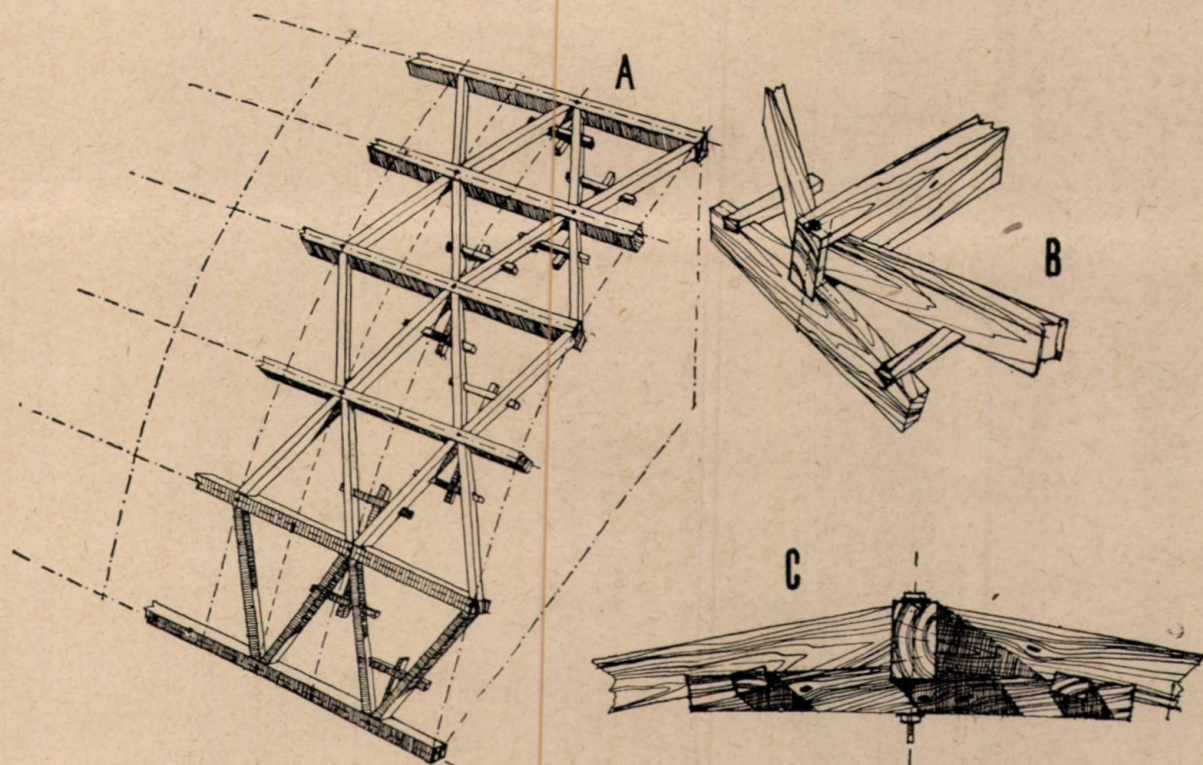

Fig. 13. Șarpanta din lamele.
A — aspectul șarpantei; B C, — detalii pe nod

întrecând în amploare tot ce s'a construit până acum, nu pot rămâne mai prejos nici calitativ nici estetic ci trebuie să depășească în confort și frumusețe construcțiile trecutului.

Condițiile economico-sociale și baza ideologică pun arhitecții în situația de a rezolva antagonismul dintre *cantitatea construită în timp neasemuit de scurt și calitate; de a face din nenumăratele construcții pe care le proiectează opere de artă.*

În realizarea practică a acestor grele misiuni, prefabricarea va aduce un aport important.

Analizând situația în masa arhitecților și găsind încă șovăiri și îndoeli chiar asupra rostului prefabricatelor și asupra principiilor de bază în această materie, ne putem da seama de necesita-

te din punct de vedere plastic și se vor încadra normal și plăcut în ansamblu, iar arhitecții își vor da seama că au în prefabricate un instrument prețios prin care să dea volumului uriaș de construcții pe care le proiectează precizia și finețea operelor importante de arhitectură.

Construcția de masă, solidă, confortabilă și mai ales frumoasă, cantitatea și ritmul de lucru, pun probleme grele, dar rezolvabile. Ba mai mult, înțelegând aspirațiile oamenilor care vor munci și vor locui în clădirile proiectate de el, arhitectul trebuie să sporească cerințele de confort și frumos, punând alte noi condiții și mai grele, materialului și fabricatelor și să muncească laolaltă cu ceilalți tehnicieni la satisfacerea lor.

Concluzii

Așa cum am arătat la începutul referatului, nu numai că problemele nu sunt epuizate prin cele expuse aici, dar nici măcar privite cu adâncimea cerută de importanța lor.

Este probabil însă că prin semnalarea unor

Publicații tehnice, traduceri din literatura sovietică de specialitate, foarte numeroase (deci documentare justă și bogată).

In sfârșit existența unei baze ideologice și a unei comenzi de o amploare și varietate nemaiîntâlnite la noi, (deci problemele puse de așa natură și la așa scară, încât sunt în stare să

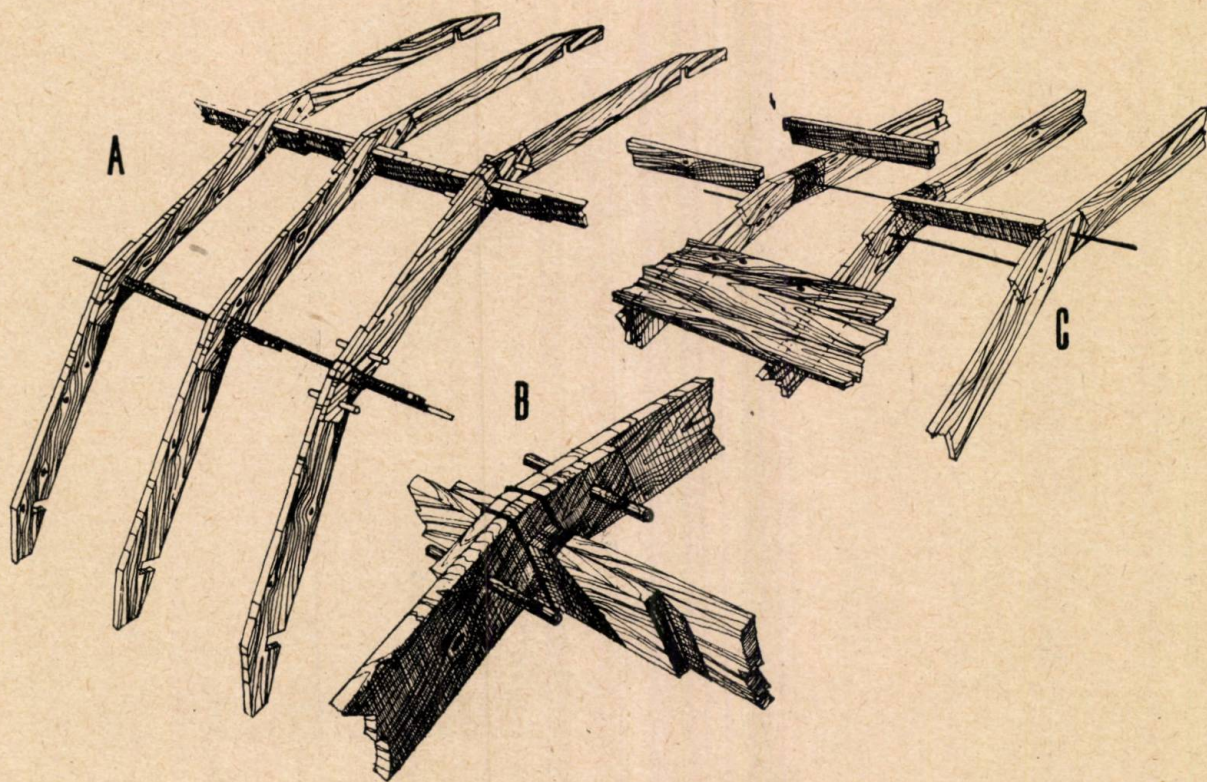

Fig. 14. Șarpantă din lamele.

A — aspectul șarpantei; B — detaliu de nod; C — variantă

aspecte atât de variate, articolul să atragă atenția arhitecților asupra lor și să îi îndemne la studiu.

Institutele de proiectare pot contribui foarte mult la rezolvarea problemelor și la îmbunătățirea situației. Premizele sunt incomparabil mai bune decât în trecut:

Gruparea unui mare număr de arhitecți în câteva locuri de muncă (deci emulație, schimb ușor de experiență).

Colective complexe de proiectare: arhitectură, urbanism, rezistență, instalații, devize, documentare (deci posibilitate de studiu serios și realist).

constitue un stimulent puternic de muncă serioasă și avântată).

Aceste condiții au și făcut să apară în institutele de proiectare semnele unei activități științifice; unele din problemele expuse aici, încep să preocupe diferite colective de arhitecți.

În planul de muncă pe ultimul trimestru al anului 1951, al Comitetului ASIT — Grupa Arhitectură — a fost programată predarea acestui referat pentru data de 5.XI. în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

Astăzi orice arhitect frământat de problemele profesiei sale, a găsit în munca uriașă de

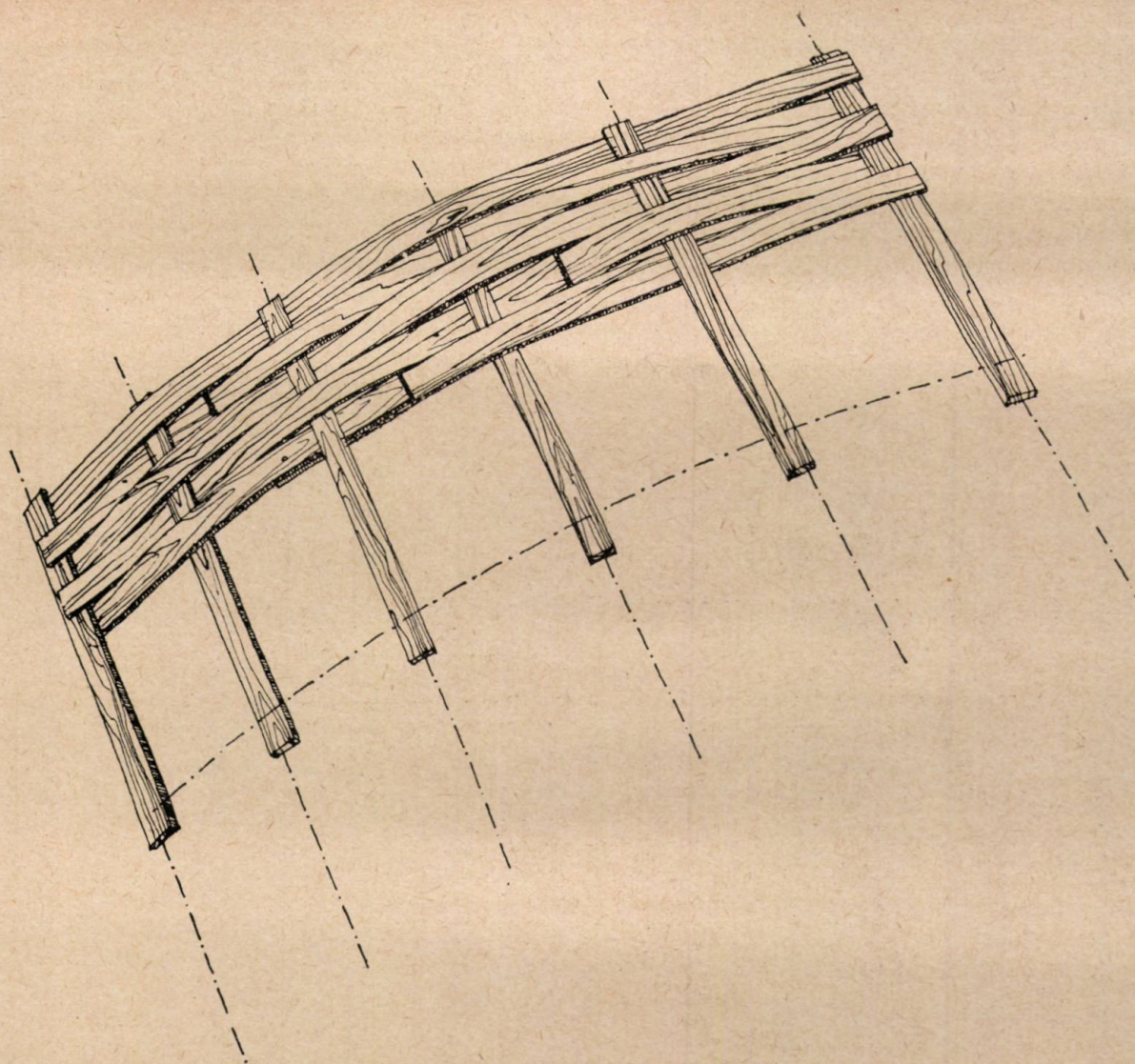

Fig. 15. Șarpantă din scânduri

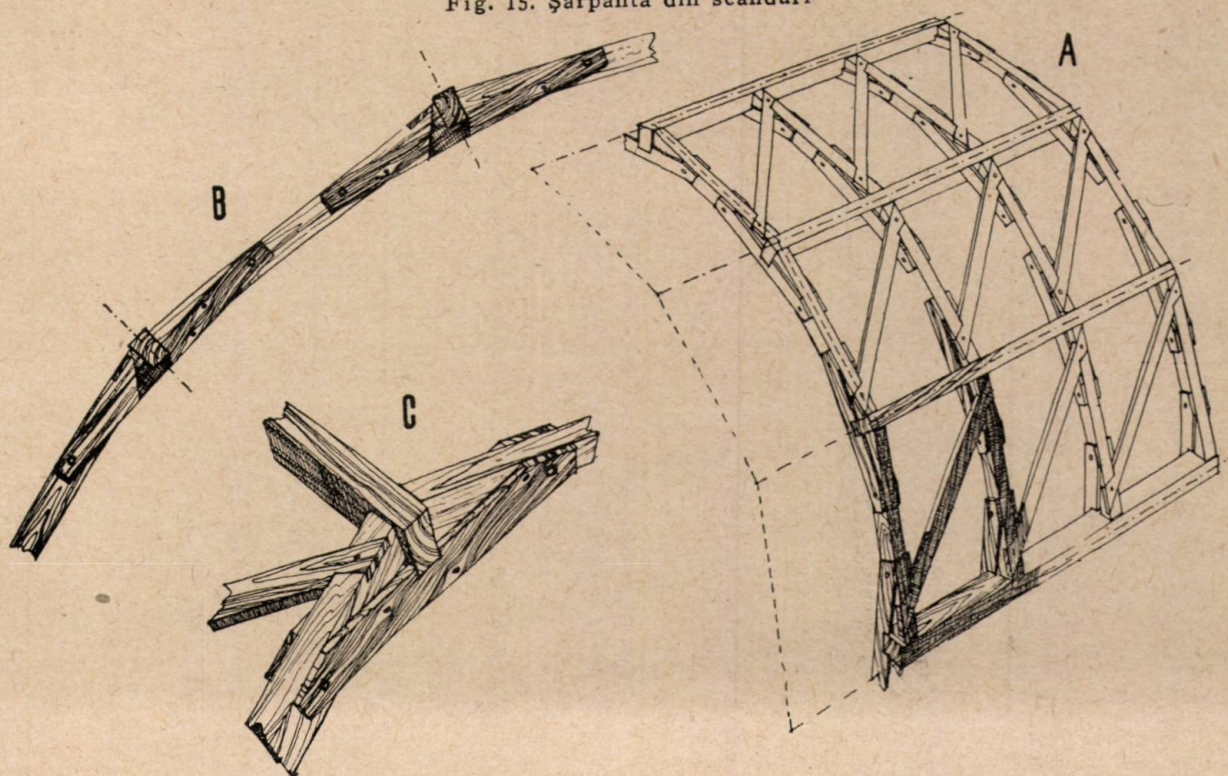

Fig. 16. Șarpantă din lamele
A — aspectul șarpantei; B — detaliu; C — detaliu de nod

cercetare a arhitecților sovietici un îndreptar neprețuit.

Rezultatele acestor cercetări transmise și nouă, atât de repede și de complet prin cartea sovietică, ne-au deschis perspective noi, ne-au arătat cum trebuie să muncim.

Totuși, referindu-ne la masa arhitecților, se poate afirma că experiența sovietică nu este suficient folosită în domeniul studiului materialelor de construcție, a găsirii de materiale și metode noi.

Documentarea, lucrările de specialitate în această ramură sunt încă puțin cunoscute, puțin aprofundate de arhitecții din R.P.R. Senșul general al acestora n'a pătruns destul printre ei; mobilizarea în jurul principalelor probleme cu aspect teoretic și practic este încă slabă.

Studiul materialului documentar sovietic și aplicarea sa în condițiile specifice în care ne ducem activitatea profesională, este o sarcină de cinste a arhitecților din R.P.R.

О РАЦИОНАЛЬНОМ ИСПОЛЬЗОВАНИИ И РАСШИРЕНИИ СОРТИМЕНТОВ ОТДЕЛОЧНЫХ МАТЕРИАЛОВ

Доклад показывает сложный вопрос экономии строительных материалов, в особенности дефицитных, в виду выполнения в большом масштабе строительных работ, удовлетворения скоростных темпов работ и достижения нового и разнообразного облика фасадов.

Рассматриваются нужды и возможности производства новых материалов и изучение их в экспериментальных лабораториях и на опытных строительных площадках, а также необходимость расширения ассортимента материалов и улучшения методов их применения, в особенности отделочных материалов.

SESIUNEA EXAMENULUI DE STAT DIN FEBRUARIE 1952 LA FACULTATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM

Prof. arh. P. MACOVEI

În luna Februarie a luat sfârșit la Facultatea de Arhitectură și Urbanism a Institutului de Construcții din București, a III-a sesiune a Examenului de Stat, organizat pentru prima dată în anul trecut.

Examenul de Stat este evenimentul cel mai important în activitatea didactică a Facultății noastre, constituind verificarea cunoștințelor profesionale și ideologice pe care studenții le-au căpătat dealungul celor cinci ani și jumătate de studii.

În desăvârșirea formației profesionale, proiectul de diplomă are o importanță deosebită, având menirea să desvolte și să pună în lumină capacitatea creatoare a absolvenților Facultății, posibilitățile lor de a pune și rezolva cu mijloace proprii probleme importante tehnice și artistice, felul în care ei se orientează în problemele practice și ale producției, cu un cuvânt, maturitatea lor profesională. Proiectul de diplomă constituie și un început de specializare într-unul din variatele domenii în care arhitectul este chemat să activeze.

Examenul de Stat este un examen și pentru conducerea Facultății, ei revenindu-i sarcina să asigure producția cu cadrele de arhitecți și urbanisti necesari, într'un număr din ce în ce mai mare și cu o calificare profesională din ce în ce mai înaltă, care vor trebui să rezolve sarcinile deosebit de importante, pe care construirea socialismului le pune într'un ritm mereu crescând arhitecturii și urbanismului din țara noastră.

În urma acestei sesiuni, 31 de noi tineri absolvenți ai Facultății măresc rândurile puțin numeroase ale arhitecților noștri. Acest număr, inferior celui din sesiunea Februarie 1951, când au fost admiși 36 candidați, dar superior celui din Iunie 1951, care a dat 25 de arhitecți, este desigur departe de a satisface marile necesități de arhitecți în producție.

Pentru soluționarea acestei probleme, va trebui ca în timpul cel mai scurt să se mărească la maximum capacitatea de școlarizare a Facultății, iar proiectul de diplomă pentru Examenul de Stat să fie inclus în ciclul normal de învățământ, absolvenții neputând intra în producție, decât după trecerea acestei probe.

★

Sesiunea din Februarie 1952 a Examenului de Stat marchează în general un progres față de celelalte sesiuni, deși a arătat și o serie de lipsuri

ale învățământului nostru în organizarea Examenului de Stat.

În ce privește proiectele de diplomă, temele lor nu au mai fost ca în trecut abstracte, rupte de realitate sau căutate printre subiectele rare și „spectaculoase”, care să constituie preocupări mai mult pentru prezentarea grafică. Subiectele celor 45 proiecte de diplomă din această sesiune, accentuând tendința sesiunilor trecute, au fost în cea mai mare parte concrete, cuprinzând probleme foarte variate din diverse sectoare, legate de dezvoltarea economică și culturală a țării noastre: clădiri publice, administrative, industriale, culturale sau de urbanism.

Cele mai multe programe au conținut probleme reale, au rezolvat nevoi adevărate, fiind așezate în situații concrete din viață, amplasate urbanistic în situații reale, ca: Gara Orașului Galați, Parcul de cultură și odihnă al orașului Roman, Sfatul Popular dela Năvodari, Biblioteca publică din Craiova, Gospodăria viticol-pomicolă dela Institutul de Proiectări Metalurgice din București, Spitalul din Filipești de Pădure, Palatul Pionierilor din Târgu-Mureș, etc.; totuși o lipsă importantă a acestei sesiuni a constituit-o numărul mic de subiecte din domeniul construcțiilor de masă al clădirilor de locuit (11%), din care de fapt un singur proiect punea problema locuinței individuale, precum și numărul mic al proiectelor cu teme industriale (6,7%), agricole (2,2%) sau de urbanism (8,9%) față de clădirile publice, care au dominat numeric (71,1%). Dacă ținem seama de marea dezvoltare pe care o iau construcțiile industriale și de faptul că sume din ce în ce mai mari sunt destinate construcției de locuințe, este foarte necesar ca în sesiunile viitoare un număr cât mai mare de studenți să fie atrași către abordarea de asemenea teme.

În ce privește programele proiectelor de diplomă, ele au fost întocmite de studenți pe baza temelor date și aprobate de conducerea Facultății, ceea ce este fără îndoială o lipsă, dar pe care sarcinile numeroase ce revin corpului didactic și încadrarea slabă a cursului de programe au făcut-o inevitabilă și în anul acesta. Va trebui ca în viitor să se ajungă la întocmirea de către catedra de arhitectură generală pentru toate proiectele de diplomă, de programe reale în legătură cu situații concrete din producție, prin care să se determine dinainte, așa cum se face în învățământul superior sovietic de arhitectură, indici tehnico-economici pe unitate de folosință,

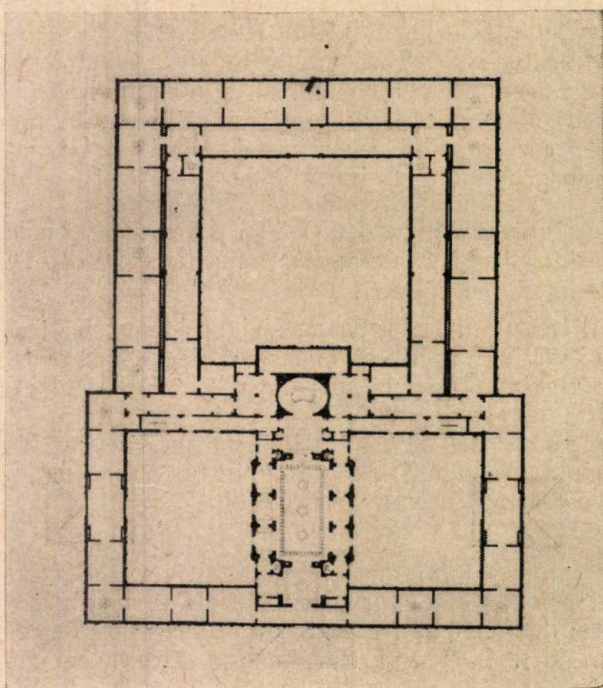
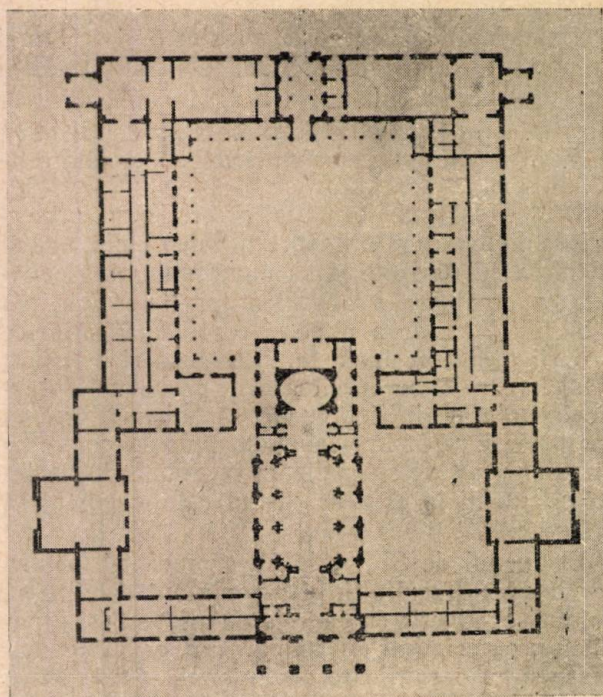
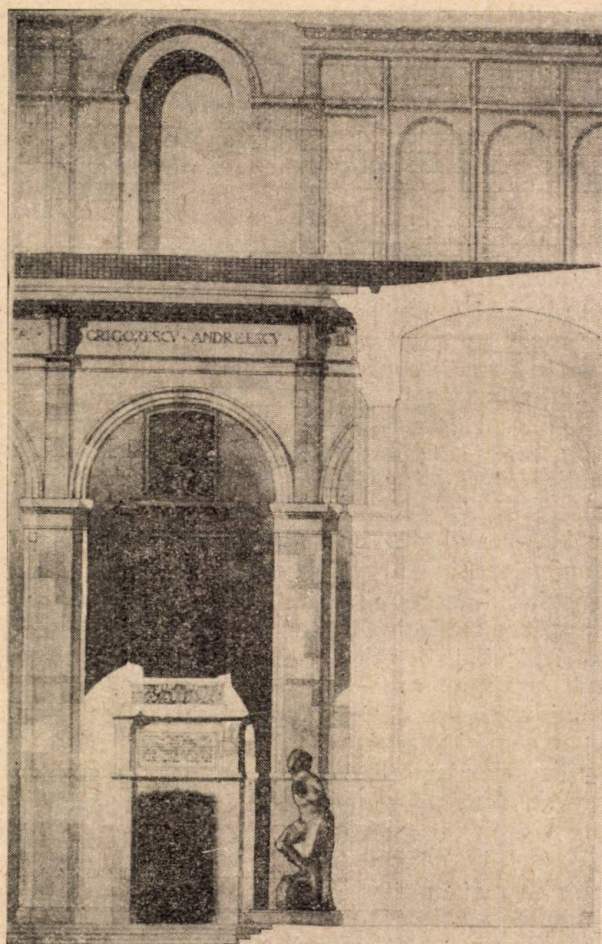
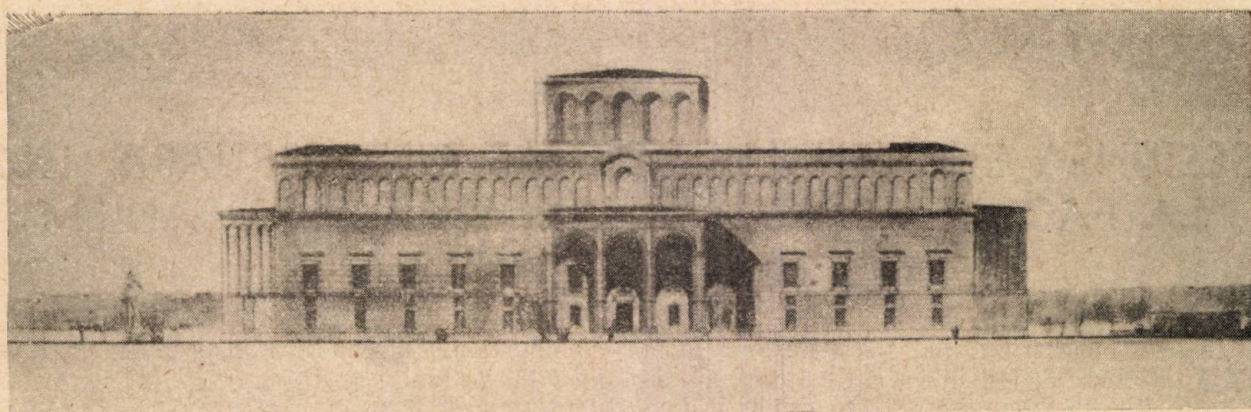
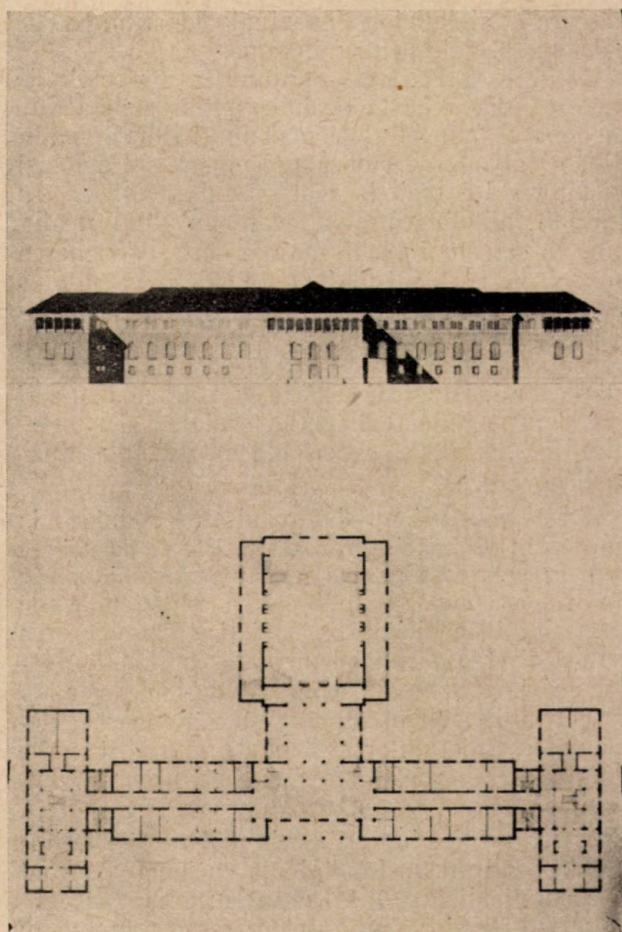
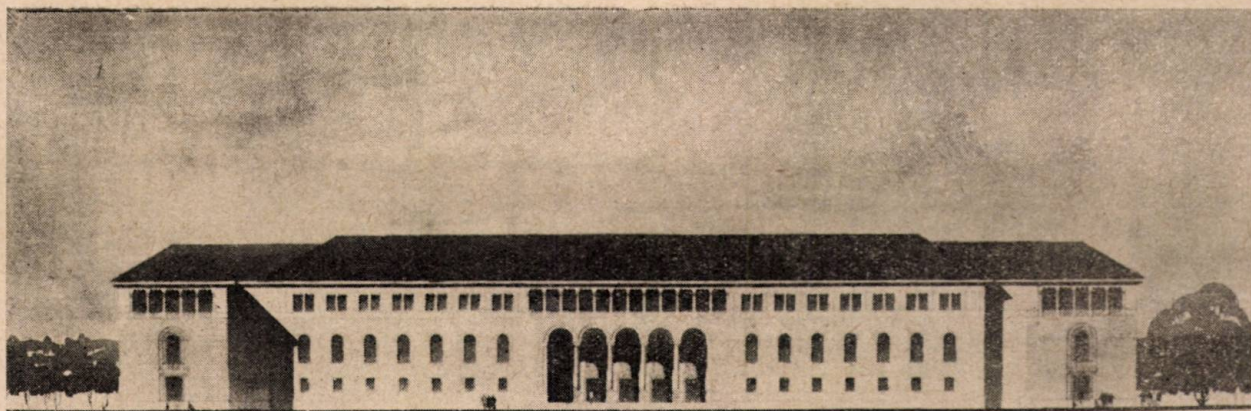

Fig. 1. Diplomă, student Teosoarescu Aurel: „Un muzeu pentru arte plastice al R. P. R.“. Fațada principală, Detaliu de fațadă, Planul Parterului, Planul Etajului III.

suprafețe și volum total și chiar prețul de cost în care trebuie să se înscrie proiectele de diplomă.

Studiul diplomelor a fost condus de către profesori șefi de atelier ai Facultății, care însă, absorbiți de sarcinile curente ale învățământului au ajutat pe candidați mai mult prin îndrumări de ordin general principal, neputând să acorde tuturor candidaților un sprijin continuu. Și din acest punct de vedere, includerea studiului proiectului de diplomă și pregătirea Examenului de Stat în ciclul normal de învățământ ar constitui o îmbunătățire, permițând o încadrare corespun-

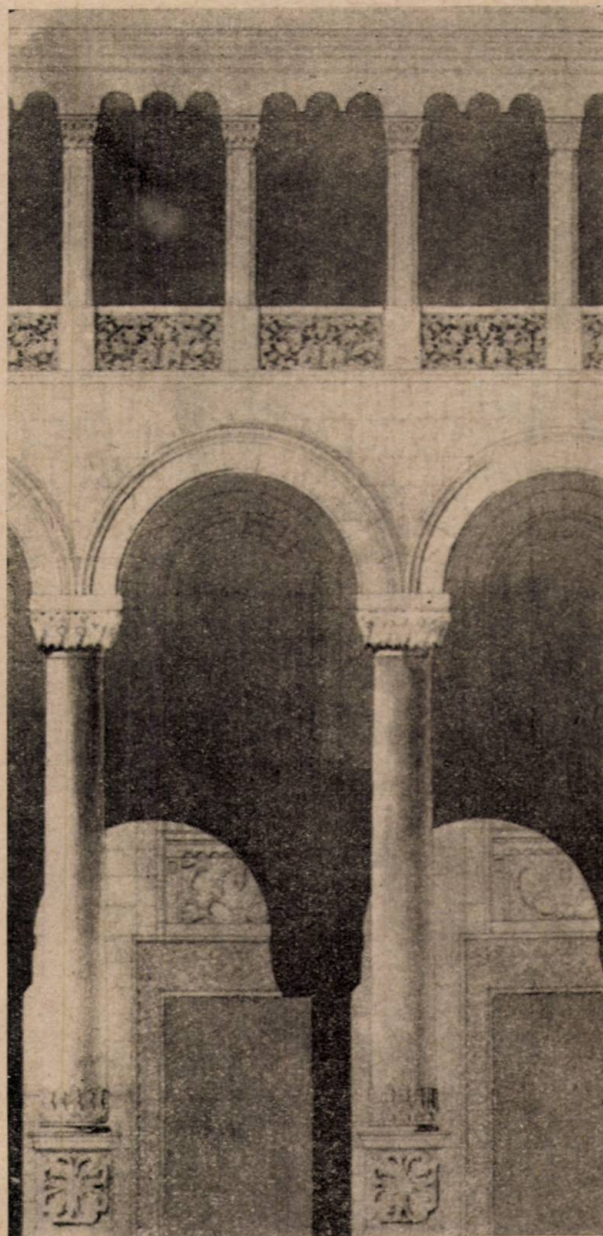

Fig. 2. Diplomă, student Gh. Gogulescu; Institutul de Muzică din Craiova: Planul parterului; Fațada principală; Detaliu de fațadă (Prof. P. Macovei).

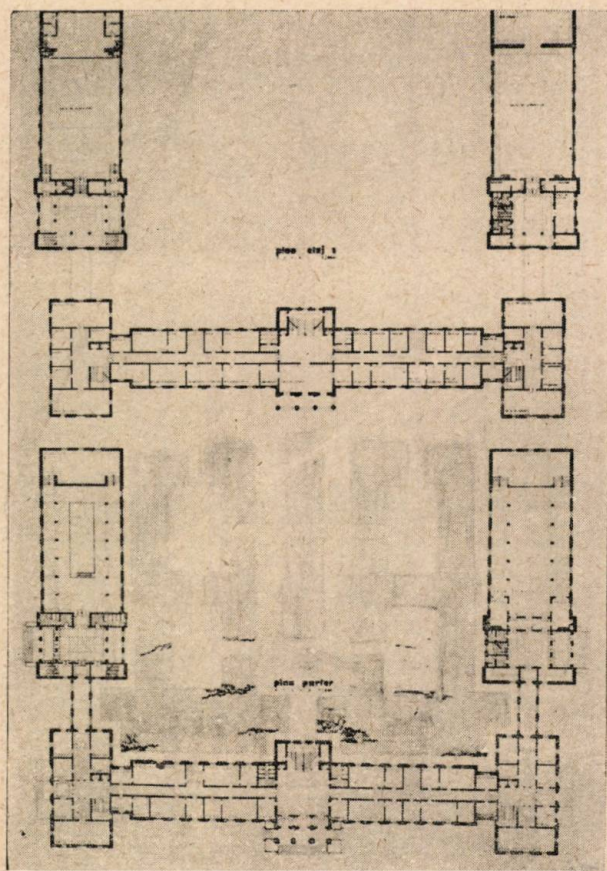

Fig. 3. Diplomă, stud. Cosmatu Eugen: Localul Inst. de Proiectări Metalurgice. Vedere generală. Planul parterului și al Etajului II.

zătoare a atelierelor, eventual constituirea de ateliere speciale pentru diplome.

Calitativ, rezultatele obținute la proiectele de diplomă din această sesiune pot fi considerate în general bune. La cei mai mulți dintre candidați a existat o serioasă preocupare de a folosi în munca lor metoda realismului socialist. În special unii din candidați care au absolvit studiile în serii mai vechi, înainte de transformarea adâncă pe care a suferit-o studiul în Facultatea de arhitectură, au trebuit pe de o parte să-și înfrângă tendințele formaliste sau cosmopolite și pe de alta, să-și revadă și să-și completeze formația lor ideologică, să facă eforturi pentru a-și însuși principiile realismului socialist și să studieze realizările și experiența măestrilor arhitec-turii sovietice.

Aceste eforturi au dat rezultate rodnice la multe din proiectele prezentate. Ele se deosebesc prin preocuparea pentru unitatea ansamblurilor, claritatea compoziției, folosirea experienței și exemplului arhitecturii sovietice, prelucrarea critică și creatoare a elementelor naționale pentru exprimarea noului conținut de idei socialist, preocuparea pentru studiul și compunerea elementelor, a detaliilor și a modenaturii, și multe din ele prin îndemânarea și îngrijirea prezentării.

Astfel, printre lucrările cele mai reușite trebuie socotită între primele, diploma cu tema „Muzeul de Arte plastice al R.P.R.” în București, al candidatului Teodorescu Aurel, care se remarcă în mod deosebit prin curajul, maturitatea și profunzimea cu care a fost atacat studiul unei probleme foarte ample și complexe. Compoziția ansamblului este frumos echilibrată, funcțiunile sunt grupate și rezolvate judicios, problemele plastice fiind rezolvate cu îndemânare atât ca proporții generale cât și ca detalii, care sunt studiate cu multă grijă, pe baza unei cunoașteri temeinice a arhitecturii clasice. Ca o lipsă a proiectului trebuie semnalat că deși candidatul a căutat să prelucraze, cu mult simț al proporțiilor de altfel, elementele naționale pentru a obține o arhitectură reprezentativă și monumentală — a dat totuși construcției un caracter cam greoi și închis da-